

5- خدا - یکتا و سه گانه

Gott – der eine und dreifaltige

26. Wie kann man Gott erkennen?

Dass Gott existiert, ist keine Glaubensfrage, sondern eine Frage des Wissens. Man kann mit der Vernunft in der Natur, in der Schöpfung die Taten Gottes erkennen (natürliche Offenbarung). Der kürzeste Gottesbeweis ist folgender: Von Nichts kommt nichts! Es gibt verschiedene Gotteserweise, die in der Philosophie entwickelt worden sind. In der sogenannten Theologia Naturalis werden viele Eigenschaften Gottes benannt, die wir mit dem Verstand logisch erfassen können (Gott ist allmächtig, allwissend, reiner Geist, vollkommen, zu keinem Irrtum fähig usw.).

Der Glaube beginnt erst mit der übernatürlichen Offenbarung, dem Wort Gottes. Hier geht es um Dinge, die der Mensch aus eigener Kraft und Vernunft nicht wissen kann: Dass Gott unser Vater ist und wir Kinder Gottes, die heiligste Dreifaltigkeit, die Erlösung usw.

27. Was ist Dreifaltigkeit?

Unter der Dreifaltigkeit versteht man den einen Gott, der sich unter den Personen von Vater, Sohn und Heiliger Geist offenbart. Die Heiligste Dreifaltigkeit ist das größte Geheimnis des christlichen Glaubens, das wir von Jesus geoffenbart bekommen haben. Unser Kopf ist zu klein, um dieses Geheimnis in seiner ganzen Fülle zu verstehen.

28. Wie kann man sich einen Gott vorstellen, der dreifaltig ist?

Hier können vielleicht zwei Bilder helfen:

1. Wenn wir das Wort Raum/Zimmer aussprechen, denken wir immer an etwas, zu dessen Wesen es gehört, drei Dimensionen zu haben; wir können Raum/Zimmer gar nicht anders denken als in drei Dimensionen.
2. Die göttliche Liebe ist wie ein unendlicher Wasserfall. Sie geht vom Vater aus. Sie braucht ein ebenbürtiges Gegenüber, das ebenfalls unendlich ist und die unendliche Liebe des Vaters aufnehmen kann. Wir Menschen sind begrenzt und können nicht ein adäquates Gegenüber sein. Wir sind wie eine Tasse, die, wenn man sie in den Wasserfall hält, sofort voll ist. Es muss daher etwas geben, damit diese unendliche Liebe nicht einfachhin verpufft: Also einen unendlichen See, der das gesamte Wasser (Bild für die Liebe Gottes = die der

26. چگونه می توان به شناخت خدا نائل آمد؟

این که خدا وجود دارد، یک پرسش ایمانی نیست، بلکه پرسشی مربوط به دانش است. با عقل می توان در طبیعت و در خلقت، کردار خدا را تشخیص داد (وحی طبیعی). مختصرترین عبارت برای اثبات خدا چنین است: از هیچ، هیچ برمی آید! در فلسفه روش های گوناگونی برای اثبات خدا شکل گرفته است. در امر موسوم به الهیات شناسی طبیعت، از ویژگی های متعددی از خدا نام برده می شود که با عقل خود قادر به درک منطقی آنها هستیم (خدا قادر مطلق، دانای مطلق، روح پاک، کامل، خطناپذیر و غیره است). ایمان، تازه با وحی ماوراء طبیعی آغاز می شود که همان کلام خدا است. در اینجا چیزهایی مطرح است که انسان به قدرت خود و بنا به عقل خود قادر به دانستن آن نیست، برای نمونه این که خدا، پدر ما و ما فرزندان خدا هستیم، تثلیث اقدس، نجات و نظایر آن.

27. تثلیث اقدس چیست؟

منظور از تثلیث اقدس خدایی یگانه است که خود را در سه شخص پدر، پسر و روح القدس متجلی می کند. تثلیث اقدس، بزرگ ترین راز در ایمان مسیحی است که ما از راه وحی از سوی عیسی دریافت کرده ایم. مغز ما برای درک این امر با تمام انبوهش، بسیار کوچک است.

28. چگونه می توان خدایی را به تصور درآورد که سه گانه است؟

شاید دو نمونه زیر به پاسخ این پرسش کمک کند:

1. هنگامی که ما واژه مکان/اتاق را به زبان می آوریم، همواره به چیزی می اندیشیم که بنا به ماهیت اش، سه بعد دارد؛ ما مکان/اتاق را به هیچ وجه به نوعی که فاقد سه بعد باشد نمی توانیم تصور کنیم.
2. محبت خدا مانند آبخاری بی پایان است. این محبت از پدر سرچشمه می گیرد و به همتایی متقابل نیز نیاز دارد که بی پایان باشد و بتواند محبت بی پایان پدر را دریافت کند. ما انسان ها، محدود هستیم و نمی توانیم یک همتای متقابل مناسب باشیم. ما مانند فنجانی هستیم که اگر آن را زیر آبخار نگاه داریم، بی درنگ پر می شود. از این رو، باید چیزی وجود داشته باشد که این محبت بی پایان را به سادگی به هدر ندهد، یعنی دریایی بی پایان که کل آب (تصویری از محبت خدا که روح القدس است)

Heilige Geist ist) aufnimmt. Und dies ist der Sohn, der die Liebe – oder um im Bild zu bleiben: das Wasser seinerseits dem Vater zurückgibt.

29. Was wissen Sie über den Heiligen Geist?

Der Heilige Geist ist die dritte der drei göttlichen Personen. Er ist die Liebe, die vom Vater zum Sohn und vom Sohn zum Vater fließt. Er ist der Lebensspender und der Beistand, der Geist der Wahrheit (Joh 15,26), den Jesus den Aposteln versprochen hat zu senden, sobald er beim Vater ist. Er wird uns alles lehren und uns an alles erinnern, was Jesus uns gesagt hat (vgl. Joh 14,26).

30. Welche Gaben bringt der Heilige Geist?

Es sind die 7 Gaben des Heiligen Geistes: Weisheit, Einsicht, Rat, Stärke, Erkenntnis, Frömmigkeit und Gottesfurcht.

31. Wenn der Heilige Geist kommt, werden die Menschen drei Dinge merken?

"Was Sünde, Gerechtigkeit und Gericht ist." (Joh 16,8)

را در خود جای دهد. و این پسر است که محبت، یا بنا به زبان تصویری، آب را به نوبه خود به پدر بازمی گرداند.

29. درباره روح القدس چه می دانید؟

روح القدس، شخص سوم از میان شخص های الهی است. او محبتی است که از پدر به سوی پسر و از پسر به سوی پدر جاری می گردد. او بخشنده زندگی و پشتیبان، روح راستی (یو 15، 26) است که عیسی وعده داد، به محض آن که نزد پدر برسد، برای رسولان بفرستد. او همه چیز را به ما می آموزاند و همه آنچه را که عیسی به ما گفته است، یادآور می شود (مقایسه کنید با یو 14، 26).

30. روح القدس چه هدایایی به همراه می آورد؟

هدایای روح القدس شامل 7 هدیه است: حکمت، بصیرت، اندرز، قدرت، شناخت، تقوا و خداترسی.

31. هنگامی که روح القدس بیاید، انسان ها متوجه سه چیز می شوند، آنها کدام اند؟

«آنچه گناه، عدالت و داوری است» (یو، 16، 8).

Jesus Christus

7- عیسی مسیح

44. Wer ist Jesus Christus und was wissen Sie über Jesus?

Er ist Gott, die zweite Person der Heiligsten Dreifaltigkeit. Er ist Mensch geworden. Er wurde vor 2000 Jahren aus der Jungfrau Maria in Betlehem geboren, ist gekreuzt worden und hat alle Sünden der Welt auf sich genommen. Er ist auferstanden von den Toten und ist die Brücke zwischen uns und Gott. Wenn man an Jesus glaubt, wird man ewig leben.

45. Was ist der Unterschied zwischen Jesus Christus und einem normalen Menschen?

Jesus Christus ist zu einem wahrer Mensch und zum anderen wahrer Gott. Er hat in seiner Person zwei Naturen, die menschliche und die göttliche. Daher ist er der perfekte und ewige Mittler zwischen Gott und der Welt; denn das Volk Israel hat den Bund mit Gott immer wieder gebrochen (alte Bund); der neue Bund in Jesus Christus ist ewig und kann nicht mehr zerbrechen, weil Gott selbst Mensch geworden ist und so die Menschennatur mit in die Heiligste Dreifaltigkeit aufgenommen hat. Wir sündige Menschen sind eingeladen, in der Nachfolge Jesu Christi uns mit der Menschheit Jesu Christi zu vereinigen und so Teil dieser Brücke zwischen Gott und der Welt zu werden und zur Familie Gottes zu gehören.

46. Was ist das Ziel der Menschwerdung des Sohnes?

Christus, die 2. Person der Heiligsten Dreifaltigkeit, wird Mensch, um die Welt und die Menschen wieder mit Gott zu versöhnen. Dadurch, dass er, Gott, Mensch wird, errichtet er einen neuen ewigen Bund, eine Brücke zwischen den Menschen und Gott, die nicht mehr zerstört werden kann, da er die menschliche Natur in die göttliche Dreifaltigkeit mit aufnimmt.

47. Was ist das Ergebnis der Menschwerdung des Sohnes?

Jeder, der Jesus Christus nachfolgt und ihm ähnlich wird, hat bereits jetzt in unvollkommener Weise Anteil am innergöttlichen Leben und nach seinem Tode steht die Verheißung, in Gottes Angesichts zu leben und glücklich zu sein.

44. عیسی مسیح کیست و درباره او چه می دانید؟

او خدا و شخص دوم در تثلیث اقدس است. او انسان گردید، 2000 سال پیش در بیت لحم از مریم باکره متولد شد، مصلوب گشت و همه گناهان جهان را بر خود گرفت. او از میان مردگان برخاست و پل رابط میان ما و خداست. اگر انسان به عیسی ایمان داشته باشد، تا به ابد خواهد زیست.

45. تفاوت میان عیسی مسیح و یک انسان عادی چیست؟

عیسی مسیح انسان راستین و خدای راستین است. او در شخص خود دارای دو سرشت است، سرشت انسانی و الهی. از این رو، او میانجی کامل و جاودانی میان خدا و جهان است؛ از آنجا که قوم اسرائیل پیمان خود با خدا را پیوسته می شکست (عهد قدیم)؛ عهد جدید در عیسی مسیح، جاودانی است و دیگر قابل گسستن نیست، زیرا خدا خود انسان شد و به این ترتیب سرشت انسانی با تثلیث اقدس درآمیخت. ما انسان های گناهکار دعوت شده ایم که با پیروی از عیسی مسیح، با سرشت انسانی عیسی مسیح یکی گردیم و به این ترتیب به بخشی از این پل میان خدا و جهان بدل گردیم و به خانواده الهی تعلق یابیم.

46. هدف از انسان شدن پسر خدا چیست؟

مسیح، شخص دوم در تثلیث اقدس، انسان می شود تا جهان و انسان ها را بار دیگر با خدا آشتی دهد. خدا از این راه که انسان می شود، عهدی جدید و جاودانی منعقد می کند و پل واسطه ای می گردد میان انسان و خدا که دیگر ویران نمی شود، چرا که سرشت انسانی را در تثلیث اقدس درمی آمیزد.

47. پیامد انسان شدن پسر خدا چیست؟

هرکسی که از عیسی مسیح پیروی کند و به او شبیه گردد، از هم اکنون به شکلی هنوز ناکامل در زندگی درونی الهی سهم می گردد و پس از مرگش این نوید برای او وجود دارد که در حضور خدا زندگی کند و سعادتمند گردد.

48. رفتار ما در قبال انسان شدن مسیح چگونه است؟

48. Wie verhalten wir uns angesichts der Menschwerdung Christi?

Der christliche Glaube bekennt, dass Gott nicht nur durch Propheten zu uns gesprochen hat, sondern dass er schließlich in Jesus Christus, seinem Sohn, Mensch geworden ist. Mit der Menschwerdung seines Sohnes hat Gott der Vater uns Jesus als unseren Bruder gegeben und uns alle zu seinen eigenen Kindern gemacht. In Jesus offenbart Gott seine grenzenlose Liebe zu uns. Wenn Gott für uns Mensch wird, dann heißt das auch: wir sind gerufen, Jesus als unserem Bruder nachzufolgen und zu versuchen, in der Kraft des Heiligen Geistes mit, in und durch Jesus zu leben und wirken. So bitten wir Jesus ständig, uns zu wahren Menschen nach seinem Bild zu machen, d. h. zu Menschen, die wie Jesus in der Kraft Seines Geistes auf vollkommene Weise das eine Doppelgebot zu erfüllen trachten: „Du sollst den Herrn, deinen Gott, lieben mit ganzem Herzen, mit ganzer Seele und mit allen deinen Gedanken. Das ist das wichtigste und erste Gebot. Ebenso wichtig ist das zweite: Du sollst deine Nächsten lieben wie dich selbst.“ So bitten die Christen darum, immer mehr das Gebot Jesu erfüllen zu können: „Liebt mich, wie ich euch geliebt habe...“, bis in den Tod.

ایمان مسیحی این نکته را به رسمیت می شناسد که خدا نه فقط از راه پیامبران با ما سخن گفته است، بلکه سرآخر در وجود عیسی مسیح، یعنی پسر خود، انسان شده است. خدای پدر با انسان شدن پسر، عیسی را در مقام برادرمان به ما بخشیده است و همه ما را به فرزندان خود بدل کرده است. خدا در وجود عیسی، محبت بی پایان خود به ما نشان می دهد. هنگامی که خدا برای ما انسان می شود، این امر همچنین به این معناست: ما فراخوانده شده ایم که از عیسی به عنوان برادرمان پیروی کنیم و بکوشیم به قدرت روح القدس، در و از راه عیسی زندگی و عمل کنیم. از این رو، از عیسی پیوسته می خواهیم از ما انسان هایی راستین براساس تصویر خود بسازد، یعنی انسان هایی که همانند عیسی در قدرت روح او به شیوه ای کامل فرمانی دوگانه را برجای می آورند: « باید خداوند، خدای خود را با تمام قلب، روح و فکر خود دوست بداری. این مهم ترین و نخستین فرمان است. فرمان دوم نیز به همین اهمیت است: باید همنوع خودت را مانند خودت دوست داشته باشی.». به این ترتیب مسیحیان همواره خواهان آن هستند که بتوانند بیشتر فرمان عیسی را برآورده سازند: «مرا دوست بدارید، همان گونه که من شما را دوست داشته ام...» و این تا زمان مرگ ادامه دارد.

49. بنا به نبوت ها، چه کسی مسیح را به دنیا می آورد؟

49. Nach den Prophezeiungen, wer wird den Messias gebären?

Bei Jes 7,14 heißt es “Seht, die Jungfrau wird ein Kind empfangen”, dieses schlafende Wort wird als Verheißung der Jungfrauengeburt des Messias angesehen, das rund 700 Jahre vor Christi Geburt niedergeschrieben wurde.

در آیه 14 از باب 7 کتاب اشعیا، او چنین می گوید: «اینک باکره حامله شده، پسری خواهد زایید». این کلام خاموش، وعده به دنیا آمدن مسیح از مریم باکره تلقی می شود که حدود 700 سال پیش از تولد مسیح، نوشته شد.

50. عیسی چه مدت زندگی کرد؟

50. Wie lange hat Jesus gelebt?

Nach der Überlieferung war Jesus 33 Jahre alt, als er am Kreuz starb. Nach jüdischer Tradition galt er 12 Jahre als Kind. Drei Jahre hat er öffentlich gewirkt. Die übrige Zeit – 18 Jahre lang hat Jesus gearbeitet, wohl als kleiner selbständiger Handwerker. Gerade diese Zeit des verborgenen Lebens in Nazareth kann für uns ein Vorbild sein für unsere Arbeit, für unser Familienleben, für uns Verhältnis zu unseren Nachbarn und zur Dorfgemeinschaft.

بنا به روایات، عیسی هنگامی که بر صلیب جان سپرد، 33 سال داشت. با به سنت یهود، او تا 12 سالگی، کودک محسوب می شد. او سه سال به شکل علنی عمل کرد. زمان باقیمانده، یعنی 18 سال را عیسی به عنوان یک پیشه ور مستقل و خرده پا کار کرد. دقیقاً همین دوره از زندگی نهانی در ناصره می تواند برای ما الگویی برای کار کردن ما، زندگی خانوادگی ما و رفتار ما در قبال همسایگان و همشهریانمان باشد.

51. عیسی به چه زبانی صحبت می کرد؟

51. In welcher Sprache hat Jesus gesprochen?

In Palästina sprach man damals aramäisch. Das Hebräische war damals bereits eher eine Schriftsprache und die Sprache der Theologen. In Galiläa sprach man auch griechisch, das in der ganzen östlichen Reichshälfte des römischen Reiches die Verkehrs- und Handelssprache war. Das Alte Testament war bereits

در فلسطین، مردم آن روزها آرامی صحبت می کردند. زبان عبری آن روزها بیشتر زبان نوشتاری و زبان الهیات شناسی به شمار می رفت. در جلیله هم افراد به یونانی

im 1. Jahrhundert vor Christus von Juden in Alexandria ins Griechische übersetzt worden (Septuaginta), weil viele Juden des Hebräischen nicht mehr mächtig waren.

52. Warum wurde Jesus von Johannes dem Täufer getauft?

Die Menschen ließen sich von Johannes dem Täufer mit dem Wasser des Jordans taufen als Zeichen der Umkehr. Sie bekannten dabei ihre Sünden. Johannes aber bezeichnete sich selbst als Vorläufer des Messias: „Mitten unter euch steht der, den ihr nicht kennt und der nach mir kommt“ (Joh 1,26).

Jesus bedarf aber nicht der Umkehr. Er ist ohne Sünde. Deswegen will Johannes ihn auch zunächst nicht taufen. „Lass es nur zu! Sagte ihm Jesus. Denn nur so können wir die Gerechtigkeit (die Gott fordert) ganz erfüllen.“ (Mt 3,15) Die Taufe Jesu ist keine Umkehr, aber ein neuer Abschnitt im Leben Jesu. Mit der Taufe Jesu beginnt das öffentliche Wirken Jesu und damit beginnt die Wende, die sich Weihnachten bereits im Verborgenen bzw. nur einer begrenzten Öffentlichkeit (den Hirten, dem greisen Simeon und Sterndeutern) ankündigte, nun für die Menschen offenbar zu werden. Bei Lukas heißt es: „Zusammen mit dem ganzen Volk ließ auch Jesus sich taufen“

(Lk 3,21). Hier tritt der Solidaritätsaspekt in den Vordergrund. Er ist in allem den Menschen gleich außer der Sünde (vgl. a. Hebr. 2, 17-18; 4, 15).

Anmerkung für den Katecheten: 1. Taufe/Umkehr/Weg zum gelobten Land/Paradies. 2. mit Jesus beginnt die Zeit des Reiches Gottes; er ist der erste, der durch den Jordan zum gelobten Land („...öffnete sich der Himmel“, Lk 3,21b) den Weg bahnt. Der Ort, wo Johannes taufte, war jenseits des Jordans, dort wo die Bundeslade durch den Jordan nach Palästina getragen wurde (Jos 3).

53. Wer sind die Eltern und die Familie Jesu?

Die Jungfrau Maria und der heilige Josef, sein Schutzvater, bilden zusammen mit Jesus die Heilige Familie von Nazareth. Darüber hinaus hat Jesus noch viele Cousins und Cousinen, Onkel und Tanten. Er stammt ja aus dem

Syrien. Er ist der Sohn einer arabischen Familie, die in der Gegend von Nazareth lebte. Er ist der Sohn einer arabischen Familie, die in der Gegend von Nazareth lebte. Er ist der Sohn einer arabischen Familie, die in der Gegend von Nazareth lebte.

52. به چه دلیل عیسی از سوی یحیی تعمیددهنده تعمید گرفت؟

مردم به نشانه توبه از یحیی تعمید دهنده می خواستند که آنان را با آب رودخانه اردن تعمید دهد. آنان در این اقدام به گناهان خود اعتراف می کردند. اما یحیی شخصاً خود را «پیشوازرونده» مسیح می دانست: «در میان شما کسی ایستاده است که شما او را نمی شناسید و او آن است که بعد از من می آید...» (یو، 1، 26)

اما عیسی به توبه و بازگشت نیازی نداشت. او عاری از گناه است. از این رو، یحیی نیز ابتدا نمی خواست او را تعمید دهد. «الآن بگذر زیرا که ما را همچنین مناسب است که تمام عدالت را (عدالتی را که خدا می خواهد) به کمال رسانیم» (مت، 3، 15). تعمید عیسی به منزله توبه از سوی او نیست، اما فصل نویی در زندگی او شمرده می شود. با تعمید گرفتن عیسی، عملکرد علنی او و به این ترتیب یک دگرگونی آغاز می شود، دگرگونی ای که با میلاد او پیشاپیش به شکل پنهان یا نیمه علنی (از سوی چوپانان، یعنی شمعون کهنسال و مجوسیان) اعلام شده بود و اکنون برای مردم علنی می گشت.

در انجیل لوقا چنین آمده است: «اما چون تمامی قوم تعمید یافته بودند و عیسی هم تعمید گرفته دعا می کرد، آسمان شکافته شد» (لو، 3، 21). در اینجا پیمان همبستگی با مردم است که در پیشزمینه قرار می گیرد. او در همه چیز جز در گناه به انسان ها شبیه می گردد (مقایسه کنید با عب، 2، 17-18؛ 4، 15)

نکته مهم برای آموزگاران تعلیمات دینی: 1. تعمید/توبه/راه منتهی به سرزمین موعود/بهشت؛ 2. با عیسی، زمانه ملکوت خدا آغاز می شود؛ او نخستین کسی است که با عبور از اردن راه را به سوی سرزمین موعود هموار می کند. مکانی که یحیی در آن تعمید می داد، در آن سوی اردن و در مکانی بود که از آنجا تابوت عهد با گذر از اردن به فلسطین برده شد.

53. والدین و خانواده عیسی چه کسانی هستند؟

مریم باکره و یوسف قدیس که پدر محافظ او است، همراه با عیسی، خانواده مقدس ناصره را تشکیل می دهند. عیسی علاوه بر آن، پسر عمو، خاله،

Geschlecht Davids, einem großen Königsclan (Lk 1,27;3,31; Mt 1,20; s.a. Joh 7,42).

54. Wer sind die Brüder von Jesus?

Jesus hatte keine direkten Geschwister, weil Maria vor der Geburt und auch nach der Geburt Jesu Jungfrau geblieben ist. Wenn von den Brüdern Jesu in den Evangelien die Rede ist (z.B. Mk 3,32), sind – wie im orientalischen Sprachgebrauch auch heute noch üblich – seine Cousins gemeint. Es gibt eine andere Theorie, die davon ausgeht, dass Josef aus erster Ehe Kinder gehabt habe. Dann hätte Jesus Halbgeschwister gehabt. Einer der Apostel, Jakobus, der Sohn des Alphäus, wird als Herrenbruder bezeichnet (Gal 1,19 + Mt 10,3), also sind seine Brüder seine Cousins. Auch übergibt Jesus am Kreuz Maria seinem Jünger Johannes, dazu hätte er kein Recht gehabt, wenn Maria Kinder gehabt hätte (Joh 19,26-27).

55. Von wem stammt Jesus Christus ab?

Jesus stammt aus einer Familie der Nachkommen König Davids.

56. Wo lebte die Familie Jesu? Was war der Beruf von Jesus? Was war seine Religion?

Nach seiner Geburt und der Flucht vor Herodes dem Großen nach Ägypten lebte die Familie Jesu in Nazareth.

Jesus hat sehr wahrscheinlich, wie dies damals üblich war, das Handwerk seines Schutzvaters Josef gelernt. Dieser war Zimmermann, der damalige All-Round-Techniker im Dorf. Von Geburt aus war Jesus Jude. 8 Tage nach der Geburt wurde er beschnitten. Er wurde als Erstgeborener im Tempel dem Herrn geweiht (Lk 2,21-23). Er ging, wie gewohnt, am Sabbat in die Synagoge (Lk 4,16) und pilgerte zu den großen Festen nach Jerusalem. Trotz seiner harten Kritik an den Pharisäern und ihrer Kasuistik hält sich Jesus an die religiösen Gesetze der Juden in seiner Zeit.

57. Wann ist Jesus Christus geboren?

Jesus von Nazareth wurde in Betlehem geboren. Unsere Zeitrechnung beginnt

dabei und دختر عمو، خاله و دایی و نیز خاله ها و عمه ها و دایی ها و عموهای فراوانی داشت. زیرا او از خاندان داوود، یعنی یک طایفه پادشاهی بزرگ بود (لو، 1، 27؛ 31، 1؛ مت، 1، 20؛ و همچنین رجوع شود به یو، 7، 42)

54. برادران عیسی چه کسانی هستند؟

عیسی خواهر یا برادر تری نداشت، زیرا مریم پیش و پس از تولد عیسی، باکره بود و باقی ماند. هنگامی که در اناجیل (برای نمونه در آیه 32 از باب 3 مرقس) سخن از برادران عیسی به میان می آید - همان گونه که این روزها در زبان های شرقی نیز هنوز مرسوم است - منظور پسر عموها، پسرخاله ها، پسرعمه ها یا پسر دایی های اوست. نظریه دیگری وجود دارد که می گوید یوسف از ازدواج نخست خود فرزندی داشته است. در این صورت، عیسی صاحب برادران و خواهرانی ناتنی بوده است. یکی از رسولان، یعنی یعقوب، پسر حلفی، برادر خداوند خوانده می شود (غل، 1، 19؛ مت، 10، 3). پس برادران او همان پسران خاله، دایی، عمو یا عمه های او هستند. همچنین عیسی بر صلیب، مریم را به یوحنا حواری می سپارد. اگر مریم فرزند دیگری می داشت، عیسی چنین کاری نمی کرد (یو، 19، 26-27)

55. عیسی مسیح از کدام نسل است؟

عیسی از خانواده ای متعلق به بازماندگان داوود پادشاه است.

56. خانواده عیسی کجا زندگی می کرد؟ پیشه عیسی چه بود؟ دین او چه بود؟

خانواده عیسی پس از به دنیا آمدن او و پس از گریز از چنگ هیرودیسی کبیر به مصر در ناصره زندگی می کرد.

عیسی به احتمال بسیار قوی، همان گونه که آن روزها مرسوم بود، پیشه پدر محافظ خود یوسف را فراگرفت. او نجار و در زمان خود مرد فنی همه فن حریف روستا بود. عیسی از بدو تولد، یهودی بود و 8 روز پس از تولدش ختنه شد. او در مقام نخست زاده، در معبد خداوند به او تقدیم شد (لو، 2، 21-22). او همان گونه که مرسوم بود، در روزهای شنبه به کنیسه می رفت (لو، 4، 16) و در جشن های بزرگ برای زیارت به اورشلیم سفر می کرد. عیسی به رغم انتقادهای شدید خود از فریسیان و نظام اخلاقی و قانونی آنان، قوانین دینی یهود در زمان خود را رعایت می کرد.

57. عیسی مسیح چه موقع به دنیا آمد؟

عیسی ناصری در بیت الحم به دنیا آمد. گاهشمار ما با تولد مسیح آغاز می شود. بنا به پژوهش های جدید، به نظر می رسد که افراد با به اجراء گذاشتن تقویم گریگوری در

mit der Geburt Christi. Nach neueren Forschungen scheint man sich bei der Einführung des Gregorianischen Kalenders im 6. Jahrhundert aber verrechnet zu haben. Die wirkliche Geburt Jesu ist zwischen 7 und 5 vor unserer Zeitrechnung anzusetzen. Herodes der Große starb im Jahre 4 vor Christus. Auch fand die erste Volkszählung wohl 6 oder 7 vor Christus statt. Einen weiteren Hinweis gibt die besondere Sternkonjunktion zwischen Saturn (dem Stern der Juden) und Jupiter (Stern des Königs), die wohl die Sterndeuter aus dem Osten dazu veranlasst hat, nach Jerusalem und Betlehem zu ziehen. Diese kosmische Konstellation kann nach heutigem Wissen genau astronomisch nachgestellt und berechnet werden.

58. Wo ist Jesus Christus geboren?

In Betlehem. Es ist schon verwunderlich, wie Gott seine Prophezeiungen wahr macht. Maria lebte in Nazareth. Sie war hochschwanger, also in einem Zustand, wo eine Frau sich nicht mehr eine rund 100 km lange mühsame Reise auf einem Esel zutraut. Wenn also alles „normal“ gelaufen wäre, wäre Jesus in Nazareth geboren worden. Aber Gott wollte es anders. Durch den Propheten Micha war Betlehem als Geburtsort des Messias bezeichnet worden (Mi 5, 1-3).

Als Kaiser Augustus die Volkszählung ansetzte, gab es bei den Juden große Unruhe. Der politische Kompromiss zwischen den Führern der Juden und den Römern brachte es schließlich mit sich, dass jeder Jude sich am Ort der Herkunft seines Clans registrieren lassen musste – damit war eine präzise Steuererhebung für die Römer erschwert. Da Maria und Josef zur Familie Davids gehören und dieser aus Betlehem stammte, mussten sie trotz der bevorstehenden Geburt nach Betlehem gehen. So ging die Prophezeiung in Erfüllung (s.a. Joh 7,42).

59. An welchem Tag feierte Jesus mit seinen Aposteln das letzte Abendmahl?

Am Donnerstag vor dem Passah-Fest.

60. Welches ist das letzte Gebet Jesu? Wo und wem gegenüber und mit wem?

Wenn man von dem Gebet des Psalms 22 absieht, den Jesus am Kreuz gebetet hat „Mein Gott, warum hast du mich verlassen, ...“, (Mt 27 46) war das letzte Gebet Jesus im Garten Getsemaneh, unmittelbar vor seiner

Quarantäne, d. h. vier Wochen in der Kaserne. Er wurde im Alter von 33 Jahren hingerichtet. Die genaue Zeitrechnung ist nicht bekannt. Die meisten Forscher gehen davon aus, dass Jesus im Jahr 4 vor Christus geboren wurde. Herodes der Große starb im Jahr 4 vor Christus. Die erste Volkszählung fand im Jahr 6 oder 7 vor Christus statt. Die Sternkonjunktion von Saturn und Jupiter im Jahr 7 vor Christus wird als Hinweis auf die Geburt Jesu angesehen. Die Sternkonjunktion von Saturn und Jupiter im Jahr 6 vor Christus wird ebenfalls als Hinweis auf die Geburt Jesu angesehen. Die Sternkonjunktion von Saturn und Jupiter im Jahr 5 vor Christus wird ebenfalls als Hinweis auf die Geburt Jesu angesehen.

58. عیسی مسیح در کجا متولد شد؟

در بیت لحم. این برآستی امری معجزه آسا است که خدا پیشگویی های خود را به تحقق می رساند. مریم در ناصره زندگی می کرد. او در ماه های آخر بارداری خود، یعنی در وضعیتی بود که در آن هیچ زنی قادر نیست، سفری پرزحمت حدود 100 کیلومتر را روی قاطر تاب بیاورد. بنابراین اگر همه چیز به شکل «معمولی» جریان یافته بود، عیسی در ناصره متولد می شد. اما خواسته خدا، به گونه دیگری بود. میکای نبی، مکان تولد مسیح را پیشاپیش در بیت لحم اعلام کرده بود (می، 5، 1-3). هنگامی که قیصر آگوستین سرشماری را وضع کرد، در میان یهودیان ناآرامی گسترده ای در گرفت. سرانجام توافق سیاسی میان رهبران یهود و روم به آنجا انجامید که هر یهودی ناگزیر گردد نام خود را در محل تولد طایفه خود به ثبت برساند - به این ترتیب اخذ مالیات به شکل دقیق برای رومیان دشوار می شد. از آنجا که مریم و یوسف به خاندان داوود تعلق داشتند و این خاندان اهل بیت لحم بود، باید به رغم تولد قریب الوقوع کودک خود به بیت لحم سفر می کردند. به این ترتیب بود که پیشگویی خداوند به تحقق پیوست (همچنین رجوع شود به یو، 7، 42).

59. عیسی شام آخر را در چه روزی با رسولان خود جشن گرفت؟

در روز پنجشنبه پیش از عید فصح.

60. آخرین نیایش عیسی کدام است؟ او این نیایش را در کجا، در حضور چه

کسی و به همراه چه کسی ادا کرد؟

صرفنظر از مزمور 22 که عیسی بر صلیب قرائت کرد... «الهی الهی، چرا مرا ترک کردی...» (مت، 27، 46). واپسین نیایش عیسی در باغ جتسیمانی و درست پیش از دستگیری اش صورت گرفت. یهودای اسخریوطی، از حواریون با دریافت پاداشی معادل 30 سکه نقره، به او خیانت کرد و نگهبان معبد را به محل استقرار عیسی برد.

Verhaftung. Der Apostel Judas Iskariot hatte ja gegen eine Belohnung von 30 Silberlingen Jesus verraten und die Tempelwache zum Aufenthaltsort Jesus gebracht. „Mit einem Kuss verrätst du den Menschensohn“. (Lk 22,48). In seinem letzten Gebet, bittet er den Vater, „wenn du willst, nimm diesen Kelch von mir!“ Es ist der Schrei des Menschen Jesu, der sich vor dem bevorstehenden Leiden fürchtet. "Aber nicht mein, sondern dein Wille soll geschehen" (Lk 22,42). Der menschliche Wille vereint sich schließlich mit dem göttlichen Willen, und er übergibt sich gänzlich dem Vater. Wie tief dieser Kampf 'unter die Haut' ging, zeigt sich daran, dass Jesus dabei Blut schwitzte. Er hatte die drei Aposteln Petrus, Jakobus und Johannes gebeten, zu wachen und mit ihm zu beten. Aber er fand sie schlafend (Lk 22,45).

61. Warum fordern die Juden von Pilatus, dass Jesu gekreuzigt wird?

Nach der Auffassung der führenden Juden war Jesus ein Gotteslästerer, weil er sich als Sohn Gottes und Messias bezeichnet hat. Sie sahen aber in ihm insbesondere eine Gefahr für ihre Vorherrschaft. Sie mussten ihn bei Pilatus anklagen, da die Römer die Oberhoheit über Palästina hatten und nur sie die Todesstrafe vollstrecken durften.

62. Wo wurde Jesus ans Kreuz geschlagen?

Vor den Toren des damaligen Jerusalems auf einem Hügel, der Golgotha heißt.

63. Um wieviel Uhr ist Jesus Christus am Kreuz gestorben?

Zur 9. Stunde, das ist 15 Uhr.

64. Was sind die letzten Worte Jesu Christi am Kreuz?

Es ist vollbracht! (Joh 19,30).

65. Wer stand unter dem Kreuz? Wer wurde mit ihm gekreuzigt?

Es standen Maria seine Mutter und der Apostel Johannes unter dem Kreuz. (Joh 19, 25-27).

Mit Jesus wurden noch zwei Verbrecher gekreuzigt. Einer von ihnen bereute, und Jesus verhiess ihm, noch „heute wirst Du mit mir im Paradies sein“. (Lk 23,43).

66. Warum ist Jesus Christus am Kreuz gestorben?

Um uns von den Sünden zu erlösen, ist Christus am Kreuz gestorben.

«ای یهودا، آیا به بوسه پسر انسان را تسلیم می کنی؟» (لو، 22، 48). او در واپسین نیایش خود از پدر چنین تمنا می کند: «ای پدر اگر بخواهی این پیاله را از من بگردان». این فریادی از سوی عیسی انسان است که از رنج هایی که پیش رو دارد، وحشت کرده است. «لیکن نه به خواهش من، بلکه به اراده تو» (لو، 22، 42). سرانجام خواسته انسانی با خواسته الهی همخوان می شود و او خود را به طور کامل تسلیم پدر می سازد. این که عرق خون آلود بدن عیسی را فرامی گیرد، گواه آن است که این نبرد تا چه حد «به جان می نشیند». او از سه رسول خود، یعنی پطرس، یعقوب و یوحنا خواسته بود، بیدار بمانند و با او دست به نیایش زنند. اما آنان را در خواب یافت (لو، 22، 45).

61. به چه دلیل یهودیان از پیلطس می خواهند که عیسی را به صلیب کشد؟ بنا به دیدگاه یهودیان آن زمان، عیسی کافر بود، زیرا که خود را پسر خدا و مسیح خوانده بود. اما بیشتر از هر چیز، آنان او را به چشم خطری برای تسلط سیاسی خود می دانستند. آنان باید به او نزد پیلطس شکایت می کردند، زیرا رومی ها بر فلسطین حکومت می کردند و فقط آنان بودند که حق داشتند حکم اعدام را اجراء کنند.

62. عیسی در کجا به صلیب کشیده شد؟ جلوی دروازه های اورشلیم آن زمان بر تپه ای که جلجتا نام دارد.

63. عیسی در چه ساعتی بر صلیب جان سپرد؟ در ساعت نهم که همان ساعت 15 است.

64. واپسین سخنان عیسی بر صلیب کدام اند؟ «تمام شد» (یو، 19، 30).

65. چه کسی در زیر صلیب ایستاده بود؟ و چه کسی همراه او مصلوب شد؟ مریم، مادر او و یوحنا رسول در زیر صلیب ایستاده بودند (یو، 19، 25-27). همراه با عیسی دو تهکار نیز به صلیب کشده شدند. یکی از آنان اظهار پیشیمانی کرد و عیسی به او چنین وعده داد: «هر آینه به تو می گویم امروز با من در فردوس خواهی بود» (لو، 23، 43).

66. به چه دلیل عیسی مسیح بر صلیب جان سپرد؟ مسیح برای آن بر صلیب جان سپرد که ما را از گناهانمان رهایی بخشد.

67. Welcher Herrscher hat Christus zum Tode am Kreuz verurteilt?

Der römische Gouverneur von Palästina, Pontius Pilatus, hat Jesus auf Drängen der Hohenpriester zum Tode am Kreuz verurteilt. Den jüdischen Hohenpriestern und Gerichtsinstanzen war es von den Römern nicht gestattet, die Todesstrafe zu verhängen.

68. Vier Personen haben gesagt, Jesus Christus ist unschuldig. Wer sind die vier?

Pilatus (Lk 23,4), die Frau des Pilatus (Mt 27,19), der Schächer am Kreuz (Lk 23, 41), der römische Hauptmann am Kreuz (Lk 23, 47).

69. Was steht auf dem Schild über dem Kopf von Jesus am Kreuz?

Jesus von Nazaret, König der Juden (INRI) in Griechisch, hebräisch und lateinisch.

70. Wer erbittet den Leichnam Jesu von Pilatus?

Josef von Arimathäa, ein Ratsherr, d.h. Mitglied des Synhedrin, des jüdischen Hohen Rates, der Jesus zum Tode verurteilt hatte. Er hatte, ebenso wie Nikodemus, Urteil nicht zugestimmt.

71. Wie lange war Jesus am Kreuz?

Von der 6. bis zur 9. Stunde (von 12 – 15 Uhr).

72. Wo war Jesus zwischen dem Tod und der Auferstehung?

Er ist hinabgestiegen in die Unterwelt zu den Toten, um ihnen die frohe Botschaft zu verkünden und die Gerechten, die im Schoße Abrahams ruhten, in den Himmel zu führen.

73. In welchem Jahr wurde Jesus gekreuzigt?

Jesus war nach der Tradition 33 Jahre alt, als er gekreuzigt wurde. Nach heutiger geschichtlichen Datierung war die Kreuzigung wahrscheinlich um das Jahr 29 oder 30.

74. Wer hat Jesus nach seiner Auferstehung als erster gesehen?

Maria Magdalena, sie dachte, er sei der Gärtner, aber als er ihren Namen sagte, da erkannte sie ihn (Joh 20,11-18).

67. کدام حاکم مسیح را به مرگ بر صلیب محکوم کرد؟

پنطیوس پیلطس، فرماندار رومی فلسطین، به اصرار کاهنان اعظم عیسی را به مرگ بر صلیب محکوم کرد. رومیان به کاهنان اعظم و دادگاه ها اجازه نمی دادند، حکم اعدام را خود به اجراء بگذارند.

68. چهار نفر اعلام کردند که عیسی بی گناه است. این چهار نفر چه کسانی هستند؟

پیلطس (لو، 23، 4)، همسر پیلطس (مت، 27، 19)، خطاکار مصلوب همراه با عیسی (لو، 23، 41) و یوزباشی رومی که کنار صلیب ایستاده بود (لو، 23، 47).

69. بر تابلویی که بالای سر عیسی بر صلیب قرار داشت، چه نوشته شده بود؟

«عیسی ناصری، پادشاه یهودیان» (INRI، به سه زبان یونانی، عبری و لاتین).

70. چه کسی خواستار جسد عیسی از پیلطس شد؟

یوسف رامه ای، از اعضای سنهدرین که شورای عالی یهودیان در آن زمان بود و عیسی را به مرگ محکوم کرده بود. او و نیقودیموس، حکم اعدام را تأیید نکرده بودند.

71. عیسی چه مدت بر صلیب بود؟

از ساعت ششم تا ساعت نهم (یعنی از ساعت 12 تا 15)

72. عیسی در زمان میان مرگ و رستاخیز در کجا بود؟

او به جهان مردگان فرورفت تا خبر خوش را به آنان اعلام کند و عادلانی را که در آغوش ابراهیم آرامش یافته بودند، به آسمان هدایت کند.

73. عیسی در چه سالی مصلوب شد؟

بنا به روایات، عیسی هنگامی که مصلوب شد، 33 سال داشت. بنا به محاسبه تاریخی امروزی، به صلیب کشیده شدن او احتمالاً به سال 29 یا 30 مربوط می شود.

74. نخستین کسی که عیسی را پس از رستاخیزش دید، چه کسی بود؟

مریم مجدلیه. او فکر کرد که عیسی باغبان است، اما هنگامی که عیسی نام خود را به او گفت، مریم او را شناخت (یو، 20، 11-18)

75. Von welchem Ort ist Jesus Christus in den Himmel aufgefahren?

Das NT sagt, dass Jesus Christus vom Ölberg aus in den Himmel aufgefahren ist. (Lk 24,50; Ap 1,12).

76. Wo ist Jesus jetzt?

Er sitzt zur Rechten des Vaters im Himmel.

77. Wen hat Jesus den Aposteln angekündigt?

Jesus hat den Aposteln den Heilige Geist angekündigt, den Geist der Wahrheit, der sie an alles erinnert, was Jesus gelehrt hat. (Joh 14,16 und 26; 15,26; 16, 4-15)

Die Apostel blieben zusammen gemeinsam mit Maria, der Mutter Jesu, und einigen Frauen bis zum Pfingstfest, wo der Heilige Geist auf sie herabkam, dem Gründungstag der Kirche.

Der Koran macht hieraus die Ankündigung Mohammeds, indem er den Christen vorwirft, die Bibel verfälscht zu haben und anstatt des Wortes Periklytos =Gepriesener (Ahmad = Mohammad) ein anderes ähnlich klingendes griechisches Wort Parakletos eingesetzt habe, das mit Beistand (gemeint ist der Heilige Geist) übersetzt wird. (Sure 61,6).

78. Die zweite Prophezeiung von Jesus Christus?

Es handelt sich um die Ankündigung seines Leidens und seiner Auferstehung: "Der Menschensohn wird den Menschen ausgeliefert, und sie werden ihn töten; doch drei Tage nach seinem Tod wird er auferstehen. Aber sie (die Apostel) verstanden den Sinn seiner Worte nicht, scheuten sich jedoch, ihn zu fragen." (Mk 9,31-32).

79. Was hat Jesus über einen ungerechten Richter gesagt? Jesus bringt ein Gleichnis von dem gottlosen Richter und der Witwe (Lk 18, 1-8) und verspricht, dass Gott nicht zögern wird, seinen Auserwählten zu ihrem Recht zu verhelfen. Das heißt jedoch nicht, dass Christen in dieser Welt kein Unrecht erleiden können. Sie leiden ebenso unter den Folgen der Sünden, wie die anderen Menschen auch. Aber sie sind gewiss, dass ihnen letztlich Gerechtigkeit widerfahren wird.

Bei Johannes lesen wir über Jesus selbst: "Denn Gott hat seinen Sohn nicht in die Welt gesandt, damit er die Welt richtet, sondern damit die Welt durch ihn.

75. عیسی مسیح از چه مکانی به آسمان صعود کرد؟

در عهد جدید آمده است که عیسی مسیح از کوه زیتون به آسمان صعود کرد (لو، 24، 50؛ رس، 1، 12)

76. عیسی اکنون کجاست؟

او به دست راست پدر در آسمان نشسته است.

77. عیسی وعده آمدن چه کسی را به رسولان خود داد؟

عیسی وعده داد که روح القدس را برای رسولان خود می فرستد، همان روح راستی که همه آنچه را که عیسی به آنان آموخته بود، به آنان یادآوری می کرد (یو، 14، 16 و 26؛ 15، 26؛ 16، 4-15)

رسولان تا رسیدن عید پنجاهه که روح القدس بر آنان نازل شد و روز بنیانگذاری کلیسا به شمار می رود، همراه با مریم، مادر عیسی و تنی چند از زنان دیگر ماندند. قرآن در اینجا به پیشگویی ظهور محمد اشاره و مسیحیان را متهم می کند که کتاب مقدس را تحریف کرده اند. بنا به برداشت قرآنی، مسیحیان به جای واژه Periklytos به معنای حمد و ستایش شده (احمد= محمد)، واژه یونانی دیگری با تلفظ مشابه یعنی Parakletos را به کار برده اند که ترجمه آن پشتیبان و حامی است (منظور همان روح القدس است) (سوره 61، آیه 6)

78. دومین پیشگویی عیسی مسیح چه بود؟

این پیشگویی به اعلان رنج و رستخیز او مربوط می شود که می گوید: «پسر انسان به دست مردم تسلیم می شود و او را خواهند کشت و بعد از مقتول شدن، روز سوم خواهد برخاست» (مر، 9، 31-32)

79. عیسی درباره یک داور ناعادل چه گفت؟

عیسی تمثیلی درباره داور خدانشناس و بیوه زن می آورد (لو، 18، 1-8) و وعده می دهد که خدا در یاری رساندن به برگزیدگان خود برای رسیدن به حق و عدالت، تأخیر نمی کند. این البته به آن معنا نیست که مسیحیان در این جهان در معرض بی عدالتی قرار نخواهند گرفت. آنان از پیامدهای گناه هم در عذاب خواهند بود، همانطور که درباره سایر انسان ها چنین است. اما آنان اطمینان دارند که سرآخر عدالت درباره آنان اجراء خواهد شد.

در انجیل یوحنا درباره شخص عیسی چنین می خوانیم: «زیرا خدا پسر خود را در

gerettet wird. Wer an ihn glaubt, wird nicht gerichtet; wer nicht glaubt, ist schon gerichtet, weil er an den Namen des einzigen Sohnes Gottes nicht geglaubt hat"(Joh 3,17-18).

80. Was hat Jesus am letzten Tag des Laubhüttenfestes von sich gesagt?

"Wer Durst hat, komme zu mir, und es trinke, wer an mich glaubt. Wie die Schrift sagt: Aus seinem Inneren werden Ströme lebendigen Wassers fließen. Damit meinte er den Geist, den alle empfangen sollten, die an ihn glauben; denn der Geist war noch nicht gegeben, weil Jesu noch nicht verherrlicht war." (Joh 7, 37-39)

81. Was meint Jesus, wenn er sagt, brecht den Tempel ab, ich werde ihn in drei Tagen wieder aufbauen?

Er meinte seinen Tod und seine Auferstehung.

جهان نفرستاد تا بر جهان داوری کند، بلکه تا به وسیله او جهان نجات یابد. آنکه به او ایمان آرد، بر او حکم نشود؛ اما هر که ایمان نیاورد الان بر او حکم شده است، به جهت آنکه به اسم پسر یگانه خدا ایمان نیاورده» (یو، باب 3، آیه 17-18)

80. عیسی در واپسین روز از جشن خیمه ها درباره خود چه گفت؟

«و در روز آخر که روز بزرگ عید بود، عیسی ایستاده، ندا کرد و گفت: «هر که تشنه باشد، نزد من آید و بنوشد. کسی که به من ایمان آورد، چنانکه کتاب می گوید، از بطن او نهرهای آب زنده جاری خواهد شد» (یو، 7، 37-39).

81. منظور عیسی هنگامی که می گوید، معبد را خراب کنید، من آن را در سه روز

از نو بنا خواهم کرد، چیست؟
منظور از او مرگ و رستاخیزش بود.

2- چکیده ای اصولی از ایمان

Wesentliche Zusammenfassungen des Glaubens

7. Was sind die wichtigsten Punkte der christlichen Lehre?

Gott, der Schöpfer des Himmels und der Erde, liebt die Menschen. Gott ist Einer. Durch Jesus Christus wissen wir, dass er Vater, Sohn und Heiliger Geist ist. Er hat uns zu unserem Heil den Sohn, die zweite Person der Heiligsten Dreifaltigkeit geschickt, Jesus Christus, um uns zu erlösen. Dieser ist Mensch geworden aus der Jungfrau Maria. Er ist in allem uns gleich geworden bis auf die Sünde. Er ist für unsere Sünden am Kreuz gestorben, begraben worden und am 3. Tag auferstanden von den Toten. Er wird wiederkommen in Herrlichkeit am Ende der Tage.

Der Vater hat uns durch Jesus Christus vom Himmel den Heiligen Geist gesandt. Dadurch wurden wir in Jesus Kinder Gottes in der Kirche. Gott ist zu uns wie ein Vater. Durch die Gnadenmittel der Kirche (die sieben Sakramente), die von ihm eingesetzt wurden, haben wir Anteil am göttlichen Leben und sind berufen, als Kinder Gottes zu leben. So können wir uns z.B. in der Kommunion mit Jesus Christus ganz konkret vereinigen. Wir glauben an die Vergebung der Sünden durch Taufe und Beichte und an das ewige Leben nach dem Tod.

Diejenigen, die Gott und seine Gnade ablehnen, werden von Gott nicht gezwungen, bei ihm zu sein. Sie gelangen in die Hölle, das ist die ewige Gottferne. Die Christen sind aufgefordert, Gott aus ganzem Herzen zu lieben und den Nächsten wie sich selbst.

8. Welches sind die wichtigsten Themen im Christentum?

1. Teilhabe am Leben Gottes (= das ewige Leben) durch die Taufe und die anderen Sakramente (ein neuer Mensch werden), Gotteskindschaft,
2. Umkehr, Sündenvergebung und Erlösung,
3. Liebe, Gerechtigkeit und Barmherzigkeit (s.a. Frage 164)

7. مهم ترین نکات در آموزه های مسیحی چه هستند؟

خدا، آفریدگار زمین و آسمان، انسان ها را دوست دارد. خدا یکی است. به خاطر وجود عیسی مسیح می دانیم که او، پدر، پسر و روح القدس است. او برای نجات ما، پسر، را که شخص دوم در تثلیث اقدس است برایمان فرستاد، یعنی عیسی مسیح که برای نجات ما آمد، او از مریم باکره، انسان شد. او در همه چیز جز در گناه به ما شبیه شد. او به خاطر گناهان ما بر صلیب جان سپرد، مدفون شد و در روز سوم از میان مردگان برخاست. او دوباره در روزهای واپسین، در جلال خواهد آمد.

پدر، از راه عیسی مسیح، روح القدس را از آسمان برایمان فرستاد. به این ترتیب، در عیسی، فرزندان خدا در کلیسا گشته ایم. خدا برای ما همچون پدر است. ما از راه رحمت های کلیسایی (هفت آیین فیض بخش) که توسط او مقرر شده است، در زندگی الهی سهم داریم و فراخوانده شده ایم تا در مقام فرزندان خدا زندگی کنیم. به این ترتیب است که برای نمونه، در دریافت نان مقدس برآستی با عیسی مسیح یکی می گردیم. ما به بخشش گناهان از راه تعمید و اعتراف و همچنین به زندگی جاودان پس از مرگ ایمان داریم.

خدا کسانی را که به او و رحمت های او دست رد می زنند، ناگزیر نمی سازد که نزد او بمانند. آنان به جهنم خواهند رفت که همان جدایی ابدی از حضور خداوند است. از مسیحیان خواسته شده است، خدا را از صمیم قلب و هموعانیشان را مانند خود دوست بدارند.

8. مهم ترین مضامین در مسیحیت کدام هستند؟

1. مشارکت در زندگی خدا (= زندگی جاودان) از راه تعمید و دیگر آیین های فیض بخش (در تبدیل شدن به انسانی جدید)، فرزندی خدا.
2. توبه، بخشایش گناهان و نجات.
3. محبت، عدالت و رحمت.

9. Wie lautet das Glaubensbekenntnis?

Ich glaube an Gott,
den Vater, den Allmächtigen,
den Schöpfer des Himmels
und der Erde, und an
Jesus Christus, Seinen
Eingeborenen Sohn, unseren Herrn,
empfangen durch den Heiligen Geist,
geboren von der Jungfrau Maria,
gelitten unter Pontius Pilatus,
gekreuzigt gestorben und begraben,
hingestiegen in das Reich
des Todes, am dritten Tage
auferstanden von den Toten
aufgefahren in den Himmel,
er sitzt zu Rechten Gottes, des
allmächtigen Vaters; von dort
wird er kommen, zu richten
die Lebenden und die Toten.
Ich glaube an den Heiligen
Geist, die heilige katholische
Kirche, Gemeinschaft der Heiligen,
Vergebung der Sünden,
Auferstehung der Toten
und das ewige Leben.
Amen.

10. Welches sind die 10 Gebote?

1. Ich bin der Herr, dein Gott. Du sollst keine anderen Götter neben mir haben.
2. Du sollst den Namen Gottes nicht verunehren.
3. Du sollst den Tag des Herrn heiligen.
4. Du sollst Vater und Mutter ehren.
5. Du sollst nicht morden.
6. Du sollst nicht die Ehe brechen.
7. Du sollst nicht stehlen.
8. Du sollst kein falsches Zeugnis geben über deinen Nächsten.

9. اقرار ایمان چگونه است؟ متن آن را قرائت کنید.

من ایمان دارم به خدای یکتا، پدر قادر مطلق، آفریدگار آسمان و زمین و هر آنچه پیدا و ناپیدا است.
من ایمان دارم به خداوند یکتا، عیسیای مسیح، پسر یگانه خدا، مولود ازلی پدر او خداست از خدا، نور از نور، خدای راستین از خدای راستین که زاده شده و آفریده نشده است، هم ذات با پدر و از طریق او همه چیز هستی یافت.
برای ما آدمیان و برای نجات ما از آسمان فرود آمد.
به قدرت روح القدس، از مریم عذرا تن گرفت و انسان گردید و در زمان پنطیوس پیلاتس برای ما مصلوب شد، رنج کشید مرد و مدفون گشت و بر حس کتاب مقدس، روز سوم رستاخیز نمود و به آسمان صعود کرد و به دست راست پدر نشسته است و بار دیگر در جلال خواهد آمد تا زندگان و مردگان را داوری کند و سلطنتش را پایان نخواهد بود.
من ایمان دارم به روح القدس که خداوند و بخشنده حیات است که از پدر و پسر صادر می گردد و او را با پدر و پسر یک پرستش و یک جلال است او از طریق پیامبران سخن گفته است.
من ایمان دارم به کلیسا که یکتا، مقدس، همگانی و رسولی است. و اعتقاد دارم به یک تعمید برای آمرزش گناهان.
من رستاخیز مردگان و زندگی جهان آینده را در انتظارم. آمین

10. ده فرمان کدام هستند؟ آنها را نام ببرید!

1. من هستم بیهوه، خدای تو. تو را خدایان دیگر غیر از من نباشد.
2. نام بیهوه خدای خود را به باطل مبر.
3. روز سبت را یاد کن تا آن را تقدیس نمایی.
4. پدر و مادر خود را احترام نما.
5. قتل مکن.
6. زنا مکن.
7. دزدی مکن.
8. بر همسایه خود شهادت دروغ مده.

9. Du sollst nicht die Frau deines Nächsten begehren.

10. Du sollst nicht das Hab und Gut deines Nächsten begehren.

9. به زن همسایه خود طمع مورز.

10. به هیچ چیز که از آن همسایه تو باشد، طمع مکن.

11. Was hat Jesus in der Bergpredigt gesagt?

(Seligpreisungen) Bergpredigt Mt Kapitel 5 – 7 – s.a. Frage 170: Wie lautet das Neue Gebot, das Jesus uns gegeben hat und in dem alle Gebote des AT enthalten sind?

11. عیسی در موعظه بر کوه چه گفت؟

(وعده های سعادت) موعظه بر کوه، مت، 5، 7.

«خوشا به حال مسکینان در روح، زیرا ملکوت آسمان از آن ایشان است. خوشا به حال ماتمیان، زیرا ایشان تسلی خواهند یافت. خوشا به حال حلیمان، زیرا ایشان وارث زمین خواهند شد. خوشا به حال گرسنگان و تشنگان عدالت، زیرا ایشان سیر خواهند شد. خوشا به حال رحم کنندگان، زیرا بر ایشان رحم کرده خواهد شد. خوشا به حال پاکدلان، زیرا ایشان خدا را خواهند دید. خوشا به حال صلح کنندگان، زیرا ایشان پسران خدا خوانده خواهند شد. خوشا به حال زحمت کشان برای عدالت، زیرا ملکوت آسمان از آن ایشان است. خوشحال باشید چون شما را فحش گویند و جفا رسانند و به خاطر من هر سخن بدی بر شما کاذبانه گویند. خوش باشید و شادی عظیم نمایید، زیرا اجر شما در آسمان عظیم است زیرا که به همینطور بر انبیای قبل از شما جفا می رسانیدند.»

12. Was sagt die christliche Lehre über den Menschen?

Gott hat den Menschen als sein Abbild geschaffen, d.h. anders als die unbelebten Dinge, Pflanzen und Tiere ist der Mensch eine mit Geist begabte Person. Diese Eigenschaft verbindet ihn mehr mit Gott als mit den anderen Dingen dieser Welt. Der Mensch ist sozusagen die Krone der Schöpfung. Er besitzt einen Leib, der ihn an die materielle Welt bindet, und eine Seele, sein geistiges Lebensprinzip, sein Innerstes, die es ihm erlaubt, Gott zu erkennen und zu lieben. Die Seele bewirkt, dass der materielle Körper ein lebendiger, menschlicher Leib wird. Durch seine Seele ist der Mensch das Wesen, das "Ich" sagen kann und als unverwechselbares Individuum vor Gott steht. Der Geist des Menschen ist mehr als eine Funktion des Leibes (des Gehirns z.B.), er ist Ausdruck seiner Seele.

Die menschliche Seele wird unmittelbar von Gott geschaffen und wird nicht von den Eltern "hervorgebracht". Salopp formuliert: Zum Kinderkriegen gehören drei Personen: Die Eltern, die die Materie (Gene) geben und Gott, der die Seele aus dem Nichts schafft.

Und diese Seele ist geistig, d.h. sie kann nicht -weil geistig- getötet werden und nicht sterben; Sterben heißt, dass Leib und Seele sich trennen: der Leib zerfällt, die Seele aber bleibt bestehen, und sie wird bei der Auferstehung ihren Leib wiederfinden.

12. آموزه مسیحی درباره انسان چه می گوید؟

خدا انسان را همچون صورت خود آفرید؛ این یعنی، انسان برخلاف اشیاء بی جان، گیاهان و حیوانات، فردی مجهز به روح است. این ویژگی او را بیشتر به خدا پیوند می زند تا به هرچیز دیگر در جهان. انسان به اصطلاح، تاج آفرینش است. او صاحب جسمی است که او را به جهان مادیات پیوند می زند و نیز یک روح، یعنی بنیان حیات معنوی او، درونی ترین بخش وجود او که به او اجازه می دهد، خدا را بشناسد و دوست بدارد. این روح است که باعث می شود، کالبد مادی، به جسمی زنده و انسانی بدل گردد. انسان از راه روحش، موجودی است که می تواند «من» بگوید و در مقام یک فرد بی همتا در پیشگاه خدا بایستد. روح انسان، چیزی فراتر از تنها یک کارکرد از جسم (مغز برای نمونه) است. روح، بیانگر جان اوست. روح انسان به شکل مستقیم از سوی خدا آفریده می شود و والدین آن را «تولید» نمی کنند. به بیان ساده کلمه: برای آن که یک کودک به دنیا بیاید، سه شخص دست اندر کار هستند: والدین که ماده (ژن) را به فرزند می بخشند و خدا که جان را از هیچ می آفریند.

و این جان، روحانی است، یعنی - از آنجا که روحانی است - نمی توان بمیرد و نمی میرد. مردن یعنی، جسم و جان از یکدیگر جدا شوند: جسم فرومی پاشد، روح اما پابرجا می ماند و در رستاخیز خود، جسمش را از نو می یابد.

Jeder Mensch ist also ein unverwechselbarer, eigener Gedanke Gottes (s.a. Offb 2,17 "Ich werde ihm einen weißen Stein geben (als Zeichen der Unschuld) und auf dem Stein steht ein neuer Name, den nur der kennt, der ihn empfängt" (der Name bedeutet das Wesen des Menschen, der unverwechselbar und einzig ist - s.a. Jes 62,2)). Er hat von Gott damit eine besondere Aufgabe bekommen. Hierin liegt seine Würde. Deswegen darf kein Mensch über einen anderen Menschen einfachhin verfügen.

Wir sind ein Abbild Gottes. Gott, der die Liebe und das Urbild der Gemeinschaft ist, hat den Menschen mit der Fähigkeit, zu erkennen, und mit freiem Willen ausgestattet. Er hat den Menschen als Mann und Frau geschaffen, damit sie gemeinsam ein Abbild seines Wesens sind. Er hat den Menschen so gemacht, dass er Mann oder Frau ist und sich nach Erfüllung und Ganzheit in der Begegnung mit dem jeweils anderen Geschlecht sehnt. Männer und Frauen haben absolut die gleiche Würde, bringen aber in der kreativen Entfaltung ihres Mann- und Frauseins unterschiedliche Aspekte der Vollkommenheit Gottes zum Ausdruck.

Die ursprüngliche Idee Gottes für den Menschen war das Paradies: Leben für immer und Harmonie zwischen Gott, den Menschen und ihrer Umwelt, zwischen Mann und Frau. Aber durch den "Sündenfall" haben die Menschen diese Harmonie verloren. Sie wollten wie Gott sein und selbst festlegen, was Gut und was Böse ist. Die Folge sind Streit, Mord und Todschatz, Mühsal der Arbeit, Leid, Sterblichkeit und die Versuchung zur Sünde.

Da jeder Mensch auf den Schultern vergangener Generationen steht, leidet er unter den Konsequenzen der Handlungen seiner Vorfahren. Die Christen nennen dies "**Erbsünde**". Es ist keine persönlich zu verantwortende Schuld, sondern ein unheilvoller Zustand der Menschheit, in den der Einzelne hineingeboren wird. Jeder von uns hat einen Tropfen dieses Giftes in sich, selbst entscheiden zu wollen, was gut und böse ist, autonom zu sein. Gott liebt den Menschen über alle Maßen. Er hat den Menschen frei gewollt und respektiert geduldig diese seine Freiheit. Er wirbt um ihn. Er hat dem Menschen seinen Bund angeboten: Noah, Abraham, Isaac und Jakob und schließlich Moses und dem Volke Israel. Aber dieser Bund wurde immer wieder gebrochen. Kaum hatte das Volk Israel dem Bundesschluss am Sinai zugestimmt, schuf es sich das goldene Kalb und brach damit den Bund sogleich wieder. Im Alten Testament lesen wir immer wieder vom Werben Gottes um Israel, von Abfall und Strafe und Rückkehr. Aber schließlich lässt Gott durch den Propheten Jeremias (um 600 vor Christus) einen neuen, ewigen

ps هر انسانی اندیشه ای بی همتا و ویژه (مراجعه کنید به مکا، 2، 17: «و آن که غالب آید، از من مخفی به وی خواهم داد و سنگی سفید (به نشانه بی گناهی) به او خواهم بخشید که بر آن سنگ اسمی جدید مرقوم است که احدی آن را نمی داند جز آنکه آن را یافته باشد» (اسم در اینجا به معنای سرشت انسانی است که بی همتا و ویژه است، از جمله مراجعه کنید به اش، 62، 2) به این ترتیب، انسان از خدا وظیفه ویژه ای دریافت کرده است. در اینجا منزلت او مطرح است. از این رو، هیچ انسانی اجازه ندارد که به سادگی جای انسان دیگری را بگیرد.

ما صورتی از خدا هستیم. خدا که محبت و نخستین شکل از اشتراک است، انسان ها را به توانایی شناخت و اراده ای آزاد مجهز ساخته است. او انسان ها را به شکل زن و مرد آفرید تا به همراه یکدیگر تصویری از سرشت او باشند. او انسان ها را به گونه ای آفرید که یا زن و یا مرد باشند و آرزومند سرشار شدن و کامل شدن با جنس دیگر. مردان و زنان، از کرامتی کاملاً یکسان برخوردار هستند، اما در بسط خلاقانه حیات زنان و مردانه خود، جنبه های متفاوتی از کمال خداوند را به بیان در می آورند. ایده نخستین خدا برای انسان ها، بهشت بود: زندگی برای ابد و در هماهنگی میان خدا، انسان و محیط زیست او، میان مرد و زن. اما انسان ها با «مورد گناه»، این هماهنگی را از دست دادند. آنان می خواستند شبیه خدا باشند و خود معین کنند که چه چیز نیک و چه چیز شر است. پیامد این امر، جدال، کشتار، قتل، سختی کشیدن در کار کردن، رنج، میرایی و وسوسه به سوی گناه است.

از آنجا که هر انسانی بر شانه های نسل های پیشین خود ایستاده است، او نیز از پیامدهای عملکرد پیشینیان خود در رنج و عذاب به سر می برد. مسیحیان این را «گناه نخستین» می نامند. این قصوری نیست که شخص به شکل فردی مسئول آن باشد، بلکه وضعیتی درمان ناپذیر برای بشریت است که تک تک انسان ها با آن پا به جهان می گذارند. هر یک از ما قطره ای از این سم را در خود دارد که می خواهد خود تصمیم بگیرد، چه چیز نیک و چه چیز شر است و می خواهد خودمختار باشد.

خدا انسان را فراتر از هر حد و میزانی دوست دارد. او انسان را آزاد می خواسته است و با شکیبایی بر آزادی او احترام می گذارد؛ او را تشویق می کند و پیمان خود را به انسان عرضه داشته است: از راه نوح، ابراهیم، اسحاق و یعقوب و سرآخِر موسی و قومش اسرائیل. اما این پیمان پیوسته شکسته شد. قوم اسرائیل هنوز با پیمان بسته شده در سینا موافقت نکرده بود که برای خود گوساله طلایی را ساخت و به این ترتیب پیمان خود را بی درنگ از نو شکست. در عهد عتیق پیوسته درباره آن می خوانیم که خدا اسرائیل را پشتیبانی می کند، اسرائیل سقوط می کند، مجازات می بیند و دوباره

توبه می کند و بازمی گردد. اما سرآخِر خدا از راه پیامبر خود ارمیاء (حوالی 600

Bund ankündigen, der nie vergeht und der nie gebrochen werden wird (Jer 31,31-34). Dieser Bund ist durch Jesus Christus geschlossen worden (s.a. Jes 42,6). Gott wird selber Mensch in der Person Jesu Christi. Er ist selbst die Brücke und gleichzeitig das stabile Widerlager auf der menschlichen Seite, verstärkt durch die Jungfrau Maria, die zweite Eva, die ohne Sünde geblieben ist, obwohl sie wie Eva hätte sündigen können.

Das nennen wir **Erlösung**: Gott wird Mensch und öffnet uns Menschen durch sein Leben und sein Sterben am Kreuz endgültig den Zugang zurück zur Harmonie mit Gott, zum ewigen Leben. In Jesus zeigt uns Gott den Menschen, so wie er ihn ursprünglich gewollt hat.

Wenn wir das gläubig annehmen, umkehren, unsere Sünden bereuen, uns taufen lassen und Christus nachfolgen, vereinigen wir uns mit diesem menschlichen Brückenkopf Jesus und haben Anteil am Leben Gottes in Jesus Christus, hier auf dieser Erde noch in unvollkommener Weise, aber im Himmel in vollkommener Glückseligkeit.

13. Was verstehen die Christen unter Erlösung?

Durch die erste Sünde hat der Mensch sich selbst in den Gegensatz zu Gott, in die Gottferne begeben. Diese Sünde der ersten Menschen ist eine Erblast (Erbsünde), die in jedem wie ein Tropfen Gift steckt. Der Mensch kann aus eigenen Kräften diese Gottferne nicht überwinden. Es bedarf des Handelns des verzeihenden Gottes. Und Gott handelte in einer unvorstellbaren Art. Er wird durch seinen eingeborenen Sohn selbst Mensch in der Person von Jesus Christus, lebte und arbeitete unter Menschen, erlitt Ungerechtigkeiten bis zum Tod am Kreuz und nahm so die Sünde in all ihrer Boshaftigkeit auf sich und überwand Tod und Sünde in der Auferstehung und Himmelfahrt. Damit ist der Weg zu Gott wieder frei. Die Elemente der Erlösung sind somit: die Menschwerdung, das Leben, das Leiden und Sterben und die Auferstehung und Himmelfahrt Jesu Christi.

14. Wann wird das Ende der Welt sein?

Das weiß nur der Vater allein. Was wir wissen ist, dass er die Welt neu/heil machen wird. Die Apokalypse spricht von dem Neuen Jerusalem, in dem keine Sonne notwendig ist, weil die Herrlichkeit Gottes sie erleuchtet und das Lamm

(pish az میلاد مسیح)، پیمانی نو و جاودانی را اعلام می دارد که هرگز لغو نمی شود و هرگز شکسته نخواهد شد (ار، 31، 31-34). این پیمان از سوی عیسی مسیح منعقد شده است (همچنین مراجعه کنید به اش، 42، 6). خدا خود، در شخص عیسی مسیح، انسان می گردد. او خود به پلی ارتباطی و همزمان تکیه گاهی در میان انسان ها بدل می شود که از سوی مریم باکره، این حوای دوم، تقویت می شود، باکره ای که عاری از گناه می ماند، هرچند این امکان را دارد که مانند حوا دست به گناه بزند.

این را **رستگاری** می نامیم: خدا انسان می شود و با زندگی و مرگ خود بر صلیب، به شکل نهایی راه های منتهی به هماهنگی با خدا و حیات جاودان را می گشاید. خدا در وجود عیسی به ما انسان ها نشان می دهد که ما را در ابتدا چگونه می خواسته است.

چنانچه این امر را با ایمان بپذیریم، توبه و بازگشت کنیم، از گناهان خود پشیمان شویم، تن به تعمیم دهیم و مسیح را پیروی کنیم، با عیسی، این واسطه انسانی یکی می شویم و در زندگی خدا در عیسی مسیح شریک می گردیم، در اینجا بر زمین به شکل کامل، اما در بهشت در سعادت کامل تر.

13. رستگاری برای مسیحیان به چه معناست؟

انسان به خاطر گناه نخستین، برخلاف خواسته خدا، خود را از خدا دور ساخت. این گناه انسان نخستین، گناهی موروثی (گناه نخستین) است که در وجود هر یک از ما مانند قطره ای از زهر جای گرفته است. انسان به قدرت خود قادر به غلبه بر این دوری از خدا نیست. برای این کار به وارد عمل شدن خدای بخشنده نیاز بود. و خدا به شیوه ای غیرقابل تصور عمل کرد. او از راه پسر زاده شده اش، خود به انسان در شخص عیسی مسیح بدل گردید، زندگی و در میان انسان ها کار کرد. او تا زمان مرگ بر صلیب از بی عدالتی ها رنج کشید و به این ترتیب گناهان را با همه وخامتشان به خود گرفت و با رستاخیز و صعود به آسمان، بر مرگ و گناه غلبه کرد. با این کار، راه رسیدن به خدا بار دیگر هموار شده است. به این ترتیب، عوامل رستگاری عبارتند از: انسان شدن، زندگی، رنج و مرگ و رستاخیز و صعود عیسی مسیح به آسمان.

14. پایان جهان چه موقع خواهد بود؟

این را فقط خدای پدر می داند. آنچه ما می دانیم، این است که او جهان را از نو نجات خواهد بخشید. در کتاب آخرالزمان، سخن از اورشلمی نو است که در آن به خورشید نیازی نیست، زیرا جلال خدا آن را روشن می سازد و بره، چراغ آن خواهد بود (مکا

ihre Leuchte ist (Offb 21,23). Wir werden am Jüngsten Tag mit Leib und Seele auferstehen und für immer bei Gott sein. Wie dann unser Leib sein wird, können wir nur vermuten. Die Geheime Offenbarung (Apokalypse) des Johannes spricht in vielen Bildern über die letzten Dinge. Aber eins ist gewiss, Gott wird letztlich siegen. Der Böse und die Sünde wird überwunden werden.

15. Was sagt Jesus über die Endzeit?

In Kapitel 13 des Markusevangeliums spricht er über die Endzeit, vermischt mit Aussagen über das Schicksal Jerusalems, das 70 n. Chr. dann tatsächlich eintrat (s. a. die Berichte von Flavius Josephus: Der Jüdische Krieg). In der Geheimen Offenbarung erhält der Apostel Johannes von Christus Visionen über den Kampf zwischen den Anhängern des Satans und der Kirche und über den endgültigen Sieg Gottes.

21,23). ما در روز واپسین با جسم و روح خود به پاخواهیم خاست و برای همیشه نزد خدا خواهیم بود. این که جسم ما در آن زمان به چه شکل خواهد بود، امریست که فقط می توان درباره اش حدس و گمان هایی مطرح کرد. مکاشفه پنهان (آخرالزمانی) از سوی یوحنا با تصاویری گوناگون از مسائل آخر زمانی سخن می گوید. اما در یک مورد تردیدی نیست و آن این که خدا سرآخر پیروز می شود. شر و گناه مغلوب می گردند.

15. عیسی درباره آخر زمان چه می گوید؟

در باب 13 از انجیل مرقس، او از آخرت، همزمان با اظهاراتی راجع به سرنوشت اورشلیم سخن می گوید که برآستی در سال 70 پس از میلاد مسیح رخ می دهد (رجوع شود به گزارش هایی از فلاویوس یوزفوس در کتاب «جنگ یهود»). در مکاشفه پنهان، یوحنا رسول از شخص مسیح روباهایی درباره نبرد میان **هواداران شیطان** و کلیسا و پیروزی نهایی خدا دریافت می کند.

Vergleich zwischen Judentum, Islam und Christentum

22. Erzählen Sie den Unterschied zwischen Christen, Muslims und Juden?

Die **Juden** sind die leiblichen Nachkommen Abrahams. Sie sind das auserwählte Volk. Aus ihrer Mitte hat Gott den Messias versprochen, der Sohn Davids, der kommen soll, um die Welt mit Gott zu versöhnen und die Folgen der ersten Sünde aufzuheben. Die Juden warten immer noch auf den Messias. Sie befolgen viele Regeln, um rein zu bleiben. Der Talmud sieht 365 Verbote und 148 Gebote vor.

Die **Christen** glauben, dass Jesus Christus der Messias ist, der im Alten Testament angekündigt wird. Die vielen Prophezeiungen, die sich an den verschiedensten Stellen des Alten Testaments finden lassen und sich Jahrhunderte lang als „wartende Worte“ in den Schriften fanden, erfüllten sich in dem Leben und Sterben und der Auferstehung Jesu. Der auferstandene Jesu sagt den Emmausjüngern: „Wie schwer fällt es euch, alles zu glauben, was die Propheten gesagt haben. Musste nicht der Messias all das erleiden, um so in seine Herrlichkeit zu gelangen? Und er legte ihnen dar, ausgehend von Moses und allen Propheten, was in der gesamten Schrift über ihn geschrieben steht. Brannte uns nicht das Herz in der Brust, als er unterwegs mit uns redete und uns den Sinn der Schrift erschloss?“ (Lk 24, 25 ff)

Durch den Glauben an Jesus Christus verbinden sich die Christen mit Ihm; durch die Taufe werden sie zu Kindern Gottes und zu einer Brücke zwischen der Welt und Gott. Sie können sich jederzeit an den himmlischen Vater wenden, dessen Liebe sie sich gewiss sind. Denn Christus hat durch sein Leben und durch seinen Tod am Kreuz bereits alle Sünden auf sich genommen und die Verzeihung unserer Sünden bewirkt. Allerdings müssen wir diese Verzeihung durch Umkehr, Reue, Taufe und Beichte auch annehmen. Gott respektiert unsere Freiheit. Er drängt uns die Verzeihung nicht gegen unseren Willen auf. Die Christen sind daher aufgefordert, aus freien Stücken ein Leben der Liebe zu Gott und zu den Menschen zu leben. Durch die Sakramente der Kirche werden sie in ihrem Streben nach Heiligkeit gestärkt, und wenn sie

4- مقایسه میان یهودیت، اسلام و مسیحیت

22. تفاوت میان مسیحیان، مسلمانان و یهودیان را توضیح دهید؟

یهودیان اخلاف خونی ابراهیم هستند. آنان قوم برگزیده به شمار می روند. خدا، وعده داد که مسیح، پسر داوود را که می آید تا جهان را با خدا آشتی دهد و پیامدهای گناه نخستین را برطرف سازد، از میان آنان برخواهد گزید. یهودیان هنوز هم در انتظار مسیح هستند. آنان ضوابط و قواعد بسیاری را پیروی می کنند تا پاک بمانند. در تلمود 365 مورد ممنوعیت و 148 مورد فرمان ذکر شده است.

مسیحیان اعتقاد دارند که عیسی مسیح، همان مسیح منجی است که در عهد عتیق وعده ظهور او داده شده است. پیشگویی های فراوانی که در بخش های گوناگون عهد عتیق یافت می شود و سده های متمادی در متون، «کلام انتظار» تلقی می شدند، در زندگی، مرگ و رستاخیز عیسی به تحقق رسید. عیسی رستاخیز کرده خطاب به شاگردان خود از قریه عموآس چنین می گوید: «ای بی فهمان و سست دلان از ایمان آوردن به آنچه انبیا گفته اند. آیا نمی بایست که مسیح این زحمات را ببیند تا به جلال خود برسد؟ پس از موسی و سایر انبیا شروع کرده، اخبار خود را در تمام کتب برای ایشان شرح فرمود... آیا دل در درون ما نمی سوخت، وقتی که در راه با ما تکلم می نمود و کتب را به جهت ما تفسیر می کرد؟» (لو، 24، 25 و ادامه).

مسیحیان با ایمان به عیسی مسیح، به او می پیوندند؛ آنان از راه تعمید به فرزندان خدا و همچنین پلی میان جهان و خدا بدل می شوند. آنان می توانند هر زمان که بخواهند به خدای پدر روی آورند، پدری که از محبت او نسبت به خودشان آگاه هستند. چراکه مسیح با زندگی و از راه مرگ خود بر صلیب، پیشاپیش همه گناهان را به خود گرفته و بخشودگی گناهان را برای ما به همراه آورده است. البته ما باید این بخشودگی را از راه بازگشت، پشیمانی، تعمید و توبه پذیرا شویم. خدا به آزادی ما احترام می گذارد. او بخشودگی گناهان را برخلاف میل ما به ما تحمیل نمی کند. به این ترتیب، از مسیحیان خواسته شده است، بنا به اختیار آزادشان، زندگی را بر اساس محبت به خدا و انسان ها در پیش گیرند. آنان از راه دریافت آیین های فیض بخش در کلیسا، در تلاش خود برای رسیدن به قداست تقویت می شوند و اگر گناهی مرتکب

Sünden begangen haben, können sie durch Reue, Beichte und Buße umkehren und erneut sich in die göttliche Liebe begeben. Die Christen kennen keine Reinheitsgebote im jüdischen oder muslimischen Sinne. Sie können alles essen. Christus sagt: „... dass alles, was durch den Mund (in den Menschen) hineinkommt, in den Magen gelangt und dann wieder ausgeschieden wird. Was aber aus dem Mund herauskommt, das kommt aus dem Herzen, und das macht den Menschen unrein. Denn aus dem Herzen kommen böse Gedanken, Mord, Ehebruch, Unzucht, Diebstahl, falsche Zeugenaussagen und Verleumdungen. Das ist es, was den Menschen unrein macht; aber mit ungewaschenen Händen essen, macht ihn nicht unrein.“ (Mt 15,17-20)

Der **Islam** bekennt einen einzigen Gott, und Mohammad als seinen Propheten. Grundlage des Islams sind der Koran, der nach dem Glauben der Muslime Mohammad vom Erzengel Gabriel diktiert wurde. Im Koran finden sich viele Anspielungen an das Judentum und an das Christentum. Mohammad scheint aus vielen apokryphen Erzählungen sowohl der Juden wie der Christen seiner Zeit geschöpft zu haben, die aber weder im Alten noch im Neuen Testament verzeichnet sind. Er wendet sich scharf gegen die Dreiheit der Christen: Vater, Sohn und Maria – (Sure 5, 116), aber das ist ja gar nicht der Glaube der Christen. In Sure 4, 171 dagegen kommt er der christlichen Vorstellung von der Dreifaltigkeit sehr nahe, wenn er sagt: “Der Messias Jesus, ..., istSein (Allahs) Wort, ..., und Geist von Ihm.” Im Gegensatz zum Christentum ist der muslimische Gott zwar barmherzig, aber zumeist ein strafender Gott, ja ein willkürlicher Gott, vor dem man Angst haben muss. Da der Mensch aus eigenem Verstand nicht Wissen kann, wie er Gott gefällig leben kann, schickte Gott nach muslimischer Auffassung Propheten zu den Menschen, um sie recht zuleiten. Abraham, David und Jesus sind derartige Propheten, aber die Juden und Christen verfälschten die Schriften, so der islamische Vorwurf. Mohammed gilt als das Siegel der Propheten, als letzter Prophet, der die Menschen recht leitet. Der Islam ist aber nicht nur eine Religion, sondern auch eine theokratische weltliche Herrschafts- und Gesellschaftsstruktur. Das ganze Leben wird geregelt durch viele Vorschriften, die direkt aus dem Koran oder aus den Hadith abgeleitet werden und viele äußere Handlungen in Haram und Hallal (unrein und rein) aufteilen.

Shade and, I can find from the path of the Messiah, confession and repentance and turning back to God. Christians know no laws of purity in the Jewish or Muslim sense. They can eat anything. Christ says: „... that everything that enters the mouth (in man) goes into the stomach and is then eliminated. But what comes out of the mouth, that comes from the heart, and that makes man unclean. For from the heart come evil thoughts, murder, adultery, sexual immorality, theft, false testimony, slander. That is what makes man unclean; but with unwashed hands you eat, that does not make him unclean.“ (Mt 15:17-20)

Islam is a monotheistic religion that believes in one God, Allah, and Muhammad as His prophet. The foundation of Islam is the Quran, which Muslims believe was revealed to Muhammad by the angel Gabriel. The Quran contains many references to Judaism and Christianity. Muhammad appears to have drawn from many apocryphal stories of both Jews and Christians of his time, which were not found in the Old or New Testaments. He is sharply critical of the Christian Trinity: Father, Son, and Mary – (Surah 5, 116), but that is not the Christian faith. In Surah 4, 171, however, he comes very close to the Christian view of the Trinity when he says: “The Messiah Jesus, ..., is ... His (Allah's) Word, ..., and Spirit from Him.” In contrast to Christianity, the Muslim God is merciful but is usually a punishing God, indeed a capricious God, before whom one must have fear. Since man cannot know how to please God from his own understanding, God sent prophets to mankind according to Islamic belief, to guide them to the right path. Abraham, David, and Jesus are such prophets, but the Jews and Christians distorted the scriptures, so the Islamic accusation. Mohammed is regarded as the Seal of the Prophets, the last prophet, who guides mankind to the right path. Islam is not only a religion, but also a theocratic worldly system of government and social structure. The whole life is regulated by many regulations, which are directly from the Quran or derived from the Hadith and many external actions are divided into Haram and Halal (impure and pure).

23. Wen hat Jesus den Aposteln angekündigt?

Jesus hat den Aposteln den Heilige Geist angekündigt, den Geist der Wahrheit, der sie an alles erinnert, was Jesus gelehrt hat, (Joh 14,16 und 26; 15,26; 16,14) und sie in die ganze Wahrheit führen wird.

Die Apostel blieben daher zusammen gemeinsam mit Maria, der Mutter Jesu, und einigen Frauen bis zum Pfingstfest, wo der Heilige Geist auf sie herabkam, dem Gründungstag der Kirche.

Der Koran macht hieraus die Ankündigung Mohammeds, indem er den Christen vorwirft, die Bibel verfälscht zu haben und anstatt des Wortes **Periklytos** =Gepriesener (= Ahmad = Mohammad) ein anderes, ähnlich klingendes griechisches Wort **Parakletos** eingesetzt zu haben, das mit Beistand übersetzt wird. (Sure 61,6)

24. Was ist der Unterschied zwischen dem Islam und dem Christentum?

s. Antwort zu Frage 22.

25. Ähneln sich die Religionen Islam und Christentum?

Ja, Christentum und Islam ähneln sich in mancher Hinsicht. Mehr noch: sie haben grundlegende Glaubensüberzeugungen gemeinsam. Dennoch bestehen zwischen den beiden Religionen grundlegende, das Wesen Gottes und des Menschen betreffende Unterschiede.

(1) Sie glauben an Gott, den Schöpfer des Himmels und der Erde und den Schöpfer jedes einzelnen Menschen. Christen und Muslime bekennen sich zum Glauben Abrahams und beten den einen Gott an, den barmherzigen, der die Menschen am Jüngsten Tag richten wird (*Lumen Gentium*, 16).

Nach dem Koran ist Gott von seiner Schöpfung getrennt. Es gibt keine Brücke zwischen dem Schöpfer und dem Geschöpf. Gott hat keine Kinder, und es gibt nichts, was ihm gleich wäre. Gott ist weder der Vater seiner Kinder noch der Vater Jesu Christi. Der Glaube an die Dreieinigkeit ist Vielgötterei, die schlimmste, unvergebliche Sünde. Nach christlichen Glauben dagegen hat der dreieinige Gott sich in der Zeit vor Jesu Geburt als Gott und Herr offenbart. Er hat durch viele Glaubenszeugen und Propheten gesprochen und am Ende der Tage durch seinen Sohn Jesus Christus. Der Gott des christlichen Glaubens ist selbst Wahrheit, Leben, Licht, Liebe und Gerechtigkeit

(2) Der Titel „Christus“ („Messias“) ist im Koran ein zusätzlicher Name für Jesus. Er hat im Koran nicht die Bedeutung des mit dem Heiligen Geist

23. عیسی وعده آمدن چه کسی را به رسولان خود داد؟

عیسی به رسولان خود وعده ظهور روح القدس را داد که روح راستی است و همه آنچه را عیسی به آنان آموخته است، به یادشان می آورد (یو. 14، 16 و 26؛ 15، 26؛ 16، 4-15) و آنان را به سوی حقیقت کامل رهنمون می شود. از این رو، رسولان تا عید پنجاهه همگی با مریم، مادر عیسی و عده ای دیگر از زنان ماندند تا این که آن روز روح القدس بر آنان فرود آمد، روزی که روز تأسیس کلیسا تلقی می شود.

قرآن با ابراز این اتهام به مسیحیان که کتاب مقدس را تحریف کرده اند و به جای واژه Periklytos به معنی ستوده شده (= احمد = محمد)، واژه ای دیگر با تلفظ مشابه یعنی Parakletos را به کار برده اند که حامی و پشتیبان معنا می دهد، در رخدادهای عید پنجاهه به ظهور محمد اشاره می کند. (سوره 61، آیه 6.)

24. تفاوت میان اسلام و مسیحیت در چیست؟

رجوع شود به پرسش و پاسخ شماره 22.

25. آیا ادیان اسلام و مسیحیت به هم شباهت دارند؟

بله، مسیحیت و اسلام از برخی لحاظ به یکدیگر شباهت دارند. بیشتر از آن باید گفت که آنها در باورهای ایمانی بنیادی خود، اشتراکاتی دارند. با این حال، میان این دو دین، تفاوت هایی بنیادی نیز وجود دارد که به ماهیت انسان و خدا مربوط می شود.

الف) این دو دین به خدا، خالق آسمان و زمین و آفریننده تک تک انسان ها ایمان دارند. مسیحیان و مسلمانان به ایمان ابراهیمی اعتقاد دارند و یک خدای واحد را پرستش می کنند که بخشنده است و انسان را در روز قیامت داور می کند (رساله نور جهان، بند 16).

بنا به آنچه در قرآن آمده است، خدا از آفریده های خود مجزا است. میان خالق و مخلوق پل متصل کننده ای نیست. خدا فرزندی ندارد و هیچ چیزی شبیه به او وجود ندارد. خدا نه پدر فرزندان و نه پدر عیسی مسیح است. ایمان به تثلیث، ایمان به خدایان متعدد است که بالاترین حد و نابخشوندی ترین گناه است. اما در نقطه مقابل، بر اساس ایمان مسیحی، خدای سه گانه یکتا، پیش از تولد عیسی نیز، خود را به عنوان خدا و خداوند متجلی ساخته است. او از راه بسیاری شاهدان ایمانی و پیامبران سخن گفته است و همچنین در پایان روزها، از راه پسر خود، عیسی مسیح. خدای ایمان مسیحی، خود، حقیقت، حیات، نور، محبت و عدالت است.

ب) عنوان «Christus» («مسیح») در قرآن نامی اضافه برای عیسی است. او در قرآن اهمیت «مسح شده» توسط روح القدس را ندارد و مناصب کاهنی در عهد عتیق،

“Gesalbten“ und vereint nicht die alttestamentlichen Ämter des Priesters, des Propheten und des Königs auf den Sohn Gottes. Nach christlichem Glauben ist Jesus nicht nur einer der Propheten und Mensch, sondern er wurde vom Heiligen Geist in Maria gezeugt und ist wahrer Mensch und wahrer Gott zugleich. Er ist als Sohn Gottes der höchste Prophet und kündigte das Kommen des Geistes Gottes als Tröster an (Joh 14,16). Muhammad ist nicht in der Bibel angekündigt und entspricht nicht den biblischen Kriterien für einen Propheten Gottes (Apostelgeschichte 10:43).

Gegenüber der islamischen Leugnung des Kreuzestodes Jesu verkündet das Christentum: Jesus starb nach dem Willen des Vaters am Kreuz, er wurde ins Grab gelegt und stand am dritten Tag von den Toten auf. Er fuhr in den Himmel, wo er heute lebt und regiert. Durch seinen Tod errang er den Sieg über die Macht der Sünde und den ewigen Tod und erwirkte stellvertretend Erlösung und Errettung für die Verlorenen, die durch Jesu Tod nun den Zugang zum Vater haben. Jesu Wirken war ein beständiger Hinweis auf den himmlischen Vater und eine Einladung zur Errettung aus der verlorenen Welt. Nach Jesus wird kein weiterer Prophet mehr erwartet.

(3) Glaube bedeutet für die Christen, die eigene Schuld und Verlorenheit einzusehen, Jesu Erlösung für sich anzunehmen und aus der Kraft des Heiligen Geistes nach Gottes Gebot zu leben. Das Evangelium ist die Frohe Botschaft von der Befreiung aus Sünde, Schuld und Tod.

(4) Die Bibel ist Gottes zuverlässiges und ewig gültiges Wort. Sie wird nicht durch den Koran korrigiert. Da der Koran der Bibel an zentralen Punkten widerspricht, kann er nicht gleichzeitig eine Offenbarung Gottes sein. Die Bibel ist von Gott „eingehaucht“, die Persönlichkeit der verschiedenen Schreiber jedoch nicht ausgeschaltet. Diese und ihre Eingebundenheit in ihren jeweiligen geschichtlichen und kulturellen Kontext spiegelt sich deutlich in den einzelnen biblischen Büchern wider.

(5) Der Heilige Geist ist göttliche Person und gehört zur Dreieinigkeit. Er geht vom Vater und dem Sohn aus. Er ist der von Jesus verheißene „Tröster“. In den Gläubigen bringt er Geistesgaben und Geistesfrüchte zur Entfaltung. Er befähigt die Kirche dazu, unter der Leitung der Bischöfe, denen der Bischof von Rom als Papst vorsteht, in der Wahrheit zu bleiben und das Wort der Bibel authentisch auszulegen.

پیامبران و پادشاهان را نیز به شکل پسر خدا یکجا گردنمی آورد. بنا به ایمان مسیحی، عیسی نه فقط یک پیامبر و انسان، بلکه همزمان خدای راستین است. او در مقام پسر خدا، بالاترین پیامبر است و آمدن روح خدا را در مقام تسلی دهنده بشارت می دهد (یو، 14، 16). در کتاب مقدس از ظهور محمد چیزی گفته نشده است و او با معیارهای کتاب مقدس برای آن که پیامبر خدا باشد نیز تطابق ندارد (رس، 10، 43). مسیحیت در قبال انکار مرگ عیسی بر صلیب چنین می گوید: عیسی بنا به اراده پدر بر صلیب جان داد، او به گور نهاده شد و در روز سوم از میان مردگان برخاست. او به آسمان رفت، جایی که امروز هم در آنجا زندگی و حکومت می کند. او از راه مرگش به پیروزی بر قدرت گناه و مرگ جاودانی رسید و مایه نجات و رهایی گمگشتگانی است که از راه مرگ عیسی، اکنون به پدر دسترسی دارند. کارکرد عیسی، اشاره ای ثابت و مستحکم به پدر آسمانی و دعوت به نجات از جهان فانی بود. انتظار نمی رود که پس از عیسی پیامبر دیگری بیاید.

(ج) ایمان از نظر مسیحیان یعنی مشاهده گناه و سرگشتگی شخصی، پذیرش نجات عیسی برای خود و بنا به قدرت روح القدس، بنا به فرامین خدا زندگی کردن. انجیل پیام شادمانه رهایی از گناه، قصور و مرگ است.

(د) کتاب مقدس کلام مورد اعتماد خدا و تا به ابد معتبر است. کتاب مقدس با ظهور قرآن اصلاح نمی شود. از آنجا که قرآن در بسیاری موارد اصولی با کتاب مقدس تناقض دارد، نمی تواند همزمان وحی الهی باشد. کتاب مقدس «نفخه الهی» را در خود دارد، اما از شخصیت نویسندگان گوناگون میرا نیست. این شخصیت ها و ویژگی های خاص هر یک در بافت تاریخی و فرهنگی شان، آشکارا در یکایک کتاب های کتاب مقدس بازتاب می یابد.

(ح) روح القدس، شخصی الهی است و به سه گانگی مقدس تعلق دارد. او از پدر و پسر صادر می گردد و «تسلی دهنده» ای است که عیسی او را نوید می دهد. او عطایای روح و ثمرات روح را برای ایمانداران به ارمغان می آورد. او کلیسا را قادر می سازد به سرپرستی اسقفان که اسقف روم را در مقام پاپ به رهبری می شناسند، در حقیقت بمانند و کلام کتاب مقدس را به شکل موثق و واقعی تفسیر کنند.

Die Kirche

82. Was bedeutet die Kirche?

Als Kirche bezeichnet man zum einen das Gebäude, in dem sich die Christen zum Gottesdienst treffen. Zum anderen versteht man darunter die (Amts-)Kirche, d.h. die Kirche als hierarchische Organisation mit dem Papst, den Bischöfen und den Priestern, der man z.B. die Kirchensteuer schuldet. Kirche im eigentlichen Sinne ist jedoch die Gemeinschaft der Gläubigen, das Volk Gottes, die Versammlung der Hörenden vor Gott. Dieses Volk Gottes setzt sich zusammen aus Klerikern, Ordensleute und Laien – unterschiedlich im Dienst, aber gleich in den Rechten auf die Heilsgüter der Kirche, die Jesus Christus ihr verliehen hat.

Nach Paulus ist die Kirche der mystische Leib Christi, Christus ist das Haupt und die Christen sind seine Glieder. (1Kor 12,12-31) In dieser Sicht ist Kirche mehr als die jetzt lebenden Christen. Kirche umfasst die Lebenden wie die Verstorbenen. Man spricht daher von der triumphierenden Kirche im Himmel, das sind die Heiligen, der leidenden Kirche im Fegefeuer, das sind die Verstorbenen, die sich noch von Schuld reinigen müssen, bevor sie sich ins Angesicht Gottes wagen, und die kämpfende (Zeugnis gebende – in Abgrenzung von Djihad) Kirche hier auf der Erde, wo die Christen sich noch bewähren müssen.

Christus wollte ganz bewusst eine Kirche bauen, wenn er zu Petrus sagt: „Du bist Petrus und auf diesem Felsen werde ich meine Kirche bauen und die Mächte der Unterwelt werden sie nicht überwältigen.“ (Mt 16, 18). Christus wollte seine Kirche hierarchisch gegliedert. Er berief daher aus dem Kreis der Jünger 12 Apostel. Die Bischöfe sind die Nachfolger der Apostel. Ihnen vertraute er die Jurisdiktionsgewalt an: „Ich werde dir die Schlüssel des Himmelreiches geben, was du auf Erden binden wirst, das wird auch im Himmel gebunden sein, und was du auf Erden lösen wirst, das wird auch im Himmel gelöst sein.“ (Mt 16, 19; s.a. allgemein auf die Apostel gemünzt Mt 18,18). Den Bischöfen ist das Hirtenamt anvertraut. Sie verwalten den Gnadenschatz der Erlösung Christi, der in den Sakramenten uns zukommt, und ihnen obliegt in erster Linie, das Volk Gottes zu lehren und zu leiten.

کلیسا-8

82. کلیسا به چه معناست؟

کلیسا از یک سو به ساختمانی گفته می شود که در آن مسیحیان برای اجرای مراسم نماز با یکدیگر ملاقات می کنند و از سوی دیگر آن را به عنوان «نهاد کلیسایی» می شناسیم، یعنی سازمانی دارای سلسله مراتب، شامل پاپ، اسقفان و کشیشان با پرداخت مالیات به آن به عنوان یک نهاد.

البته معنای اصلی کلیسا، جماعت ایمانداران، قوم خدا و جمعی از شنوندگان در حضور خداست. این قوم خدا همراه با روحانیون، اعضای فرقه های دینی و غیرروحانیون شاغل، به شکل یکپارچه نگریسته می شود که هرچند در خدمت های خود با یکدیگر تفاوت دارند، در حق بهره مندی از فیض های کلیسایی که عیسی مسیح به آن بخشیده است، با یکدیگر برابر هستند.

پس از پولس، کلیسا به منزله کالبد عرفانی مسیح است؛ مسیح سر آن به شمار می رود و مسیحیان اعضای آن هستند (1 کو، 112، 12-31). با این دیدگاه، کلیسا چیزی فراتر از آخرین بازمانده مسیحیان است. کلیسا هم دربرگیرنده زندگان و هم شامل مردگان است. از این رو، از کلیسای پیروزمند در آسمان سخن گفته می شود که همان مقدسین هستند و همچنین از کلیسای رنج برندگان در برزخ که شامل درگذشتگانی است که هنوز باید پیش از مشاهده صورت خدا، وجود خود را از گناه پاک سازند. همچنین از کلیسای مبارز بر زمین (که برخلاف اندیشه جهاد در اسلام، شاهدانی ارائه می دهد) سخن می گوئیم که مسیحیان باید هنوز در آن شایستگی های خود را ثابت کنند.

مسیح با بیان کلام زیر به پطرس، قصد داشت به شکل آگاهانه کلیسایی بنا کند: «و من نیز تو را می گویم که تویی پطرس و بر این صخره کلیسای خود را بنا می کنم و ابواب جهنم بر آن استیلا نخواهد یافت (مت، 16، 18). مسیح مایل بود کلیسای خود را به صورت سلسله مراتبی شکل دهد، به همین دلیل از میان پیروان خود، 12 رسول را برگزید. اسقفان، جانشینان رسولان هستند. عیسی صلاحیت داوری را به آنان سپرد، هنگامی که گفت: «و کلیدهای ملکوت آسمان را به تو می سپارم؛ و آنچه بر زمین ببندی در آسمان بسته گردد و آنچه در زمین گشایی در آسمان گشاده شود» (مت، 16، 19، همچنین نسبت داده شده به رسولان در مت، 18، 18). منصب شسانی به اسقفان سپرده شده است. آنان در واقع، فیض نجات را که مانند یک گنج از سوی مسیح به آنان سپرده شده است، اداره می کنند، فیضی که در آیین های فیض بخش نصیب ما می گردد. آنان در درجه نخست، تعهد آموزش و هدایت قوم خدا را برعهده دارند.

83. Was machen die Christen in der Kirche?

Kirche hat vier Dimensionen: Kirche ist Martyrium (Zeugnis), Liturgia (Gotteslob), Communio (Gemeinschaft der Glaubenden) und Diakonia (Liebesdienst in Form von materieller und geistiger Hilfe). Die Christen sollen daher in der Welt Zeugnis geben von der Hoffnung, die sie beseelt (vgl. 1Petr 3,15); nicht im Sinne der muslimischen Einladung, den Glauben anzunehmen, sondern in Liebe und Respekt vor der Freiheit des anderen ohne irgendeinen Zwang. Sie sollen sich gegenseitig stützen im Glauben, im Gebet und in solidarischer Verbundenheit und gemeinsam Gott im Gottesdienst loben. Außerdem sind sie aufgerufen, die sieben leiblichen und die sieben geistlichen Werke der Barmherzigkeit (s.a. Frage 164) zu üben, und zwar gegenüber jedem Menschen unabhängig von seiner religiösen Überzeugung, seiner nationalen Herkunft, seinem Stand und seinem Geschlecht. (s.a. Joh 13,35).

84. Welches sind die 12 Apostel?

Simon-Petrus und Andreas, Jakobus und Johannes, Philipps und Bartholomäus (Natanael), Matthäus und Thomas, Jakobus (der Sohn des Alphäus), Simon (der Zelot) Judas (der Sohn des Jakobus) und Judas Iskariot, der der Verräter Jesu wurde und nach seinem Selbstmord durch Matthias ersetzt wurde.

85. Welcher Apostel hat Jesus dreimal verleugnet?

Der Apostel Petrus. Jesus hatte ihm dies wenige Stunden vorher vorhergesagt: „Bevor der Hahn kräht, wirst Du mich dreimal verleugnen“ (Joh 13,38) .. "Und wenn du dich wieder bekehrt hast, dann stärke Deine Brüder." (Lk 22, 31-34). Der Papst = Bischof von Rom = Nachfolger des Apostels Petrus ist vor allem verantwortlich für die Einheit der Bischöfe und die Reinheit der Lehre.

86. Wann wurde die Kirche gegründet?

Am Pfingstfest 50 Tage nach der Auferstehung Christi.

83. مسیحیان در کلیسا چه می کنند؟

کلیسا دارای چهار بُعد است: کلیسا Martyrium (شهادت) Liturgia (آیین نیایشی)، Communio (اجتماع ایمانداران) و Diakonie (خدمت مبتنی بر محبت به شکل یاری رسانی های مادی و معنوی) است. از این رو، مسیحیان باید در جهان، شهادت دهندگان آن امید یابند که روح آنان را انباشته است (مقایسه کنید با 1 پط، 3، 15)؛ شهادت ایمان در نزد مسیحیان به مفهومی که در دعوت اسلامی مصداق دارد، صورت نمی گیرد، بلکه با ابراز محبت و احترام نسبت به آزادی دیگران و بدون اعمال کوچک ترین جبری صورت می گیرد. افراد باید یکدیگر را در ایمان، نیایش و در پیوندی همراه با همبستگی به شکل متقابل پشتیبانی کنند و به شکل مشترک خدا را در مراسم نیایشی خود ستایش نمایند. از این گذشته، از آنان خواسته شده است که هفت کارکرد جسمی و روحانی نیکوکاری (به پرسش 164 مراجعه کنید) را به جای آورند، آن هم در قبال هر انسانی بدون در نظر گرفتن باور دینی او، خاستگاه او، جایگاه اجتماعی او و جنسیت او (مراجعه کنید به یو، 13، 35).

84. 12 رسول کدام اند؟

شمعون پطرس و آندراس، یعقوب و یوحنا، فلیپس و برتولما (ناتانیال)، متی و توما، یعقوب (پسر حلفی)، شمعون (قانونی یا فدایی)، یهوذا (پسر یعقوب) و یهوذا اسخریوطی که به عیسی خیانت کرد و پس از خودکشی اش، متی جانشین او شد.

85. کدام رسول، عیسی را سه بار انکار کرد؟

پطرس رسول. عیسی این موضوع را چند ساعت پیش از آن خطاب به او پیشگویی کرده بود: «تا سه مرتبه مرا انکار نکرده باشی، خروس بانگ نخواهد زد» (یو، 13، 38). «ای شمعون، ای شمعون، اینک شیطان خواست شما را چون گندم غربال کند، لیکن من برای تو دعا کردم تا ایمانت تلف نشود؛ و هنگامی که تو بازگشت کنی برادران خود را استوار نما» (لو، 22، 31-34). پاپ یا همان اسقف رم و جانشین پطرس رسول، پیش از هر چیز مسئول ایجاد یکپارچگی میان اسقفان و پاک ساختن آموزه های دینی است.

86. کلیسا در چه زمانی بنیانگذاری شد؟

در روز جشن پنطیکاست که 50 روز پس از رستاخیز مسیح است.

Kirchengeschichte

1- تاریخ کلیسا

1. Warum sind die christlichen Kirchen getrennt zwischen orthodox, katholisch, evangelisch? Wann sind die Kirchenspaltungen geschehen?

Die Trennung zwischen der Römisch-Katholischen Kirche und der Griechisch-Orthodoxen Kirche erfolgte am 16. Juli 1054. Vorausgegangen waren vielfältige Querelen, die zumeist kultureller und machtmässiger Art waren. Im Glaubenskern dagegen gibt es keine wesentlichen Unterschiede zwischen Orthodoxen und Katholiken. Nach der Eroberung Konstantinopels durch die Türken am 29.5.1453 erklärten sich im Laufe der Zeit verschiedene orthodoxe Nationalkirchen als autokephal (= selbst Felsen seiend) (Russland, Serbien, Rumänien usw.). Der Patriarch in Konstantinopel (Istanbul) hat nur noch ein Ehrenprimat in der orthodoxen Welt.

Die Abspaltung der protestantischen Kirchen erfolgte nach 1517. Schnell splittete sich die protestantische Bewegung in verschiedene Gruppen auf. 1534 trennte sich die anglikanische Kirche von Rom, nachdem der Papst sich weigerte, die gültig geschlossene Ehe des Königs Henry VIII aufzuheben. Es gab aber auch Bewegungen zurück zur katholischen Kirche. So z.B. Die Maroniten im Libanon, die griechisch-katholischen Kirchen der Ukraine und Rumäniens, die katholisch-koptische Kirche in Ägypten, die katholisch-armenische Kirche, die chaldäische Kirche im Irak und Iran, die syromalabarische und die syromalankarische Kirchen in Südindien usw.

2. Wer gründete die protestantische Kirche?

Der 31.10.1517, der Tag des Thesenanschlags von Martin Luther an die Tür der Universitätskirche von Wittenberg wird allgemein als Beginn der evangelischen/protestantischen Bewegung angesehen. Neben Luther wirkten auch andere Reformatoren wie Calvin (Genf), Zwingli (Zürich), Honterus (Kronstadt/Siebenbürgen). Die evangelische Bewegung zerfiel sehr schnell in verschiedene Gruppen. Die Landesfürsten nutzen die Gelegenheit, kirchliches Vermögen, insbesondere das der Klöster, unter ihre Kontrolle zu bringen.

1. به چه علت کلیساهای مسیحی به شکل کلیساهای ارتدکس، کاتولیک و انجیلی از یکدیگر جدا شده اند؟ انشقاق کلیساها چه زمان به وقوع پیوست؟
جدایی میان کلیسای کاتولیک رومی و کلیسای ارتدکس یونانی در تاریخ 16 ژوئیه 1054 رخ داد. دلیل آن، درگیری ها و اختلاف های فراوانی بود که بیشتر آنها جنبه فرهنگی یا استیلای قدرت داشتند. با این حال، در هسته اصلی ایمان، میان ارتدکس ها و کاتولیک ها تفاوت های چشمگیری وجود ندارد. به دنبال تصرف قسطنطنیه به دست ترک ها در تاریخ 29/5/1453، کلیساهای ارتدکس ملی گوناگونی (برای نمونه در روسیه، صربستان، رومانی و غیره)، خود را «خودمختار» (autokephal = خود صخره بودن) اعلام کردند. به این ترتیب، پاتریارک [پاتریارک = پدر کلیسای] در قسطنطنیه (استانبول کنونی) در جهان ارتدکس، فقط از عنوانی افتخاری برخوردار است.
انشقاق میان کلیساهای پروتستان پس از سال 1517 رخ داد. جنبش پروتستان به سرعت به گروه های گوناگونی تجزیه شد. در سال 1534، پس از آن که پاپ از به رسمیت شناختن ازدواج هنری هشتم، پادشاه انگلستان، خودداری ورزید، کلیسای انگلیس از روم جدا شد. با این حال، حرکت هایی در بازگشت به سوی کلیسای کاتولیک نیز وجود داشت، برای نمونه مارونی ها در لبنان، کلیسای یونانی - کاتولیکی در اوکراین و رومانی، کلیسای کاتولیکی - قبطی در مصر، کلیسای کاتولیکی - ارمنی و کلیسای کلدانی در عراق و ایران، کلیساهای سریانی - مالاباری و سریانی - مالانکاری در جنوب هند و غیره.

2. بنیانگذار کلیسای پروتستان کیست؟

تاریخ 31/10/1517، یعنی روز نصب شدن اعلامیه نود و پنج ماده ای مارتین لوتر بر در کلیسای دانشگاه ویتمبرگ در آلمان، به طور کلی، سرآغاز جنبش انجیلی/پروتستان تلقی می شود. علاوه بر لوتر، اصلاح گرایانی دیگر از جمله کالون (در ژنو)، تسیونگی (در زوریخ)، هونتروس (در کرون اشتات/ زین بورگن) تأثیرگذار بودند. جنبش انجیلی به شتاب به گروه های گوناگون منشعب شد. شاهزاده های محلی از موقعیت برای آن استفاده کردند که سرمایه های کلیسایی، بویژه سرمایه های صومعه ها را به استیلای خود درآورند.

3. مسیحیان پروتستان و کاتولیک چه باورهای مشترکی دارند؟

3. Was glauben Protestanten und Katholische Christen gemeinsam?

Beide sind Christen. Sie glauben an die Dreifaltigkeit, an die Menschheit und Gottheit Jesu Christi, an die Erlösung durch das Kreuzesopfer und an das ewige Leben, zu dem Christus uns das Tor eröffnet hat. Die Taufe und die Heilige Schrift ist uns gemeinsam.

آنان هر دو مسیحی هستند. آنان به تثلیث، سرشت انسانی و سرشت الهی عیسی، نجات از راه قربانی صلیب و حیات جاودان که مسیح درهای آن را به سوی ما گشود، ایمان دارند. تعمید و کتاب مقدس نیز در میان کاتولیک ها و پروتستان ها، اموری مشترک هستند.

4. تفاوت میان کاتولیک ها و پروتستان ها چیست؟

4. Was ist der Unterschied zwischen katholisch und protestantisch?

Die Wesentlichen Unterschiede liegen in der Sakramentenlehre, insbesondere in der Lehre von der Heiligen Eucharistie, dem Kirchenbegriff, dem priesterlichen Amt und in der Rechtfertigungslehre. Hieraus ergeben sich weitere Unterschiede z.B. die Verehrung Marines und der Heiligen, die Lehre vom Fegefeuer usw.

تفاوت های اصولی در آموزه های مربوط به آیین های فیض بخش، بویژه در آموزه آیین مقدس سپاسگزاری، معنا و مفهوم کلیسا، منصب شبانی و آموزه توجیه و تفسیر نهفته است. تفاوت های دیگری نیز از جمله تکریم مریم و مقدسین، آموزه مربوط به برزخ و غیره وجود دارد.

5. شام آخر چیست؟

5. Was ist das Abendmahl?

Unter dem letzten Abendmahl versteht man das letzte Zusammentreffen Jesu mit den Aposteln, in dem er die heilige Eucharistie unter den Gestalten von Brot und Wein einsetzte. Dies war am sogenannten Gründonnerstag, dem Abend vor dem Tod Christi.

Die **Katholiken** und Orthodoxen feiern den Tod und die Auferstehung Christi in jeder Messe, indem Christus durch die Worte des Priesters Brot und Wein in seinen Leib und sein Blut verwandelt, was die Katholiken dann in der Kommunion empfangen. Die Katholiken glauben, dass das Brot und der Wein in ihrer Substanz tatsächlich in den Leib und das Blut Christi verwandelt werden unter Beibehaltung der äußeren Erscheinungsformen von Brot und Wein (Geschmack, Aussehen usw.). Daher werden die überbleibenden Hostien in den Tabernakel getan.

Die **Protestanten** bezeichnen mit „Abendmahl“ eine eigene Feier, die in der Regel einmal im Monat stattfindet, wo sie das letzte Abendmahl Christi nachstellen und symbolisch feiern und empfangen. Sie glauben, dass Jesus Christus während dieser Feier anwesend ist. Aber wenn Wein oder Brot übrig bleiben, glauben sie nicht, dass dies der Leib/das Blut Christi bleibt.

شام آخر، واپسین دیدار عیسی با رسولان است که در آن او برگزاری آیین مقدس سپاسگزاری را به شکل نان و شراب مقرر کرد. این امر در روز پنجشنبه موسوم به پنجشنبه سبز، یعنی در عصر پیش از مرگ مسیح رخ داد.

کاتولیک ها و ارتدکس ها مرگ و رستاخیز مسیح را در هر یک از مراسم نماز خود به این ترتیب جشن می گیرند که از راه کلام کشیش، نان و شراب را به تن و خون او بدل می سازند، یعنی آنچه کاتولیک ها پس از آن، در مراسم دریافت قربان مقدس، دریافت می کنند. کاتولیک ها اعتقاد دارند که نان و شراب ماهیتاً برآستی به تن و خون مسیح بدل می شوند، در حالی که شکل ظاهری خود را به عنوان نان و شراب (از لحاظ مزه و شکل ظاهری و غیره) حفظ می کنند. پس از آن، نان های مقدس باقیمانده را در صندوقچه قربان مقدس حفظ و نگهداری می کنند.

پروتستان ها شام آخر را جشنی خاص خود می دانند که قاعدتاً هر ماه یکبار برگزار می شود و در آن آخرین شام مسیح را همان گونه که در زمان او انجام شده، به اجراء می گذارند و به شکل نمادین جشن می گیرند و دریافت می دارند. آنان اعتقاد دارند که عیسی مسیح در خلال این جشن حضور دارد. اما چنانچه نان و شراب باقی بماند، اعتقاد به آن ندارند که آنها به شکل جسم و خون مسیح برجای می مانند.

6. سازمان های مددکاری اجتماعی کلیسای کاتولیک چه نام دارند؟

6. Wie heißt das Sozialwerk der katholischen Kirche?

Caritas (katholisch) – Diakonie (protestantisch)

کارتاس (متعلق به کاتولیک ها)، دیاکنی (متعلق به پروتستان ها).

Die Bibel

6- کتاب مقدس

32. Was ist die Botschaft der Bibel?

Ohne die Bibel, und insbesondere die Evangelien, wüssten wir nicht, dass Gott uns Menschen aus unendlicher Liebe seinen Sohn schickt, damit wir trotz unserer Sünden zurückfinden zur ewigen Gemeinschaft mit Gott. Die Berichte über das Leben, seine Worte und Taten, das Sterben und die Auferstehung Jesu sind die beste Nachricht der Welt. Sie bezeugen, dass der in Betlehem geborene Jude Jesus von Nazareth der Mensch gewordene "Sohn des lebendigen Gottes" (Mt 16,16) ist. Er wurde vom Vater gesandt, damit "alle Menschen gerettet werden und zur Erkenntnis der Wahrheit gelangen" (1 Tim 2,4).

33. Was hat die Bibel uns gesagt?

Die Bibel enthält die frohe Botschaft (griechisch: Evangelion = gute Nachricht). Wenn wir Jesus Christus als Gott bekennen, dass er von den Toten auferstanden und uns erlöst hat, dann sind wir gerechtfertigt und können ewig leben. „Wer mit dem Herzen glaubt und mit dem Mund bekennt, wird Gerechtigkeit und Heil erlangen“ (s. Röm 10, 9-11).

34. Was bedeutet das Alte und Neue Testament?

Die christliche Bibel besteht aus dem Alten Testament, das sind die 5 Bücher der Thora und 42 andere jüdische Schriften aus der Zeit vor Christus, und dem Neuen Testament, das sind die 4 Evangelien, die Apostelgeschichte sowie 21 Briefe - vor allem des Apostels Paulus, aber auch von anderen Aposteln - und die Geheime Offenbarung des Johannes.

Der Begriff Testament kommt von dem Bund, den Gott mit dem Volke Israel am Berg Sinai geschlossen hat, der aber in der Folge immer wieder vom Volk Israel gebrochen wurde. Die geschichtlichen Bücher und die Prophetenbücher des Alten Testaments sind voll von diesem Hin- und Her des auserwählten Volkes. Beim Propheten Jeremia wird daher ein neuer Bund angekündigt (Jer 31,31-34). Darauf bezieht sich die Bezeichnung „Neues Testament“, der neue, ewige Bund, der durch Jesus Christus - voller Mensch und voller Gott - gestiftet ist und der sich durch die Kirche (dem neuen Volk Gottes) in der Geschichte entfaltet.

32. پیام کتاب مقدس چیست؟

بدون کتاب مقدس و بویژه اناجیل، نمی توانستیم از این امر آگاه شویم که خدا، با محبتی بی پایان، پسر عزیز خود را برای ما می فرستد تا با به رغم گناهانمان به پیوند جاودان با خدا راه یابیم. گزارش های مربوط به زندگی، کلام و کردار، مرگ و رستاخیز عیسی، بهترین اخبار جهان هستند. آنها شاهد مثالی از آن هستند که عیسی ناصری، این یهودی که در بیت اللحم متولد شد، «پسر خدای زنده» (مت، 16، 16) است که انسان شد. او از سوی پدر فرستاده شد تا «همه انسان ها نجات یابند و به شناخت حقیقت نائل شوند» (1 تیم، 2، 4).

33. کتاب مقدس به ما چه گفته است؟

کتاب مقدس شامل پیامی شادمانه است (واژه یونانی Evangelium به معنای خبر خوش است). هنگامی که ما اعتراف می کنیم که عیسی مسیح، خداست که از میان مردگان برخاسته و ما را نجات داده است، عادل تلقی می شویم و می توانیم تا به ابد زندگی کنیم. «زیرا اگر به زبان خود عیسی خداوند را اعتراف کنی و در دل خود ایمان آوری که خدا او را از مردگان برخیزانید، نجات خواهی یافت» (مراجعه کنید به روم، 10، 9).

34. عهد عتیق و عهد جدید به چه معناست؟

کتاب مقدس مسیحیان از عهد عتیق و عهد جدید تشکیل شده است. عهد عتیق شامل 5 کتاب از تورات و 42 نوشته دیگر از یهودیان از زمان پیش از مسیح است. عهد جدید، 4 انجیل، اعمال رسولان و همچنین 21 رساله - بویژه از سوی پولس رسول و همچنین دیگر رسولان - و مکاشفه یوحنا را دربرمی گیرد.

واژه Testament از عهدی نشأت می گیرد که خدا در کوه سینا با قوم اسرائیل منعقد کرد، اما به دنبال آن، بارها و بارها از سوی قوم اسرائیل شکسته شد. کتاب های تاریخی و کتاب های پیامبران در عهد عتیق، سراسر از این فراز و نشیب های این قوم برگزیده سخن می گویند. از این رو، به ارمیای نبی عهدی جدید اعلام می گردد (ار، 31، 31-34). اصطلاح «عهد جدید» نیز به همین عهد اشاره دارد، پیمانی جدید و جاودانی که از سوی عیسی مسیح - این انسان کامل و این خدای کامل - منعقد می شود و از راه کلیسا (قوم جدید خدا) در تاریخ بسط می یابد.

35. Erzähle über das Neue Testament und das Alte Testament.

Das Alte Testament zeigt vor allem die Geschichte Israels in seinem Verhältnis zu Gott. Es enthält auch viele „wartende Worte“ (Prophezeiungen), die mit dem Erscheinen Jesu Christi, seinem Leben, Leiden und seiner Auferstehung in Erfüllung gegangen sind bzw. einen konkreten Sinn erhalten.

Das neue Testament enthält in den vier Evangelien die Worte und die Taten Jesu mit vielfältigen Verweisen bzw. Bezügen zum Alten Testament. In der Apostelgeschichte wird die Geschichte der jungen Kirche insbesondere im Westen erzählt. Die Briefe der Apostel ermahnen die jungen Gemeinden und enthalten erste Erklärungen des Glaubens.

36. Welches sind die Teile der Bibel?

s. Antwort 34 – Das Alte Testament enthält vier Arten von Schriften:

Priesterschriften, Geschichtsberichte und Mahnworte der Propheten sowie einige Weisheitssammlungen.

Das Neue Testament enthält die vier Berichte von dem Leben, Worten und Wirken Jesu, seinem Tod und seiner Auferstehung, wobei der Apostel Matthäus für jüdische Leser, Markus als Mitarbeiter des Apostels Petrus mehr für die Römer und Lukas, Mitarbeiter des Apostel Paulus, selbst Grieche und Arzt von Beruf, für die Griechen schrieb. Das Markusevangelium scheint das älteste zu sein. Lukas und Matthäus greifen auf es zurück und auf eine weitere Quelle, die als Quelle Q bezeichnet wird. Wahrscheinlich handelt es sich dabei um Mitschriften der Worte und Taten Jesu, die vom Apostel Matthäus aufgeschrieben wurden; denn als ehemaliger Zöllner und Steuereintreiber war er ja gewohnt, Berichte und Protokolle abzufassen. Daneben steht das Evangelium des Apostel Johannes, das ergänzend zu den drei anderen steht und inhaltlich wie theologisch das Bild Jesu ergänzt.

Heute gehen viele Forscher davon aus, dass die Evangelien alle vor 60 nach Christus geschrieben wurden, also vor der Zerstörung Jerusalems durch die Römer.

Der Kanon der Schriften des Neuen Testaments (d.h. die offizielle Liste der Schriften) bildete sich im zweiten Jahrhundert heraus. In das Neue Testament wurden nur die Schriften aufgenommen, die von allen christlichen Gemeinden als authentischer Ausdruck des Glaubens anerkannt wurden. Daneben gibt es noch eine Vielzahl von sogenannten apokryphen Evangelien (Barnabas, Thomas, Judas usw.), mit zumeist phantasievollen Geschichten und Anekdoten, zum Teil aber auch Schriften mit gnostischem Hintergrund, die den Kreuzestod

35. درباره عهد عتیق و عهد جدید توضیحاتی بدهید.

عهد عتیق بویژه حکایت اسرائیل را در زمینه ارتباطی که با خدا دارد، تشریح می کند. این عهد همچنین شامل بسیاری «پیام های انتظار» (پیشگویی ها) است که با ظهور عیسی مسیح، زندگی او، رنج های او و رستاخیزش از مرگ به تحقق پیوسته اند و معنا و مفهومی درست یافته اند.

عهد جدید با چهار انجیل خود شامل تشریح کلام و کردار عیسی با اشاره ها و ارجاعات فراوانی به عهد عتیق است. در اعمال رسولان تاریخچه کلیسای نو، بویژه در غرب تشریح می شود. در رساله های رسولان، به جماعات اولیه اخطارهایی داده می شود و نخستین توضیحات راجع به ایمان را شامل می گردد.

36. بخش های کتاب مقدس کدام اند؟

رجوع شود به پاسخ پرسش شماره 34

عهد عتیق شامل چهار نوع نوشته است: کتاب های شریعت، کتاب های تاریخ، کتاب های شاعرانه و کتاب های پیامبران.

عهد جدید مشتمل بر چهار گزارش از زندگی، کلام و کردار، مرگ و رستاخیز عیسی است. متی حواری برای خوانندگان یهودی، مرقس در مقام همکاری برای پطرس حواری، بیشتر برای رومیان و لوقا، همکار پولس حواری که خود یونانی و پزشک بود، برای یونانیان نوشته اند. به نظر می رسد که انجیل مرقس قدیمی ترین انجیل باشد. لوقا و متی به آن استناد می کنند و همچنین به منبع دیگری که منبع Q خوانده می شود. احتمالاً منظور از آن، نوشته هایی درباره کلام و کردار عیسی است که متی حواری نگاشته است؛ زیرا او در مقام باجگیر سابق و مأمور سابق مالیات عادت داشت، گزارش ها و صورتجلسه هایی تدوین کند. در کار اینها انجیل یوحنا حواری قرار دارد که به شکل مکمل در کنار سه انجیل دیگر قرار می گیرد و از نظر محتوایی و همچنین الهیات شناختی تصویر عیسی را تکمیل می کند. این روزها بسیاری پژوهشگران معتقد هستند که همه انجیل ها در سال 60 پس از میلاد مسیح نوشته شده اند، یعنی پیش از ویرانی اورشلیم به دست رومیان.

قانون عهد جدید (یعنی فهرست رسمی نوشته های آن) در سده دوم میلادی شکل گرفت. در عهد جدید فقط نوشته هایی مورد قبول قرار گرفت که همه جماعات مسیحی آنها را به عنوان شیوه بیانی موثق برای ایمان به رسمیت می شناختند. در کنار آن تعدادی اناجیل موسوم به اناجیل جعلی (برنابا، توما، یهودا و غیره) وجود دارد که اغلب شامل روایات و حکایاتی تخیل آمیز است و اما تا حدودی نوشته هایی با پیش زمینه های صوفیانه را نیز شامل می شود که در آنها مرگ عیسی بر صلیب و همچنین

Christi bzw. die Leidensfähigkeit Christi leugneten.

Mohammad kannte anscheinend die kanonischen Evangelien nicht, sondern greift bei der Abfassung des Korans auf apokryphe Evangelien und wundersame Erzählungen über Jesus zurück. Einige Muslims beziehen sich auf das Barnabas Evangelium, als dem einzig richtigem Evangelium. Es existiere ja auch nur ein Koran. Dass es 4 Evangelien gebe, sei bereits ein Zeichen der Verfälschung. Nach Recherchen von Fachleuten wurde das Barnabas Evangelium im 15. Jahrhundert in Zypern von einem Priester geschrieben, der sich gegen seinen Bischof aufgelehnt hat und ein Evangelium mit Rückgriff auf Vorlagen des Korans geschrieben hat.

37. Was bedeutet das Wort Evangelium?

Das Wort Evangelium leitet sich von dem griechischen Wort evangelion = gute Nachricht ab. Damit bezeichnete man damals die Dekrete und Erlasse des römischen Kaisers. Die Christen nahmen dieses Wort auf und verkündeten die gute Nachricht vom Kommen des Königs des Himmels und der Erde, Jesu Christi, des Erlösers der Welt.

38. Wer sind die Autoren der Evangelien?

Matthäus (Apostel, schreibt für die Juden), Markus (Mitarbeiter von Petrus – er hat wohl Jesus auch gekannt (s. Mk 14,51)), Lukas (Mitarbeiter von Paulus, griechischer Arzt, kannte Jesus nicht aus persönlicher Anschauung, er schreibt speziell für eine griechische Leserschaft) und Johannes (Apostel).

39. Wie zuverlässig sind die Evangelien?

Schon der Evangelist Lukas sagt in seinem Vorwort, dass “schon viele es unternommen haben, einen Bericht über all das abzufassen, was sich unter uns ereignet und erfüllt hat. Dabei hielten sie sich an die Überlieferung derer, die von Anfang an Augenzeugen und Diener des Wortes waren.” Die Schriften des Neuen Testaments überliefern zuverlässig, was Jesus, der Sohn Gottes in seinem Leben unter den Menschen zu deren ewigen Heil wirklich getan und gelehrt hat bis zu dem Tag, da er aufgenommen wurde in den Himmel. Die Verfasser der vier Evangelien haben einiges aus dem vielen ausgewählt, das mündlich oder auch schon schriftlich überliefert war, doch immer so, dass ihre Mitteilungen über Jesu wahr und ehrlich waren.

Der Kanon des Neuen Testaments umfasst außer den vier Evangelien auch die

dord و رنج های او انکار می گردد. محمد ظاهراً با اناجیل قانونی آشنا نبوده، بلکه در تدوین قرآن به اناجیل جعلی و حکایاتی عجیب و غریب درباره عیسی رجوع کرده است.

برخی مسلمانان به انجیل برنابا به عنوان تنها انجیل موثق استناد می کنند و دلیل می آورند که فقط هم یک قرآن وجود دارد. از نظر آنان، این که 4 انجیل وجود دارد، پیشاپیش نشانه ای از تحریف است. بنا به پژوهش های کارشناسان، انجیل برنابا در سده پانزدهم میلادی در قبرس توسط کنشیشی نوشته شد که علیه اسقف خود به پا خاست و با استناد به نمونه های قرآنی، انجیلی نوشت.

37. واژه انجیل به چه معناست؟

واژه انجیل برگرفته از واژه یونانی evangelion به معنای خبر خوش است. در گذشته فرامین و احکام امپراتور روم را با این واژه می نامیدند. مسیحیان این واژه را از اینجا اخذ کردند و خبر خوش یا مژده آمدن پادشاه زمین و آسمان، یعنی عیسی مسیح، این منجی جهان را با آن اعلام کردند.

38. نویسندگان اناجیل چه کسانی هستند؟

متی (حواری که برای یهودیان می نویسد)، مرقس (همکار پطرس که بی شک عیسی را هم می شناخته است/ مراجعه کنید به مر، 14,51)، لوقا (همکار پولس، پزشک یونانی که عیسی را از نزدیک نمی شناخت و اختصاصاً برای خواننده های یونانی می نویسد) و یوحنا (از رسولان).

39. اناجیل تا چه حد قابل اعتماد هستند؟

لوقای انجیل نگار در پیشگفتار خود می گوید که «عده بسیاری پیشقدم شده اند که گزارشی درباره همه آن چیزهایی بنویسند که در بین ما رخ داده و می دهد. آنان به روایات آن کسانی تکیه می کنند که از ابتدا شاهدان عینی و خادمان کلام بوده اند». نوشته های عهد جدید به شکل قابل اعتمادی نقل می کنند که عیسی، پسر خدا در زندگی اش در میان مردم براستی تا به روز آخر که به آسمان صعود کرد، برای رستگاری ابدی مردم چه کرد و چه تعالیمی ارائه داد. تدوین گران چهار انجیل از میان موارد بی شماری که به شکل شفاهی یا کتبی روایات می شد، برخی را برگزیدند، اما همواره چنان بود که اخبار آنان درباره عیسی راستین و صادقانه بود. قانون عهد عتیق علاوه بر چهار انجیل شامل رساله های پولس قدیس و دیگر نوشته های رسولی است که با اثرگذاری مستقیم روح القدس نگاشته شده اند. «لیکن تسلی

Briefe des heiligen Paulus und andere apostolische Schriften, die unter der Eingebung des Heiligen Geistes verfasst sind. (Er wird uns alles lehren und uns an alles erinnern, was Jesus uns gesagt hat (vgl. Joh 14,26)). In ihnen wird die Botschaft von Christus dem Herrn bestätigt, seine echte Lehre mehr und mehr erklärt, die heilbringende Kraft des göttlichen Werkes Christi verkündigt.

40. Was sind die Teile des Neuen Testaments?

Die vier Evangelien (Matthäus, Markus, Lukas (= die drei synoptischen Evangelien) und Johannes), die Apostelgeschichte, die Paulusbriefe und die anderen apostolischen Briefe (Petrus, Johannes, Jakobus und Judas) sowie die Geheime Offenbarung des Johannes, auch Apokalypse genannt.

41. In welchen Sprachen wurde die Bibel ursprünglich geschrieben?

Hebräisch, aramäisch, griechisch je nachdem, um welchen Text es sich handelt.

42. Wie heißt das letzte Buch der Bibel?

Apokalypse, auch die Geheime Offenbarung des Johannes genannt. Man versteht es nur, wenn man die Symbolik des AT kennt.

43. Wer hat die Apokalypse geschrieben?

Der Apostel Johannes, als er auf die Insel Patmos verbannt war, hatte diese Vision.

دهنده، یعنی روح القدس که پدر او را به اسم من می فرستد، او همه چیز را به شما تعلیم خواهد داد و آنچه به شما گفتم به یاد شما خواهد آورد» (یو، 14، 26). در این نوشته ها، پیام عیسی خداوند تأیید، آموزه های راستین او بیش از پیش تشریح و قدرت نجاتبخش کارکرد الهی مسیح اعلام می شود.

40. بخش های عهد جدید کدام اند؟

چهار انجیل (متی، مرقس، لوقا که اناجیل نظیر خوانده می شوند و انجیل یوحنا)، اعمال رسولان، رساله های پولس و رساله های دیگر رسولان (پطرس، یوحنا، یعقوب و یهودا) و همچنین مکاشفه رازآمیز یوحنا که کتاب افشاگری نیز نامیده می شود.

41. کتاب مقدس در اصل به چه زبان های نوشته شده است؟

بنا به متنی که مورد نظر باشد، به عبری، آرامی یا یونانی.

42. آخرین کتاب در کتاب مقدس چه نام دارد؟

کتاب افشاگری که مکاشفه رمزآمیز یوحنا نیز نامیده می شود. این کتاب فقط در صورتی قابل درک است که شخص با زبان نمادین عهد عتیق آشنا باشد.

43. چه کسی کتاب افشاگری را نوشته است؟

یوحنا یوحنا حواری، هنگامی که به جزیره پاتموس تبعید شده و این کتاب را به شکل روایاتی در ذهن داشت.

Einzelne Themen aus der Bibel

15- مضامین منفرد در کتاب مقدس

127. Wer sind die Heiligen drei Könige und wie heißen sie und welche Geschenke haben sie mitgebracht?

Das Evangelium des Matthäus spricht von Sterndeutern aus dem Osten, nicht von Königen. Aber das christliche Volk in Anlehnung an verschiedener Stellen des Alten Testaments hat hieraus Könige gemacht und ihnen auch Namen gegeben: Caspar, Baltasar und Melchior, wobei einer aus Afrika, einer aus dem Jemen (Sabah) und einer aus Zentralasien kommt. Sie bringen nach der Schrift Gold, Weihrauch und Myrrhe, wahrhaft Geschenke, die einem König gebühren, mit. In Wirklichkeit handelt es sich wohl um Mitglieder einer persischen Priesterkaste, die in den Jahren 7 – 5 vor Christi (oder besser unserer Zeitrechnung) eine auffällige und bis dahin unbekannt Konjunktion zwischen den Sternen Jupiter (der königliche Stern) und Saturn (Stern der Juden) gesehen hatten und hieraus folgerten, dass in Israel ein neuer König geboren worden sei. Diese Sternkonjunktion kann aufgrund unseres heutigen astronomischen Wissens genau rekonstruiert werden.

128. Wer ist Johannes der Täufer und wo hat er Jesus getauft?

Johannes der Täufer ist Sohn eines jüdischen Priesters Zacharias und seiner Frau Elisabeth, die den Jungen im hohen Alter nach Ankündigung durch den Erzengel Gabriel empfangen hat. Der Evangelist Lukas berichtet von den Umständen seiner Geburt. (Lk 1,5 ff) Er ist der letzte große Prophet des Alten Testaments. Nach Mal 3,23 sollte Elia wiederkommen, bevor der Messias erscheint. Jesus bezeichnet ihn als Elia. (Mt 11, 14 ff; s.a. Lk 7, 18 – 35). Er hat Jesus im Jordan getauft. Damit beginnt das öffentliche Wirken Jesu in Israel.

129. Wer ist Johannes der Täufer?

Johannes der Täufer ist ein Prophet. Er bezeichnet sich selbst als Vorläufer des Messias, dessen Erscheinen unmittelbar bevorstehe. Über die besonderen Umstände seiner Geburt berichtet der Evangelist Lukas sehr ausführlich. (Lk 1,5 ff)

127. سه پادشاه مقدس چه کسانی هستند، چه نام دارند و چه هدایایی به همراه آوردند؟

انجیل متی از مجوسیانی از شرق و نه از سه پادشاه، سخن می گوید. اما قوم مسیحی با استناد به بخش های گوناگونی از عهد عتیق، از آنان سه پادشاه ساخته و به آنان نام هایی داده است: کاسپار، بالتازار و ملکپور که یکی از افریقا، دیگری از یمن (صبا) و دیگری از آسیای مرکزی می آید. بنا به متون موجود، آنان با خود طلا، عود و کندر می آورند، هدایایی واقعی که با شخصیت یک پادشاه همخوانی دارد. اما در واقعیت امر، آنان اعضای یک قشر از کاهنان ایرانی بودند که در سده های هفتم تا پنجم پیش از میلاد مسیح (یا بهتر بگوییم سده هفتم تا پنجم از گاهشمار ما)، متوجه وضعیت خاص و ناشناخته ای از قرار گرفتن ستاره های مشتری (ستاره پادشاه) و زحل (ستاره یهودیان) شده و از اینجا به این نتیجه رسیده بودند که در اسرائیل، پادشاه جدیدی متولد شده است. این وضعیت از قرار گرفتن این سیاره ها را می توان امروزه با دانش نجوم کنونی به دقت بازسازی و بررسی کرد.

128. یحیی تعمیددهنده کیست و عیسی را در کجا تعمید داد؟

یحیی تعمید دهنده، پسر زکریا، کاهن یهودی و همسرش الیزابت است. آنان بنا به مژده جبرئیل، این فرشته مقرب، این فرزند را در سنین بالا از خداوند دریافت داشتند. لوقای انجیل نگار درباره شرایط تولد او گزارش می دهد (لو، 1، 5 و ادامه). او واپسین نبی بزرگ عهد عتیق است. بنا به آنچه در آیه 23 از باب 3 در کتاب ملاکی آمده است، قرار بود پیش از ظهور مسیح، الیاس از نو بیاید. عیسی او را الیاس می خواند (مت، 11، 14 و ادامه و همچنین لو، 7، 18-35). او عیسی را در اردن تعمید داد. به این ترتیب است که مأموریت علنی عیسی در اسرائیل آغاز می شود.

129. یحیی تعمیددهنده کیست؟

یحیی تعمیددهنده یکی از پیامبران است. او خود را راهگشای مسیح می داند که ظهورش قریب الوقوع است. لوقای انجیل نگار (لو، 1، 5 و ادامه) درباره شرایط ویژه تولد او به تفصیل شرح می دهد.

130. Woraus bestand das Kleid von Johannes dem Täufer? Und was hat er gesagt?

Johannes der Täufer trug ein Gewand aus Kamelhaaren und einen ledernen Gürtel um seine Hüften (Mk 1,6) Er verkündigte Umkehr und Taufe zur Vergebung der Sünden (Lk 3,3) und dass nach ihm einer kommt, "der ist stärker als ich; ich bin es nicht wert, mich zu bücken, um ihm die Schuhe aufzuschnüren. Ich habe euch nur mit Wasser getauft, er aber wird euch mit dem Heiligen Geist taufen." (Mk 1,7-8)

131. Wo hat Johannes der Täufer die Menschen getauft?

Im Jordan, nach der Tradition auf der linken Jordanseite, nicht weit vom Ausgang des Jordans aus dem See Genezaret.

132. Was Jesus hat über Johannes den Täufer gesagt?

"Unter allen Menschen hat es keinen größeren gegeben als Johannes den Täufer; doch der Kleinste im Himmelreich ist größer als er. Und wenn ihr es gelten lassen wollt: Ja, er ist Elija, der wiederkommen soll." (Mt 11, 11-14)

133. Wer war der Herrscher in Palästina zur Zeiten Jesu?

Zur Zeit Jesu war Palästina Teil des römischen Reiches. Zu Jesu Geburt herrschte noch Herodes der Große als Vasall der Römer. Nach seinem Tod wurde sein Herrschaftsgebiet unter seinen Söhnen aufgeteilt und schließlich (bis auf Galiläa – Lk 23,7) direkt unter römische Herrschaft gestellt. Als Gouverneur herrschte zur Zeit des öffentlichen Wirkens Jesu Pontius Pilatus.

134. Was war das erste Wunder Christi?

Die Verwandlung von Wasser zu Wein bei der Hochzeit zu Kana. Ein besonderer Punkt ist hierbei, dass Jesus sein erstes Wunder auf die besondere Fürsprache von Maria, seiner Mutter, wirkte.

135. Was war das zweite Wunder?

Das kann man nicht so genau sagen. Lediglich bei Johannes gibt es den Hinweis, dass die Verwandlung von Wasser zu Wein bei der Hochzeit zu Kana das erste Wunder Jesu war, außerdem gibt es bei ihm noch einen zweiten Hinweis (Joh 4, 43-54) – die Heilung des Sohnes eines königlichen Beamten in Galiläa nach der Rückkehr von seinem ersten öffentlichen Jerusalem-Aufenthalts, was er als zweites Zeichen bezeichnete. Ansonsten gibt es keine Chronologie der Wunder.

130. لباس یحیی تعمیددهنده از چه بود و او چه می گفت؟

یحیی تعمیددهنده لباسی از پشم شتر بر تن می کرد و کمربندی از چرم به کمر خود می بست (مت، 1، 6). او مردم را به توبه و تعمید گرفتن برای بخشایش گناهان (لو، 3، 3) دعوت می کرد و می گفت «بعد از من کسی تواناتر از من می آید که لایق آن نیستم که خم شده، دوال نعلین او را باز کنم. من شما را به آب تعمید دادم. لیکن او شما را به روح القدس تعمید خواهد داد» (مر، 1، 7-8).

131. یحیی تعمیددهنده مردم را در کجا تعمید می داد؟

در اردن و بنا به سنت حاکم در آن زمان، در سمت چپ رودخانه اردن، در فاصله ای نه چندان دور از محل انشعاب رودخانه اردن از دریای جلیل.

132. عیسی درباره یحیی تعمیددهنده چه گفت؟

«هرآینه به شما می گویم که از اولاد زنان، بزرگ تری از یحیی تعمیددهنده برنخاست، لیکن کوچک تر در ملکوت آسمان از وی بزرگ تر است... و اگر خواهید قبول کنید، همان است الیاس که باید بیاید» (مت، 11، 11-14).

133. در زمان عیسی، حاکمان فلسطین چه کسانی بودند؟

در زمان عیسی، فلسطین بخشی از امپراتوری روم بود. در زمان تولد عیسی، هنوز هیردوس کبیر، دست نشاندۀ رومی ها در فلسطین حکومت می کرد. پس از مرگ او، منطقه حکومت او در میان پسرانش تقسیم شد و سرانجام (جز ناحیه جلیل - بنا به لو، 23، 7) این ناحیه به طور مستقیم در اختیار حاکمیت رومی قرار داده شد. در زمان مأموریت رسمی عیسی، حاکم رسمی فلسطین، پنطیوس پیلاتس بود.

134. نخستین معجزه عیسی چه بود؟

تبدیل کردن آب به شراب در جشن عروسی قانا. نکته قابل توجه در اینجا این است که عیسی، نخستین معجزه خود را براساس خواسته مادر خود مریم انجام می دهد.

135. دومین معجزه چه بود؟

دقیقاً نمی توان گفت. فقط در انجیل یوحنا به این امر اشاره شده است که تبدیل آب به شراب در عروسی قانا، نخستین معجزه عیسی بوده است؛ او اشاره دوم را هم دارد (یو، 4، 43-54) که همان شفای پسر یک کارگزار حکومتی در جلیله بعد از بازگشت از نخستین اقامت علنی اش در اورشلیم است و او آن را دومین نشانه خوانده است. جز این دو مورد، در هیچ کجا به تسلسل زمانی معجزه ها اشاره نشده است.

136. عیسی پس از رستاخیزش بر کوه چه گفت؟

136. Was hat Jesus nach seiner Auferstehung auf dem Berg gesagt?

„Mir ist alle Macht gegeben im Himmel und auf der Erde. Darum geht zu allen Völkern und macht alle Menschen zu meinen Jüngern; tauft sie auf den Namen des Vaters und des Sohnes und des Heiligen Geistes, und lehrt sie, alles zu befolgen, was ich euch geboten habe. Seid gewiss: Ich bin bei euch alle Tage bis zum Ende der Welt. (Mt 28,18-20) (Missionsbefehl)

«تمامی قدرت در آسمان و بر زمین به من داده شده است. پس رفته، همه امت ها را شاگرد سازید و ایشان را به اسم رب و ابن و روح القدس تعمید دهید و ایشان را تعلیم دهید که همه اموری را که به شما حکم کرده ام حفظ کنند. و اینک من هر روزه تا انقضای عالم همراه شما می باشم» (مت، 28، 18-20) (فرمان بشارت).

137. هدیه ای که مریم گناهکار [مجدلیه] به عیسی داد، چه بود؟

137. Was ist das Geschenk, das Maria die Sünderin Jesus machte?

Sie salbte die Füße Jesu mit einem kostbaren, wohlriechendem Öl, trocknete die Füße mit ihrem Haar und küsste sie. (Lk 7,36-50)

او پاهای عیسی را با روغنی گرانبها و معطر شستشو داد، با موهایش خشک کرد و بر آنها بوسه زد (لو، 7، 36-50).

138. یهودا اسخریوطی، به عیسی در ازای دریافت چه مبلغی خیانت کرد؟

138. Für wieviel Geld hat Judas Iskariot Jesus verraten?

Sein Verräterlohn betrug 30 Silberlinge.

مزد خیانت او معادل 30 سکه نقره بود.

139. مزرعه خون چیست؟

139. Was ist der Blutacker?

Als Judas Iskariot sah, was er getan hatte und dass Jesus zum Tode verurteilt werden würde, wollte er die 30 Silberlinge den Hohenpriestern zurückgeben. Diese nahmen das Geld aber nicht zurück. Dann warf er es einfach auf den Boden und ging weg und erhängte sich. Die Hohenpriester nahmen dann schließlich das Geld. Da an diesem Geld „Blut klebte“, kauften sie einen Acker, der für die Bestattung von Unreinen, von Ausländern verwendet wurde. Daher der Name „Blutacker“. (Mt 27,3-10)

هنگامی که یهودا اسخریوطی دید که دست به چه کاری زده است و متوجه شد که عیسی به مرگ محکوم شده است، می خواست 30 سکه نقره را به کاهنان اعظم پس دهد. اما آنان این پول را از او پس نگرفتند. پس او آن را روی زمین انداخت، دور شد و خود را به دار آویخت. سرآخر کاهنان اعظم این پول را گرفتند و از آن رو که بابت آن خون ریخته شده بود، مزرعه ای خریدند که برای خاکسپاری ناپاکان و از جمله خارجیان به کار برده می شد و به همین دلیل به آن نام «مزرعه خون» (مت، 27، 3-10) داده شد.

140. چه کسی جانشین یهودا اسخریوطی رسول شد؟

140. Wer hat den Apostel Judas Iskariot ersetzt?

Der Apostel Matthias. Sein Grab befindet sich in Trier.

متی رسول. گور او در شهر تبریز واقع شده است.

141. نظر عیسی مسیح درباره مالیات چه بود؟

141. Wie steht Jesus Christus zur Steuerfrage?

Auf die Frage, ob es erlaubt sei, dem Kaiser Steuern zu zahlen, lässt er sich eine Steuermünze geben und fragt, wessen Bild sie trägt. Dann sagte er: Gebt dem Kaiser, was des Kaisers ist und Gott, was Gottes ist (Mk 12, 13-17). Er trennt damit die weltlichen von den göttlichen Dingen. In weltlichen Dingen haben wir der legitimen Autorität zu gehorchen, also auch Steuern zu zahlen. Wenn es aber um den Glauben, die Moral, die Dinge Gottes geht, dann ist Gott mehr zu gehorchen als den Menschen.

او درباره این پرسش که آیا مجاز است که افراد به قیصر مالیات بپردازند، می گوید که یک سکه به او بدهند و می پرسد، این سکه عکس چه کسی را بر خود دارد. سپس می گوید: به قیصر آنچه را از آن قیصر است و به خدا، آنچه را از آن خداست بدهید (مر، 12، 13-17). به این ترتیب، او مسائل دنیوی را از مسائل الهی مجزا می سازد. ما باید در مسائل دنیوی تن به اقتدارهای مشروع بدهیم، یعنی مالیات نیز پرداخت کنیم. اما هنگامی که مسأله ایمان، اخلاق و مسائلی که به خدا مربوط می شود، پیش می آید، باید از خدا بیشتر پیروی کرد تا از انسان ها.

142. بنا به آموزه مسیح، چه چیز انسان را ناپاک می سازد؟

142. Was macht die Menschen unrein nach der Lehre Christi?

Nicht Essen mit ungewaschenen Händen oder bestimmte Speisen machen den Menschen unrein, nein, alles was "von außen in den Menschen hineinkommt, wird wieder ausgeschieden. Aber aus dem Herzen der Menschen kommen die bösen Gedanken, Unzucht, Diebstahl, Mord, Ehebruch, Habgier, Bosheit, Hinterlist, Ausschweifung, Neid, Verleumdung, Hochmut und Unvernunft, das macht den Menschen unrein." (Mk 7, 1-23)

این، غذا خوردن با دست های نشسته یا خوردن غذاهایی خاص نیست که انسان را ناپاک می سازد، خیر، هرچه «از بیرون داخل آدم می شود، نمی تواند او را ناپاک سازد... و خارج می شود به مزبله ای که این همه خوراک را پاک می کند. و آنچه از آدم بیرون آید، آن است که انسان را ناپاک می سازد، زیرا که از درون دل انسان صادر می شود، خیالات بد و زنا و فسق و قتل و دزدی و طمع و خباثت و مکر و شهوت پرستی و جسم بد و کفر و غرور و جهالت. تمامی این چیزهای بد از درون صادر می گردد و آدم را ناپاک می گرداند» (مر، 7، 1-23).

143. Wann und wo wurden die Nachfolger Christi zum ersten Mal Christen genannt?

In Antiochien noch vor Beginn der Heidenmission durch den Apostel Paulus. (Apg 11,26)

143. چه زمان و در کجا بود که جانشینان مسیح، برای نخستین بار مسیحی نامیده شدند؟

در انطاکیه، پیش از آغاز بشارت پولس رسول برای بی ایمانان (رس، 11، 26).

144. Welcher Apostel hat Jesus dreimal verleugnet?

Der Apostel Petrus. Jesus hatte ihm dies wenige Stunden vorher vorhergesagt: „Bevor der Hahn kräht, wirst Du mich dreimal verleugnen“ (Joh 13,38) ... "Und wenn du dich wieder bekehrt hast, dann stärke Deine Brüder." (Lk 22, 31-34)

144. کدام رسول، عیسی را سه بار انکار کرد؟

پطرس رسول. عیسی تنها چند ساعت پیش از آن این نکته را خطاب به او پیشگویی کرده و گفته بود: «تا سه مرتبه من را انکار نکرده باشی، خروس بانگ نخواهد زد» (یو، 13، 38...) «و هنگامی که تو بازگشت کنی، برادران خود را استوار نما» (لو، 22، 31-34).

145. Wieviele Brote und wieviele Fische hat Jesus gesegnet, als er die wunderbare Brotvermehrung vornahm?

Jesus hat zweimal das Wunder der Brotvermehrung gewirkt. Einmal hatte 5 Brote und 2 Fische gesegnet (Mk 6,41), beim anderen 7 Brote und einige Fische (Mk 8, 5-7).

145. عیسی در زمان تکثیر نان، چه مقدار نان و چه مقدار ماهی را برکت داد؟

عیسی دوبار دست به معجزه تکثیر نان زد. یک بار او 5 نان و 2 ماهی را برکت داد (مت، 6، 41) و بار دوم 7 نان و چند ماهی را (مت، 8، 5-7).

146. Was bedeutet Zion?

gleichbedeutend mit Jerusalem; der Name Zion weist aber auch auf das das himmlische Jerusalem bzw. die Kirche, so z.B. Hebr. 12,22: „Ihr seid vielmehr zum Berg Zion hingetreten, zur Stadt des lebendigen Gottes, dem himmlischen Jerusalem...“

146. صهیون به چه معناست؟

این واژه هم معنا با اورشلیم است؛ اما نام صهیون به اورشلیم آسمانی هم دلالت دارد و این یعنی کلیسا، برای نمونه در عب، 12، 22 که می گوید: «بلکه تقرب جستہ آید به جبل صهیون و شهر خدای حی یعنی اورشلیم سماوی...»

147. Warum können die Apostel den besessenen Sohn nicht heilen? Und was hat Jesus gesagt?

s. Mk 9,14-29

147. چرا رسولان قادر به شفای پسر دیورده نبودند؟ و عیسی در این زمینه چه گفت؟

مراجعه کنید به مت، 9، 14-29

148. Von wo ist Jesus in den Himmel aufgefahen?

Die Tradition sagt, dass Jesus Christus vom Ölberg bei Jerusalem in den Himmel aufgefahen ist.

148. عیسی از کجا به آسمان عروج کرد؟

بنا به روایات، عیسی مسیح از کوه زیتون در نزدیکی اورشلیم به آسمان عروج کرد

149. In welcher Stadt kam der Hl. Geist auf die Apostel nach der Himmelfahrt Christi?

In Jerusalem.

150. Wer ist Matthias?

Matthias ist ein Jünger Jesu, der von Anfang des öffentlichen Lebens Jesu dabei war. Als Judas Iskariot sich in seiner Verzweiflung über seine Tat erhängt hatte, sollte auf Vorschlag des Petrus die 12-er Zahl der Apostel wieder aufgefüllt werden. Dies war noch vor Pfingsten. Er schlug daher Matthias und Barnabas vor. Das Los fiel auf Matthias und er wurde den 11 zugezählt. Sein Grab ist in Trier.

151. Wer ist der erste christliche Märtyrer?

Stefanus. Er wurde mit Zustimmung des Saulus (des späteren Apostel Paulus) gesteinigt. Sein Fest wird am 2. Weihnachtstag begangen.

149. پس از عروج عیسی، روح القدس در کدام شهر به رسولان ظاهر شد؟
در اورشلیم.

150. متی کیست؟

متی یکی از حواریون عیسی است که از ابتدای زندگی علنی او همراهش بود. هنگامی که یهودا اسخربوطی در کمال ناامیدی بابت کاری که کرده بود، خود را حلق آویز کرد، قرار بر آن شد که بنا به پیشنهاد پطرس، تعداد 12 رسول، از نو احیاء شود. این امر هنوز پیش از عید پنجاهه بود. از این رو، او متی و برنابا را پیشنهاد کرد. قرعه به فال متی افتاد و او به 11 حواری دیگر پیوست. گور او در شهر تبریز قرار دارد.

151. نخستین شهید مسیحی چه کسی است؟

استفان. او او بنا به موافقت شائول (که بعدها همان پولس حواری بود) سنگسار شد.
جشن او در روز دوم عید میلاد برگزار می شود.

152. Kann man wirklich sagen, dass Maria die Mutter Gottes ist?

Dies war auch eine Streitfrage in der frühen Christenheit. Maria ist ja nur ein Mensch und keine Göttin. Sie ist die Mutter Jesu; aus ihr ist Jesus Christus geboren. Nun, Jesus Christus ist wahrer Mensch und wahrer Gott. Er vereinigt in seiner Person sowohl die göttliche Natur wie auch die menschliche. "Dem Vater gleich, der Gottheit nach, geringer als der Vater der Menschheit nach", so beten wir im athanasischen Glaubensbekenntnis. Maria ist nun die Mutter der Person Jesu Christi. Jesus ist einer, Gott und Mensch zugleich, daher kann sie auch Mutter Gottes genannt werden.

153. Warum verehren die Katholiken Maria?

Durch ihr freies Ja zum göttlichen Willen ist der Messias Mensch geworden. Sie hat dieses Ja-Wort gegeben, obwohl sie wusste, was auf eine junge unverheiratete Frau damals zukam, wenn sie schwanger wurde. Sie hat sich ganz auf die Fürsorge Gottes verlassen. Sie ist durch ein Privileg Gottes von der Erbsünde befreit gewesen und hat im Gegensatz zu Eva nicht gesündigt. Sie ist also Gott treu geblieben. Auf Bitten der Jungfrau Maria, seiner Mutter, wirkt Jesus Christus sein allererstes Wunder, in Kanaa, wo er Wasser zu Wein verwandelt. Maria stand unter dem Kreuz. Jesus gab sie uns zur Mutter, indem er zu Johannes stellvertretend sagte: siehe deine Mutter! (Joh 19,26). Im Laufe der Geschichte hat Maria immer wieder ihre mütterliche Sorge für die Kirche und alle Christen gezeigt. Die Kirche hat viele Marienerscheinungen in Fatima, Lourdes und an anderen Orten als glaubwürdig anerkannt.

154. Was ist gemeint, wenn man von der unbefleckten Empfängnis spricht?

Gemeint ist, dass Maria von der Befleckung der Erbsünde durch ein Privileg Gottes frei war. Nicht gemeint ist die Jungfrauengeburt, d.h. dass Maria vor und nach der Geburt Jesu Jungfrau war und blieb.

152. آیا برآستی می توان گفت که مریم مادر خداست؟

این، موضوعی جدلی در مسیحیت اولیه نیز بود. مریم برآستی فقط یک انسان است و الهه نیست. او مادر عیسی است؛ عیسی مسیح از کالبد او زاده شد. اما، مسیح، انسان راستین و خدای راستین است. او در شخص خود هم سرشت الهی و هم سرشت انسانی را دارد. ما در اقرار ایمان به شیوه آتانازیوس چنین نیایش می کنیم: «همسان با پدر، در خدایی اش، کمتر از پدر به انسان شبیه». بنابراین، مریم مادر شخص عیسی مسیح است. عیسی همزمان خدا و انسان است، از این رو است که مریم مادر خدا نامیده می شود.

153. به چه دلیل کاتولیک ها مریم را تکریم می کنند؟

مسیح، براساس آری گویی داوطلبانه مریم و بنا به اراده خدا، انسان شد. مریم این پاسخ مثبت را به رغم آن داد که می دانست، اگر باردار شود، در مقام یک زن مجرد جوان در آن دوران چه در انتظارش خواهد بود. او خود را به طور کامل به رحمت خدا سپرد. مریم به واسطه امتیازی که خدا در اختیار او قرار داده است، از گناه نخستین مبرا است و برخلاف حوا مرتکب گناهی نشده است. بنابراین او به خدا وفادار ماند. عیسی مسیح، بنا به خواهش مادرش، مریم باکره، دست به نخستین معجزه خود در قانا زد، یعنی زمانی که آب را به شراب تبدیل کرد. مریم در زیر صلیب او نیز ایستاده بود. عیسی زمانی که به یوحنا، در مقام نایب همه ما گفت «اینک مادر تو» (یو، 19، 26)، درواقع او را در مقام مادر به ما سپرد. مریم در طول تاریخ پیوسته مراقبتی مادرانه نسبت به کلیسا و همه مسیحیان نشان داده است. در شهر فاطیما، مریم بارها به کلیسا ظاهر شده است. رویت مریم در شهر لورد و مکان هایی دیگر نیز موثق شناخته شده است.

154. هنگامی که از لقاح مطهر سخن می گوئیم، منظور چیست؟

منظور این است که مریم براساس امتیازی که خدا برای شخص او قائل شده است، از لکه گناه نخستین آزاد است. منظور تولد عیسی از باکره نیست، یعنی منظور این نیست که مریم پیش و پس از تولد عیسی، باکره بود و ماند.

155. Wieso sprechen die Katholiken von der Himmelfahrt Mariens?

Da Maria frei von der Erbsünde war und in ihrem Leben selbst keine Sünde begangen hat, war sie auch nicht den Folgen der Sünde unterworfen. Eine der Folgen der Sünde ist der Tod. Es gibt von allen Aposteln Gräber, aber von Maria ist kein Grab bekannt. Die christliche Tradition sagt, dass Maria zusammen mit dem Apostel Johannes und Lukas in Ephesus gelebt hat. Dort ist sie eingeschlafen und mit Leib und Seele in den Himmel aufgenommen worden.

155. به چه دلیل کاتولیک ها از عروج مریم به آسمان سخن می گویند؟

مریم از گناه نخستین پاک بود و در زندگی خود نیز مرتکب گناهی نشد و در نتیجه پیامدهای گناه را نیز به دوش نمی کشید. یکی از پیامدهای گناه، مرگ است. برای همه رسولان، گوری وجود دارد، اما برای مریم گوری نمی شناسیم. روایات مسیحی می گویند که مریم همراه با یوحنا رسول و لوقا در افسس زندگی می کرد. او در آنجا به خواب رفت و همراه با جسم و جان خود به آسمان برده شد.

Sakramente

9- آیین های فیض بخش

87. Was ist ein Sakrament?

Ein Sakrament ist ein äußeres Zeichen, durch das die Gnade Gottes im besonderen Maße wirkt. Sie sind „Gnadenkanäle“, die Gott vorgesehen hat. Jesus Christus hat Petrus und seinen Aposteln die Vollmacht gegeben „Alles was ihr auf Erden binden werdet, das wir auch im Himmel gebunden sein“ (Mt 18,18) diese Sakrament zu spenden. Lediglich das Sakrament der Ehe spenden sich die Eheleute gegenseitig, der Priester segnet sie und ruft hierdurch den Hl. Geist herab, damit die Eheleute in der Liebe und Treue Christi sich gegenseitig anzunehmen. Eine weitere Ausnahme ist die Taufe: im Notfall kann jeder die Taufe spenden, wenn er es im Sinne der Kirche tut. Der Regelfall ist jedoch, dass ein Priester die Taufe spendet.

88. Welche Sakramente kann man nur einmal empfangen?

Das sind die Taufe, die Firmung und die Priesterweihe. Alle anderen Sakramente kann man mehrmals empfangen. Dies gilt für das Ehesakrament allerdings nur dann, wenn der Partner gestorben ist.

89. Welches sind die Sakramente der katholischen Kirche?

Die katholische Kirche kennt sieben Sakramente:

- * die Taufe (die Annahme des Neuen Lebens in Jesus Christus und die Eingliederung in die Kirche) – einmalig. In der Taufe werden wir Kinder des himmlischen Vaters
- * die Firmung (das Herabkommen des Heiligen Geistes) – einmalig. Sie befähigt uns dazu, Zeugnis zu geben.
- * die Kommunion (Eucharistie) Wir vereinigen uns mit Jesus Christus durch den Empfang seines Leibes unter der Gestalt des Brotes – Hostie.
- * die Beichte (zur Verzeihung der Sünden, die wir nach der Taufe begangen haben)

87. آیین های فیض بخش [معروف به رازهای کلیسا] چیست؟

آیین های فیض بخش، نشانه هایی دارای نمود خارجی است که از راه آن، رحمت خدا به شکل ویژه ای تأثیرگذار می گردد. آنچه خدا مدنظر دارد، «مجرای رحمت» است. عیسی مسیح با ادای: «آنچه بر زمین بندید، در آسمان بسته شده باشد و آنچه بر زمین گشایید، در آسمان گشوده شده باشد...» (مت، 18، 18)، به پطرس و رسولان خود این اختیار تام را بخشید که آیین های فیض بخش را به اجراء درآورند. فقط آیین فیض بخش زناشویی است که زوجین به شکل متقابل به یکدیگر می بخشند، شبان آنان را برکت می دهد و به این ترتیب، روح القدس را فرامی خواند تا زوجین در عشق و وفاداری مسیح، یکدیگر را پذیرا شوند. استثنای دیگر، تعمید است: در موارد ضروری، هر انسانی می تواند با انجام این کار بنا به برداشت و مفهوم کلیسایی، تعمید را عرضه کند. اما معمول است که شبان، فیض تعمید را عطا می کند.

88. چه آیین های فیض بخشی را فقط یکبار می توان دریافت کرد؟

تعمید، استواری و دستگذاری برای منصب شبانی. دیگر آیین های فیض بخش را می توان بارها دریافت کرد. البته این موضوع برای آیین فیض بخش ازدواج، تنها زمانی مصداق دارد که شریک زندگی دار فانی را وداع گفته باشد.

89. آیین های فیض بخش کلیسای کاتولیک کدام اند؟

کلیسای کاتولیک، هفت آیین فیض بخش می شناسد:

- تعمید (پذیرش زندگی جدید در عیسی مسیح و عضویت در کلیسا) که تنها یکبار صورت می گیرد. در تعمید، ما به فرزندان خدای آسمانی بدل می گردیم.
- استواری (نزول روح القدس بر ما) که یکبار صورت می گیرد. این آیین به ما یاری می دهد، شهادت دهیم.
- دریافت قربانی مقدس (آیین سپاسگزاری). ما از راه دریافت بدن عیسی مسیح به شکل نان (نان مقدس)، با او یکپارچه می گردیم.
- (اعتراف (بخشودگی گناهایی که پس از تعمید مرتکب شده ایم -

- * die Krankensalbung (zur Stärkung von Leib und Seele bei schwerer Krankheit und vor unserem Tod).
- * die Priesterweihe (Gott beruft Männer in seine besondere Nachfolge, um in persona Christi die Sakramente zu spenden) - einmalig.
- * die Ehe (sie ist unauflöslich und Ausdruck der intimsten Zusammenarbeit in Liebe mit Gott in der Schaffung neuen Lebens. Von den Eltern stammen die Gene, von Gott die Seele).

- تدهین بیماران (برای تقویت جسم و جان در موارد بیماری های وخیم و پیش از مرگ ما).
- دستگذاری شبانان (خداوند از مردانی دعوت می کند که او را به شکل ویژه ای پیروی کنند تا در شخص مسیح، آیین های فیض بخش را عطا کنند). این آیین نیز تنها یکبار اجراء می شود.
- زناشویی (قابل فسخ نیست و بیانی از صمیمانه ترین همکاری در محبت خدا در ایجاد یک حیات جدید است. آنچه از والدین نشأت می گیرد، ژن ها هستند و آنچه از خداست، روح است).

Sakramente

9- آیین های فیض بخش

87. Was ist ein Sakrament?

Ein Sakrament ist ein äußeres Zeichen, durch das die Gnade Gottes im besonderen Maße wirkt. Sie sind „Gnadenkanäle“, die Gott vorgesehen hat. Jesus Christus hat Petrus und seinen Aposteln die Vollmacht gegeben „Alles was ihr auf Erden binden werdet, das wir auch im Himmel gebunden sein“ (Mt 18,18) diese Sakrament zu spenden. Lediglich das Sakrament der Ehe spenden sich die Eheleute gegenseitig, der Priester segnet sie und ruft hierdurch den Hl. Geist herab, damit die Eheleute in der Liebe und Treue Christi sich gegenseitig anzunehmen. Eine weitere Ausnahme ist die Taufe: im Notfall kann jeder die Taufe spenden, wenn er es im Sinne der Kirche tut. Der Regelfall ist jedoch, dass ein Priester die Taufe spendet.

88. Welche Sakramente kann man nur einmal empfangen?

Das sind die Taufe, die Firmung und die Priesterweihe. Alle anderen Sakramente kann man mehrmals empfangen. Dies gilt für das Ehesakrament allerdings nur dann, wenn der Partner gestorben ist.

89. Welches sind die Sakramente der katholischen Kirche?

Die katholische Kirche kennt sieben Sakramente:

- * die Taufe (die Annahme des Neuen Lebens in Jesus Christus und die Eingliederung in die Kirche) – einmalig. In der Taufe werden wir Kinder des himmlischen Vaters
- * die Firmung (das Herabkommen des Heiligen Geistes) – einmalig. Sie befähigt uns dazu, Zeugnis zu geben.
- * die Kommunion (Eucharistie) Wir vereinigen uns mit Jesus Christus durch den Empfang seines Leibes unter der Gestalt des Brotes – Hostie.
- * die Beichte (zur Verzeihung der Sünden, die wir nach der Taufe begangen haben)

87. آیین های فیض بخش [معروف به رازهای کلیسا] چیست؟

آیین های فیض بخش، نشانه هایی دارای نمود خارجی است که از راه آن، رحمت خدا به شکل ویژه ای تأثیرگذار می گردد. آنچه خدا مدنظر دارد، «مجرای رحمت» است. عیسی مسیح با ادای: «آنچه بر زمین بندید، در آسمان بسته شده باشد و آنچه بر زمین گشایید، در آسمان گشوده شده باشد...» (مت، 18، 18)، به پطرس و رسولان خود این اختیار تام را بخشید که آیین های فیض بخش را به اجراء درآورند. فقط آیین فیض بخش زناشویی است که زوجین به شکل متقابل به یکدیگر می بخشند، شبان آنان را برکت می دهد و به این ترتیب، روح القدس را فرامی خواند تا زوجین در عشق و وفاداری مسیح، یکدیگر را پذیرا شوند. استثنای دیگر، تعمید است: در موارد ضروری، هر انسانی می تواند با انجام این کار بنا به برداشت و مفهوم کلیسایی، تعمید را عرضه کند. اما معمول است که شبان، فیض تعمید را عطا می کند.

88. چه آیین های فیض بخشی را فقط یکبار می توان دریافت کرد؟

تعمید، استواری و دستگذاری برای منصب شبانی. دیگر آیین های فیض بخش را می توان بارها دریافت کرد. البته این موضوع برای آیین فیض بخش ازدواج، تنها زمانی مصداق دارد که شریک زندگی دار فانی را وداع گفته باشد.

89. آیین های فیض بخش کلیسای کاتولیک کدام اند؟

کلیسای کاتولیک، هفت آیین فیض بخش می شناسد:

- تعمید (پذیرش زندگی جدید در عیسی مسیح و عضویت در کلیسا) که تنها یکبار صورت می گیرد. در تعمید، ما به فرزندان خدای آسمانی بدل می گردیم.
- استواری (نزول روح القدس بر ما) که یکبار صورت می گیرد. این آیین به ما یاری می دهد، شهادت دهیم.
- دریافت قربانی مقدس (آیین سپاسگزاری). ما از راه دریافت بدن عیسی مسیح به شکل نان (نان مقدس)، با او یکپارچه می گردیم.
- (اعتراف (بخشودگی گناهایی که پس از تعمید مرتکب شده ایم -

- * die Krankensalbung (zur Stärkung von Leib und Seele bei schwerer Krankheit und vor unserem Tod).
- * die Priesterweihe (Gott beruft Männer in seine besondere Nachfolge, um in persona Christi die Sakramente zu spenden) - einmalig.
- * die Ehe (sie ist unauflöslich und Ausdruck der intimsten Zusammenarbeit in Liebe mit Gott in der Schaffung neuen Lebens. Von den Eltern stammen die Gene, von Gott die Seele).

- تدهین بیماران (برای تقویت جسم و جان در موارد بیماری های وخیم و پیش از مرگ ما).
- دستگذاری شبانان (خداوند از مردانی دعوت می کند که او را به شکل ویژه ای پیروی کنند تا در شخص مسیح، آیین های فیض بخش را عطا کنند). این آیین نیز تنها یکبار اجراء می شود.
- زناشویی (قابل فسخ نیست و بیانی از صمیمانه ترین همکاری در محبت خدا در ایجاد یک حیات جدید است. آنچه از والدین نشأت می گیرد، ژن ها هستند و آنچه از خداست، روح است).

Die Taufe

تعمید -10

90. Wann fängt das neue Leben an?

Grundsätzlich mit der Taufe, und jedes Mal nach einer schweren Sünde, wenn wir umkehren und unsere Sünden in der Beichte bekennen und bereuen, stellen wir die ursprüngliche Taufgnade (das neue Leben) wieder her.

91. Was ist die Taufe? Was wissen Sie über die Taufe?

Durch die Taufe werden wir Christen. Das heißt, wir treten in ein neues Leben ein, in eine freundschaftliche Beziehung mit Gott. Wir sind dann Kinder Gottes und Freunde Jesu Christi. Alle unseren bisherigen Sünden sind abgewaschen und die Heiligste Dreifaltigkeit nimmt Wohnung in unserer Seele.

92. Woher wissen wir, dass durch die Taufe alle Sünden abgewaschen werden?

Die Taufe erfolgt durch Übergießung mit Wasser, wobei die Worte gesprochen werden: Ich taufe dich im Namen des Vaters und des Sohnes und des Heiligen Geistes.

Das Wasser ist äußeres Zeichen für Reinigung und Leben. Im Sakrament bewirkt das äußere Zeichen das damit Gemeinte, d.h. die Reinigung der Seele vom Schmutz der Sünde. Johannes der Täufer „verkündigte Umkehr und Taufe zur Vergebung der Sünden“ (Mk 1,4). Diese Taufe ist das Urbild der christlichen Taufe. (nach Röm 6,1-11, Kol 2,12 und 1Petr.1,3-9 ist die Taufe Teilhabe am Tod und an der Auferstehung Christi und mit der Gnade und der Erleuchtung des Hl. Geistes können wir Zeugnis geben s.a. Hebr. 10,32-39). Der auferstandene Christus sagt den Aposteln: „Wer glaubt und sich taufen lässt, wird gerettet.“ (Mk 16,16) Gerettet heißt in diesem Zusammenhang, seine Sünden werden nicht angerechnet.

93. Auch der Koran sagt, dass die sich zum Islam Bekehrenden Heil erfahren (Sure 9,112). Wer hat nun recht?

Die Frage ist, wie glaubwürdig ist der Koran. Jesus unterstrich seine göttliche Vollmacht durch Wunder (s. z.B. die Heilung des Gelähmten (Lk 5, 17-26) „Ihr sollt aber erkennen, dass der Menschensohn die Vollmacht hat, hier auf Erden

90. زندگی نوین از چه زمانی آغاز می شود؟

در اصل با گرفتن تعمید؛ هر بار هم که پس از ارتکاب گناهی سنگین، توبه می کنیم، در مراسم ندامت، به گناهانمان اعتراف و اظهار پشیمانی می کنیم، عطیه نخستین تعمید (زندگی نوین) را از نو بر خود روا می داریم.

91. تعمید چیست؟ درباره تعمید چه می دانید؟

ما از راه تعمید، مسیحی می شویم. این بدان معناست که به یک زندگی نوین قدم می گذاریم که همان رابطه ای دوستانه با خدا است. در این حال، ما فرزندان خدا و دوستان عیسی مسیح هستیم. همه گناهان پیشین ما شسته می شود و تثلیث اقدس در روح ما منزل می کند.

92. از کجا می دانیم که از راه تعمید، همه گناهانمان شسته می شود؟

تعمید با ریختن آب بر فرد اجراء می شود و همزمان این کلام به بیان در می آید: من تو را به نام پدر و پسر و روح القدس تعمید می دهم. آب نشان ملموس و ظاهری پاکی و زندگانی است. در این آیین فیض بخش، این نشان ظاهری، امر مورد نظر را که همان پاکسازی روح از آلودگی گناه است، به جریان می اندازد. یحیی تعمیددهنده «به جهت آمرزش گناهان به تعمید توبه موعظه می نمود» (مر، 1، 4). این تعمید، نخستین تصویر از تعمید مسیحی است. (بنا به روم، 6، 11، کو، 2، 12 و 1 پط، 1، 3-9، تعمید به منزله مشارکت در مرگ و رستاخیز مسیح است و ما می توانیم با عطیه روح القدس و روشننگری حاصل از نزول او، از آن پس شهادت دهیم؛ همچنین مراجعه کنید به عب، 10، 32-39). مسیح قیام کرده به رسولان چنین می گوید: «هرکه ایمان آورده، تعمید یابد نجات یابد» (مر، 16، 16). در این آیه منظور از نجات این است که گناهان او به شمار نخواهند آمد.

93. قرآن هم (در سوره 9، آیه 112) می گوید که هرکس به اسلام ایمان آورد،

نجات می یابد. پس سرآخر حق با کیست؟

پرسش این است که قرآن تا چه حد قابل اعتماد است. عیسی اختیار الهی خود را از راه معجزه به اثبات می رساند (برای نمونه شفای مرد فلج در لو، 5، 17-26): «لیکن

Sünden zu vergeben. Und er sagte zu dem Gelähmten: Ich sage dir: steh auf, nimm deine Tragbahre und geh nach Hause!“

94. Warum werden die Christen im Namen des Vaters und des Sohnes und des Heiligen Geistes getauft?

Jesus hat den Aposteln und seinen Jüngern den Auftrag gegeben, alle Nationen im Namen des Vaters und des Sohnes und des Heiligen Geistes zu taufen. Bei Matthäus heißt es (Mt 28, 18-20): „Da trat Jesus auf sie zu und sagte zu ihnen: Mir ist alle Macht gegeben im Himmel und auf der Erde, darum geht zu allen Völkern und macht alle Menschen zu meinen Jüngern; tauft sie auf den Namen des Vaters und des Sohnes und des Heiligen Geistes, und lehrt sie alles zu befolgen, was ich euch geboten habe. Seid gewiss, ich bin bei euch alle Tage bis zum Ende der Welt.“

تا بدانید که پسر انسان را استطاعت آمرزیدن گناهان بر روی زمین هست. و مفلوج را گفت: تو را می گویم برخیز و بستر خود را برداشته به خانه خود برو.».

94. چرا مسیحیان به نام پدر و پسر و روح القدس تعمید می گیرند؟
عیسی به رسولان و حواریون خود این رسالت را داد که همه قوم ها را به نام پدر و پسر و روح القدس تعمید دهند. در متی (28، 18-20) او می گوید: «پس عیسی پیش آمده، بدیشان خطاب کرده، گفت: تمامی قدرت در آسمان و بر زمین به من داده شده است. پس رفته، همه امت ها را شاگرد سازید و ایشان را به اسم اب و ابن و روح القدس تعمید دهید. و ایشان را تعلیم دهید که همه اموری را که به شما حکم کرده ام، حفظ کنند و اینک من هر روزه تا انقضای عالم همراه شما می باشم.».

Die Beichte

اعتراف-11

95. Wissen Sie, was Schuld ist?

Schwere Schuld entsteht, wenn ich durch wissentliches und bewusstes Handeln die Ordnung der Gerechtigkeit störe. Diese einmalige Verletzung der gerechten Ordnung wirkt in vielfältiger Weise negativ auf das Gesamte der Welt im Zeitablauf nach. Sie kann nicht rückgängig, nicht ungeschehen und häufig auch nicht wieder gut gemacht werden (z.B. bei Mord, Rufmord usw.). Schuld muss daher gesühnt werden durch Buße.

Leichtfertiges Handeln begründet auch persönliche Schuld. Dagegen begründen unbewusstes Handeln oder Handeln aus zum entsprechenden Zeitpunkt nicht behebbaren Nicht-Wissen keine persönliche Schuld. Sie sind wie ein Unfall zu werten. Dabei hat der Verursacher trotzdem den Schaden, so weit es geht, zu erstatten, läßt aber keine persönliche Schuld auf sich. Nicht-Wissen allein schützt aber nicht vor Strafe, wenn der Betreffende - auch mit etwas Mühe - die Möglichkeit gehabt hätte, sich zu informieren.

96. Was ist Sündenvergebung? Wie kann man beichten?

Im Gleichnis vom verlorenen Sohn erzählt Jesus von der Barmherzigkeit Gottes gegenüber dem reuigen Sünder. (Lk 15,11-32) Die Sündenvergebung setzt also die Umkehr, die Reue und das Bekenntnis voraus. „Vater, ich bin nicht mehr wert, dein Sohn genannt zu werden...“ (Lk 15,21). Jesus vergibt dem Gelähmten, der vor ihm durch das Dach herabgelassen wird, die Sünden und zur Bekräftigung seiner Vollmacht, heilt er ihn. (Lk 5, 17-26). Jesus vergibt am Kreuz noch dem reuigen Schächer: „... heute noch wirst du mit mir im Paradiese sein...“ (Lk 23,43). Jesus überträgt zunächst dem Petrus und später allen Aposteln die Vollmacht, Sünden zu vergeben. (Mt 16,18;18,18) Diese Vollmacht ist nicht an die Person der Apostel gebunden und geht nicht mit deren Tod unter. Dann hätten ja nur die Zeitgenossen Jesu und der Apostel von der Sündenvergebung profitieren können. Nein Jesus will eine Kirche bauen, die bis zum Ende der Zeiten Bestand hat. Die Apostel können daher und haben diese Vollmacht auch den Bischöfen durch die Weihe und Einsetzung weitergegeben. Die Bischöfe

95. آیا می دانید گناه چیست؟

گناه سنگین زمانی رخ می دهد که من با رفتار آگاهانه و عمدی خودم ساختار عدالت را مختل سازم. همین اختلال یکباره نظام عدالت، در طول زمان به شکل های گوناگون تأثیری منفی بر کل جهان دارد. آن را نمی توان باطل، خشی یا در اغلب موارد حتی جبران کرد (برای نمونه قتل، بدنام ساختن افراد و نظایر آن). از این رو، کفاره گناه را باید از راه توبه ادا کرد.

رفتارهای سبک سرانه هم بر اثر گناهان شخصی رخ می دهند. اما در نقطه مقابل، رفتارها یا کردارهای غیرعمدی از روی عدم آگاهی، در زمان وقوعشان نشانی از گناه شخصی نیستند. آنها را باید مانند یک اتفاق قلمداد کرد. به رغم آن، باعث و بانی این صدمات باید تا آنجا که میسر است، این صدمات را برطرف کند، اما گناهی شخصی را به جان نمی خرد. اما اگر فرد مربوطه حتی با کمی دردسر این امکان را داشته باشد که به آگاهی دست یابد، عدم آگاهی به تنهایی او را از مجازات در امان نگاه نمی دارد.

96. بخشش گناهان چیست؟ چگونه می توان اعتراف کرد؟

عیسی در تمثیل پسر گمشده از رحمت خدا درقبال گناهکاری که توبه کرده است، حکایت می کند (لو، 15، 11-32). پس شرط بخشش گناهان، بازگشت، پشیمانی و اعتراف است. «ای پدر به آسمان و به حضور تو گناه کرده ام و بعد از این لایق آن نیستم که پسر تو خوانده شوم» (لو، 15، 21). عیسی فرد فلجی را که او را از راه سقف به نزد او رسانده بودند، می بخشد و برای تقویت قدرت مطلق خود از جانب خدا، او را شفا می دهد (لو، 5، 17-26). عیسی بر صلیب نیز تبهکار پشیمان را می بخشد: «... هرآینه به تو می گویم امروز با من در فردوس خواهی بود» (لو، 23، 43). عیسی ابتدا به پطرس و سپس به همه رسولان قدرت و اختیار لازم برای بخشودگی گناهان را می بخشد (مت، 16، 18؛ 18، 18). این قدرت فقط در اختیار شخص رسولان نیست و با مرگ آنان به پایان نمی رسد. خیر، عیسی مایل است کلیسایی بنا کند که تا به پایان زمان، پابرجا باشد. از این رو رسولان توانسته اند این اختیار را از راه تدهین و انتصاب اسقفان به آنان واگذار کنند و چنین نیز کرده اند. اسقفان نیز این اختیار را به شبانان منتقل می کنند.

delegieren diese Vollmacht an die Priester.

Wenn man umkehrt, seine Sünden bereut und bei einem Priester zur Beichte geht, ihm seine Sünden in der persönlichen Ohrenbeichte sagt und Gott um Verzeihung bittet, erhält man die sogenannte Absolution und eine Bußaufgabe. Außerdem muss man den festen Vorsatz haben, mit Gottes Gnadenhilfe in Zukunft die Sünden zu meiden.

Gott ist langmütig. Er respektiert mit großer Feinfühligkeit den freien Willen des Menschen. Er lässt ihm Zeit zur freiwilligen Umkehr (Offb 2,21). Er lädt ihn ein, in sich zu gehen und lässt die Sonne aufgehen über Guten und Bösen. Ja selbst in der Sterbestunde gewährt er jedem Menschen eine letzte Chance, sich frei für ihn oder gegen ihn zu entscheiden.

97. Was sollen wir beichten? Welche Wirkung hat die Beichte?

Wir müssen in der Beichte alle schweren Sünden, deren wir uns bewusst sind, einzeln beichten. Wenn wir nur einen Teil der schweren Sünden beichten, die wir begangen haben, und einige bewusst verschweigen, dann ist die Beichte nicht gültig, und wir sind nicht mit Gott versöhnt. Die Beichte ist ja dazu da, die durch die schwere Sünde verlorene Freundschaft mit Gott wieder herzustellen. Bei einer bewusst unvollständigen Beichte fehlt ja die Reue und die wirkliche Bereitschaft, wieder auf Gott zuzugehen.

Die lässlichen Sünden sollte man auch beichten, ja selbst kleine Unvollkommenheiten, die in sich keine Sünden sind, aber doch verbessert werden könnten, können mit in die Beichte genommen werden. Die Wirkung der Beichte ist nicht nur die Vergebung der Sünden, sondern wir erhalten auch eine besondere Gnade Gottes, gerade in den gebeichteten Punkten besser zu werden.

98. Wie häufig sollten wir beichten?

Jedesmal, wenn wir eine schwere Sünde gemacht haben, müssen wir zur Beichte gehen; denn im Zustand der schweren Sünde dürfen wir nicht die Kommunion empfangen. Ansonsten empfiehlt die Kirche uns die häufige Beichte z.B. einmal im Monat, mindestens aber einmal im Jahr in der österlichen Zeit.

99. Wie kann man sündigen?

Die Sünde ist immer ein Mangel an Gutem, d.h. das Sündhafte in sich gibt es nicht, sondern etwas wird zur Sünde, weil es ihm an Gutem fehlt .

هنگامی که انسان توبه می کند، از گناهان خود پشیمان می گردد و نزد یک شبان به اعتراف می پردازد، گناهان خود را به شکل خصوصی خطاب به شبان اقرار می کند و از خدا طلب بخشودگی دارد، امری موسوم به برائت و کلام توبه را دریافت می دارد. از آن گذشته، باید این نیت قاطع را نیز داشته باشد که در آینده نیز به یاری رحمت خدا، از گناه بپرهیزد.

خدا شکیباست. او با ظرافت ویژه ای به اراده آزاد انسان احترام می گذارد و به او برای بازگشت داوطلبانه اش وقت می دهد (مکا، 2، 21). خدا او را دعوت می کند، در خود تعمق کند و نیک و شر را برای او روشن می سازد. آری، او حتی در زمان مرگ هر انسانی نیز به او این واپسین فرصت را واگذار می کند که داوطلبانه او را انتخاب یا رد کند.

97. ما باید به چه چیز اعتراف کنیم و اعتراف چه تأثیری دارد؟

ما باید در اعتراف، همه گناهان سنگین خود را که از آنها آگاه هستیم، تک تک اقرار کنیم. اگر فقط به بخشی از گناهان سنگینی که مرتکب شده ایم، اعتراف کنیم، توبه معتبر نیست و آشتی ما با خدا صورت نگرفته است. توبه برای آن مقرر شده است که دوستی با خدا که به سبب گناه مخدوش شده است، از نو برقرار شود. در توبه ای که آگاهانه کامل نباشد، پشیمانی صورت نگرفته است و انسان برآستی آماده نیست که از نو به سوی خدا بازگشت کند.

به گناهان سبک تر نیز باید اعتراف کرد. حتی موارد کوچک تر و ناکامل تری که در واقع گناه محسوب نمی شوند، اما می توان آنها را بهبود بخشید نیز می توانند در توبه مطرح شوند. تأثیر توبه فقط بخشودگی گناهان نیست، بلکه از راه آن ما از رحمت ویژه خدا نیز برای آن بهره مند می شویم که در موارد مشابه، فرد بهتری گردیم.

98. چند بار باید اعتراف کنیم؟

ما باید هربار که مرتکب گناه سنگینی می شویم، اعتراف کنیم، زیرا در شرایطی که مرتکب گناهی سنگین شده باشیم، حق نداریم در مراسم قربانی مقدس شرکت کنیم. کلیسا به ما توبه مکرر را توصیه می کند، برای نمونه هر ماه یکبار یا دستکم یکبار در سال در روزهای جشن فصح.

99. چگونه ممکن است مرتکب گناه شویم؟

گناه همواره به منزله کمبود نیکی است، یعنی امر گناه آلود به خودی خود وجود ندارد، بلکه امری از این رو به گناه بدل می شود که در آن نیکی یافت نمی شود.

Wir können sündigen:

1. in Gedanken (z.B. Hass, Verwünschen, Neid, Begierden),
2. in Worten (Lügen, Rufmord, Schimpfen usw.),
3. in Taten (Stehlen, die Ehe brechen, Schlagen, Töten usw.) und
4. durch Unterlassen (nicht helfen, wo Hilfe angesagt war, aus Faulheit, Trägheit, Nachlässigkeit oder Angst etwas nicht tun, obwohl wir eigentlich dazu verpflichtet gewesen wären.).

Es gibt schwere Sünden und lässliche Sünden. Keine Sünden im eigentlichen Sinne sind Unvollkommenheiten, aber wenn wir nicht gegen unsere Unvollkommenheiten kämpfen, werden wir uns nicht weiter entwickeln und besser (heilig) werden.

100. Welches sind die notwendigen Schritte für eine gute Beichte?

1. eine gründliche Gewissensforschung
2. Reue über die begangenen Sünden und Unvollkommenheiten
3. Vorsatz, sich zu bessern und in bestimmten Punkten zu kämpfen
4. die Ohrenbeichte mit dem Priester, in der wir alle schweren Sünden, soweit sie uns in dem Augenblick bewusst sind, bekennen und in der Absicht beichten, alle schweren und lässlichen Sünden zu bereuen, weil sie uns von Gott trennen und Ihn beleidigen.
5. Absolution durch den Priester im Namen Christi
6. Ableistung der Buße.

101. Was ist ein Ablass?

Mit der Reue und Beichte sind zwar die Sünden vergeben und die Freundschaft mit Gott wiederhergestellt, aber es bleibt ein "Schmutzrand", der durch Buße und Sühne noch beseitigt werden muss. Der Ablass entspringt wie die Sündenvergebung derselben Vollmacht, die Christus den Aposteln gegeben hat. Die Kirche gewährt zu verschiedenen Gelegenheiten den Gläubigen vollkommene und unvollkommene Ablässe der Sündenstrafen, die ansonsten im Fegefeuer zu erdulden wäre; z.B. Wenn die Gläubigen im Familienkreis gemeinsam den Rosenkranz beten, vorher zur Beichte und zur Kommunion gegangen sind, also im Stand der Gnade sind, und zusätzlich ein Gebet in den Anliegen des Papstes und der Kirche beten; oder den Segen Urbi et Orbi des Papstes gläubig empfangen und die o.a. Bedingungen erfüllen; oder bei vielen anderen Gelegenheiten.

In der Zeit Luthers missbrauchte ein Mönch im Auftrag eines deutschen Bischofs das Ablasswesen. Der Bischof brauchte Geld, um Schulden zu

ma به شکل های ذیل می توانیم مرتکب گناه شویم:

1. در افکارمان (برای نمونه، نفرت، لعنت، حسد، طمع و غیره)
 2. در کلاممان (دروغ، افترا، ناسزا و غیره)
 3. در کردارمان (زدی، خیانت در زناشویی، ضرب و شتم، قتل و غیره)
 4. با اهمال (کمک نکردن در جایی که به کمک ما نیاز است؛ انجام ندادن کاری که موظف به انجام آن هستیم از سر تتبلی، خمودی، سبکسری و یا ترس)
- گناهان به دو گروه سنگین و سبک تقسیم شده اند. عیب های ما به خودی خود گناه به شمار نمی رود، اما اگر با عیب های خود مبارزه نکنیم، پیشرفت نخواهیم کرد و بهتر (تقدس یافته) نخواهیم شد.

100. گام های لازم برای یک توبه خوب کدام هستند؟

1. یک آزمایش وجدان بنیادی
2. پشیمانی نسبت به گناه مرتکب شده و عیب هایمان
3. عزم راسخ برای بهبود یافتن و مبارزه در مواردی خاص
4. اعتراف خصوصی نزد شبان که طی آن تا آنجا که آگاه هستیم به همه گناهان سنگین خود اعتراف و با این نیت توبه می کنیم که نسبت همه گناهان سنگین و سبک خود اظهار پشیمانی کنیم، زیرا آنها ما را از خدا جدا می سازند و به منزله توهینی نسبت به او هستند.
5. برائت یافتن از سوی شبان به نام مسیح
6. انجام کفاره

101. عفو چیست؟

از راه پشیمانی و توبه هرچند گناهان بخشوده می شوند و دوستی با خدا از نو برقرار می گردد، اما همچنان یک «رد آلوده» برجای می ماند که از راه کفاره و جبران مافات باید آن را برطرف کرد. عفو نیز مانند بخشودگی گناهان براساس همان اختیاری صورت می گیرد که مسیح به رسولان خود بخشیده است. کلیسا در موارد گوناگون برای ایمانداران، عفو کامل و ناکامل از مجازات های ناشی از گناهان را مقرر داشته است که در غیر این صورت به سبب آنها فرد باید متحمل دوزخ می شد؛ برای نمونه هنگامی که ایمانداران در جمعی خانوادگی، نیایش تسبیح مریم را بخوانند، پیش از آن به اعتراف و دریافت قربانی مقدس رفته باشند، یعنی در وضعیت رحمت باشند و علاوه بر آن، نیایشی را نیز خطاب به پاپ یا کلیسا قرائت کنند؛ یا برکت حضرت پاپ را با ایمان راسخ به آن دریافت کند و به شروط آن نیز عمل کند یا با استفاده از

bezahlen. Er wies den Mönch Tetzl an, Ablassbriefe zu verkaufen. Weil nicht genug Geld reinkam, verkaufte schließlich der Mönch sogar Ablassbriefe für zukünftige Sünden, also Sünden, die noch gar nicht begangen worden waren. Dies ist natürlich nicht möglich. Auch dürfen die geistigen Güter der Kirche nicht verkauft werden. Dies ist eine schwere Sünde, die man Simonie nennt. Dieser Name kommt von dem Zauberer Simon aus Samaria. Dieser bot den Aposteln Geld an, um auch die Macht zu haben, den Heiligen Geist zu spenden. (Apg 8,4-24). Luther hat dies zurecht kritisiert. Das Unwesen des Tetzels war dann schließlich mit ein Auslöser für den Beginn des Protestantismus.

فرصت های بسیار دیگر.

در زمان لوتر، راهبی به سفارش از سوی یک اسقف آلمانی از نظام عفو در کلیسا سوءاستفاده کرد. اسقف مربوطه برای پرداخت بدهی های خود به پول نیاز داشت. او راهب مذکور به نام تتسل را به آن گماشت که نامه هایی برای عفو گناهان به فروش برساند. به دلیل آن که پول کافی جمع آوری نشد، سرآخر راهب حتی مغفرت نامه هایی برای گناهان آینده به فروش رساند، یعنی حتی گناهانی که کسی هنوز مرتکب آنها نشده بود. بدهی است که چنین کاری امکان پذیر نیست. دستاوردهای روحانی کلیسا قابل فروش نیستند. این گناه سنگینی است که آن را گناه شمعونی می نامند. این نام برگرفته از نام شمعون جادوگر اهل سامره است. این فرد به رسولان پیشنهاد پول داد تا بتواند اختیار آن را داشته باشد که روح القدس را اهداء کند (رس، 8، 4-24). لوتر به حق از این امر انتقاد کرد. شرارت تتسل سرآخر یکی از عوامل آغاز جنبش پروتستانی شد.

Die Eucharistie

102. Wann war das letzte Abendmahl? Erzählen Sie!

Das letzte Abendmahl war die letzte Mahlzeit, die Jesus mit seinen Jüngern vor seiner Festnahme und seinem Leiden einnahm. Es war ein vorweggenommenes Paschamahl. Zu Eingang wusch Jesus seinen Aposteln die Füße. Jesus sagte voraus, dass Petrus, bevor der Hahn kräht, ihn dreimal verleugnen wird und er wusste um den Verräter. Es folgten tiefe Gespräche, die insbesondere im Evangelium des Johannes erzählt werden (Joh Kapitel 13 - 17). Im Laufe dieses Mahles, wahrscheinlich am Ende nach Weggang des Verräters Judas Iskariots, stiftete Jesus das Sakrament der Eucharistie. In jeder Messe wiederholt der Priester am Altar die Worte Christi: „Denn am Abend, an dem er ausgeliefert wurde und sich aus freiem Willen dem Leiden unterwarf, nahm er das Brot und sagte Dank, brach es, reichte es seinen Jüngern und sprach: NEHMET UND ESSET ALLE DAVON. DAS IST MEIN LEIB, DER FÜR EUCH HINGEGEBEN WIRD. Ebenso nahm er nach dem Mahl den Kelch, dankte wiederum, reichte ihn seinen Jüngern und sprach: NEHMET UND TRINKET ALLE DARAUS. DAS IST DER KELCH DES NEUEN UND EWIGEN BUNDES, MEIN BLUT, DAS FÜR EUCH UND FÜR VIELE VERGOSSEN WIRD ZUR VERGEBUNG DER SÜNDEN. TUT DIES ZU MEINEM GEDÄCHTNIS.“

Wir begehen die Erinnerung an die Einsetzung der Eucharistie speziell am Gründonnerstag (Donnerstag vor Karfreitag) in der Karwoche.

103. Gehen Sie zur Messe?

Ja, jeden Sonntag gehe ich in die heilige Messe. Die katholische Kirche sagt, dass wir jeden Sonntag in die Kirche gehen sollen und darüberhinaus an allen vorgeschriebenen Feiertagen (1.11. Allerheiligen, 1.1. Fest der Mutter Gottes, Fronleichnam, Christi Himmelfahrt, Ostermontag, Pfingstmontag, Karfreitag, 2. Weihnachtstag).

104. Was passiert in der Messe?

In der Messe feiern wir den Tod und die Auferstehung Jesu Christi.

Die Messe hat mehrere Teile:

1. Eröffnung mit Sündenbekenntnis, Kyrie und Gloria sowie dem Tagegebet.

آیین سپاسگزاری - 12

102. شام آخر چه زمانی بود؟ در این زمینه توضیح دهید.

شام آخر، آخرین وعده شامی بود که عیسی با حواریون خود پیش از دستگیری و آغاز رنج هایش خورد. این یک پیشواز برای جشن فصح بود. در ابتدا مسیح پاهاى حواریون خود را شست. عیسی پیش بینی کرده بود که پطرس، پیش از آن که خروس بخواند، سه بار او را انکار خواهد کرد و می دانست که چه کسی نیز به او خیانت خواهد کرد. به دنبال آن گفتگوهای عمیقی صورت گرفت که بویژه در انجیل یوحنا حکایت می شوند (یو، باب های 13 تا 17). در طول شام آخر و احتمالاً در پایان، پس از رفتن یهودای اسخریوطی خیانتکار، عیسی آیین فیض بخش سپاسگزاری را بنیان نهاد. در هر مراسم نماز، شبان همان کلام مسیح را تکرار می کند که گفت: «او هنگامی که به خواست خود به رنج هایش سر می نهاد، نان را گرفت و سپاس گزارده، آن را پاره کرد و به شاگردانش داد و گفت: بگیری و همه از این بخورید. این تن من است که از بهر شما تسلیم می شود. همچنین در پایان شام جام را گرفت و باز سپاس گزارده، آن را به شاگردانش داد و گفت: بگیری و همه از این بنوشید. این جام خون من است، خون پیمان جدید و جاودانی که از بهر شما و همه آدمیان برای بخشایش گناهان ریخته می شود. این را به یاد من بجای آورید.»

ما مراسم یادبود بنیانگزاری آیین سپاسگزاری را در پنجشنبه سبز (پنجشنبه پیش از جمعه مقدس) در هفته مقدس به جای می آوریم.

103. آیا شما در مراسم نماز شرکت می کنید؟

بله. من هر روز یکشنبه در مراسم نماز مقدس شرکت می کنم. کلیسای کاتولیک می گوید که ما باید هر یکشنبه به کلیسا برویم و علاوه بر آن در کلیه روزهای مقرر شده جشن (اول نوامبر: جشن همه مقدسین، اول ژانویه: جشن مادر خدا، جشن تن و خون مسیح، جشن عروج عیسی به آسمان، دوشنبه عید فصح، دوشنبه پنجاهه [جشن نزول روح القدس]، جمعه مقدس و روز دوم عید میلاد).

104. در مراسم نماز چه اتفاقی رخ می دهد؟

در مراسم نماز، ما مرگ و رستاخیز عیسی مسیح را جشن می گیریم.

نماز بخش های گوناگونی دارد:

1. سرآغاز با کارکرد توبه، نیایش طلب مغفرت، سرود شکوه و جلال و دعای سرآغاز.

2. der Wortgottesdienst

Lesung aus der Bibel und aus dem Evangelium, Predigt, Credo, Fürbitten.

3. die Eucharistiefeier

Aufopferung von Brot und Wein, das Hochgebet mit Sanctus (Heilig, heilig, heilig ...) und den Wandlungsworten, durch die Brot und Wein in den LEIB UND DAS BLUT CHRISTI verwandelt werden; dabei nehmen wir durch die Zeit hindurch an dem einen Kreuzesopfer Christi teil. (s.a. Epiklese).

4. die Kommunionfeier

mit Vater-Unser-Gebet, Friedensgruß, Kommunion und Schlusseggen.

105. Wer entscheidet eigentlich, welche Lesungen und welches Evangelium in der Messe vorgetragen wird?

Die Auswahl der Texte für die Lesung und das Evangelium sowie die Tagesgebete und der Psalm werden von einer liturgischen Kommission der Kirche für jeden Tag festgelegt. Sie sind in der ganzen katholischen Kirche weltweit und in allen Sprachen dieselben. Die deutschen Texte kann man sich unter der Webseite: www.erzabtei-beuron.de/liturgie/index.php oder www.evangeliumtagfuertag.org ansehen und herunterladen. Die Textstellen sind genau bezeichnet, so dass man sie in der Bibel in seiner Muttersprache nachlesen kann.

106. Wie nennt man das geweihte Brot?

Es ist mehr als gesegnetes Brot, d.h. Brot, über das Segensworte gesprochen werden; durch die Wandlungsworte, die der Priester in Personam Christi spricht, wird es - unter Beibehaltung der äußeren Gestalt von Brot - der Leib Christi. Dies nennt man Hostie.

107. Wo werden die Hostien aufbewahrt?

Wenn nach der Kommunion Hostien übrigbleiben, stellt der Priester sie in den Tabernakel. Wenn sich Hostien im Tabernakel befinden, brennt ein rotes Licht, als Zeichen der Anwesenheit des Herrn Jesus Christus im Tabernakel. Wir Katholiken machen dann vor dem Tabernakel eine Kniebeuge und verweilen dort eine Zeit im Gebet.

2. آیین کلام خدا

قرائت از کتاب مقدس و اناجیل، موعظه، اقرار ایمان، دعای ایمانداران.

3. آیین سپاسگزاری

تقدیم نان و شراب، دعای سپاسگزاری همراه با سرود قدوس (قدوس، قدوس، قدوس...) و کلام دگرگون سازنده ای که از راه ادای آن نان و شراب به تن و خون مسیح بدل می شود؛ همزمان ما با گذر از موانع زمانی، در قربانی مسیح بر صلیب شرکت می جویم (فراخوان روح القدس)

4. آیین دریافت قربانی مقدس

نیایش ای پدر ما، نمایان ساختن دوستی و آشتی به یکدیگر، دریافت قربان مقدس و برکت پایانی.

105. چه کسی در اصل تعیین می کند که در نماز، کدام قرائت ها و کدام اناجیل خوانده شود؟

گزینش متون برای قرائت ها و خواندن انجیل و همچنین نیایش های روز و مزامیر، از سوی شورای مسئول آیین های عبادی در کلیسا برای هر روز مشخص می شود. این متون در همه کلیساهای کاتولیک در سراسر جهان و به کلیه زبان ها، یکسان هستند. این متون را می توان به زبان آلمانی در تارنمای زیر دید و بارگزاری کرد

www.evangeliumtagfuertag.org

www.erzabtei-beuron.de/liturgie/index.php

مکان درج متون به طور واضح مشخص شده است، به طوری که می توان آنها را در کتاب مقدس به زبان مادری مطالعه کرد.

106. نان تبرک شده را چه می نامند؟

این نان، چیزی فراتر از تنها یک نان تبرک یافته، یعنی نانی که بر آن کلام تبرک را می خوانند، است؛ با کلمات دگرگون سازنده ای که شبان در شخص مسیح به زبان می آورد، این نان با حفظ شکل ظاهر، به بدن مسیح بدل می شود. این نان را نان مقدس می نامند.

107. نان مقدس را در کجا نگه می دارند؟

اگر از مراسم قربانی مقدس، هنوز نان مقدس باقی مانده باشد، شبان آنها را در صندوقچه نگهداری نان مقدس قرار می دهد. اگر در این صندوقچه، نان مقدس موجود باشد، چراغی سرخ رنگ روشن خواهد بود که نشان حضور عیسی مسیح در صندوقچه نان مقدس است. ما کاتولیک ها جلوی صندوقچه نان مقدس زانو می زنیم و مدت زمانی را در آنجا وقف نیایش می کنیم.

108. Was ist der Tabernakel?

Der Tabernakel ist der Ort in einer katholischen Kirche, wo der Leib Christi in Form der Hostien aufbewahrt wird. Es handelt sich dabei um einen künstlerisch wertvoll gestalteten Kasten, der auf einem besonderen Altar oder Podest steht und bei dem ein rotes Lämpchen brennt. Wenn das Licht brennt, heißt dies, dass Jesus Christus unter der Gestalt des Brotes tatsächlich anwesend ist. Daher besuchen gläubige Katholiken auch außerhalb des Gottesdienstes die Kirche, um im stillen Gebet vor dem Tabernakel mit Jesus Christus Zwiesprache zu halten.

109. Wann dürfen die Katholiken nicht zur heiligen Kommunion gehen?

1. Wenn sie eine schwere Sünde begangen haben.
2. Wenn sie betrunken sind oder andere berauschende Mittel genommen haben.
3. Wenn sie weniger als eine Stunde vor der Kommunion gegessen haben.
4. Wenn sie an dem Tag bereits schon einmal die Kommunion empfangen haben.

110. Was passierte beim letzten Abendmahl?

Beim letzten Abendmahl setzte Jesus die heilige Eucharistie ein; das ist der bleibende Höhepunkt dieses Mahles, den wir in jeder Messe feiern. Die Evangelien erzählen außerdem von der Fußwaschung der Apostel durch Jesus, von der Vorhersage der dreimaligen Verleugnung durch Petrus und vom Weggang des Verräters Judas Iskariot. Besonders umfangreich ist der Bericht des Johannes, der über die konkreten Gespräche berichtet.

111. In welchem Haus und in welcher Stadt hat das letzte Abendmahl stattgefunden?

Im Abendmahlsaal in Jerusalem.

112. Welches Gebot hat Jesus im letzten Abendmahl den Aposteln gegeben? (Liebe)

„Ein neues Gebot gebe ich euch: Liebt einander! Wie ich euch geliebt habe, so sollt auch ihr einander lieben. Daran werden alle erkennen, dass ihr meine Jünger seid: wenn ihr einander liebt.“ (Joh 13,34-35)

108. صندوقچه نان مقدس چیست؟

صندوقچه نان مقدس، مکانی در کلیسای کاتولیک است که در آن تن مسیح به شکل نان مقدس نگهداری می شود. این صندوقچه، جعبه ای با ارزش هنری بالا است که بر قربانگاه یا سکوی ویژه قرار دارد و در کنار آن چراغ کوچک سرخ رنگی روشن می شود. اگر چراغ روشن باشد، بدان معناست که عیسی مسیح به شکل نان برآستی در آنجا حضور دارد. به همین دلیل، ایمانداران کاتولیک حتی در خارج از زمان برگزاری مراسم نیایش نیز به کلیسا می روند تا در سکوت در پیشگاه صندوقچه نان مقدس با عیسی مسیح به درددل بپردازند.

109. کاتولیک ها چه موقع اجازه شرکت در مراسم دریافت قربانی مقدس را ندارند؟

1. هنگامی که مرتکب گناهی سنگین شده باشند.
2. در زمان مستی یا زمانی که تحت تأثیر مواد مخدر باشند.
3. هنگامی که کمتر از یک ساعت پیش از دریافت قربانی مقدس، غذا خورده باشند.
4. هنگامی که در همان روز، یک بار دیگر قربانی مقدس را دریافت کرده باشند.

110. در شام آخر چه اتفاقی رخ داد؟

در شام آخر، عیسی مراسم مقدس سپاسگزاری را بنیان نهاد؛ این نقطه اوج پایدار این شام باقی می ماند که ما آن را در هر نماز جشن می گیریم. اناجیل همچنین از شستن پای رسولان توسط عیسی، پیشگویی سه بار انکار پطرس از سوی عیسی و دور شدن یهوذا اسخریوطی خائن از مراسم خبر می دهند. گزارش یوحنا که از گفتگوهای عینی سخن می گوید، از سایر گزارش ها مفصل تر است.

111. شام آخر در کدام شهر و کدام خانه رخ داده است؟

در اورشلیم و در سالن شام آخر.

112. عیسی در شام آخر به رسولان خود چه فرمانی داد؟

فرمان محبت: «به شما حکمی تازه می دهم که یکدیگر را محبت نمایید، چنانکه من شما را محبت نمودم تا شما نیز یکدیگر را محبت نمایید» (یو، 13، 34-35)

Die Ehe

زناشویی -13

113. Was versprechen sich Braut und Bräutigam im Moment der Eheschließung?

Sie versprechen sich eheliche Treue, gegenseitige Sorge und Liebe in guten und in schlechten Tagen, bis der Tod sie scheidet, und die Annahme der Kinder, die Gott ihnen schenken will.

114. Wer spendet das Ehesakrament?

Das Ehesakrament spenden sich Mann und Frau gegenseitig. Der Priester oder Diakon ruft den Segen auf das Paar herab und ist sonst nur Zeuge. Das Ehesakrament ist nur zustande gekommen, wenn Mann und Frau in Freiheit und ohne Furcht und Zwang die Ehe wollen und sich ihr Jawort geben, und dieses Ja durch die körperliche Vereinigung des Paares vollzogen wird.

115. Warum ist die Ehe unauflöslich?

Einmal weil dies dem Wesen der Liebe entspricht. Liebe heißt sich vorbehaltlos gegenseitig hinzugeben. Zum anderen weil die Ehe ein Abbild der bedingungslosen Treue Gottes zu seiner Schöpfung ist und die Hingabe Christi an seine Kirche darstellt, die bis zum Tod am Kreuz ging. Auch hat Jesus Christus sich eindeutig in diesem Sinne geäußert (s. z.B. Mk 10,2-12).

116. Was ist, wenn ich verheiratet bin und mein Partner nicht akzeptiert, dass ich Christ werde und sich deshalb von mir trennt? Kann ich noch einmal heiraten?

Ja, der Apostel Paulus (1Kor 7,15) erlaubt einem Christen, dessen Partner sich von ihm getrennt hat, weil er Christ geworden ist, eine neue Ehe einzugehen. Wenn aber der Partner deinen Glaubenswechsel akzeptiert, dann besteht die Ehe weiter, und du bist gebunden.

117. Wenn mein Partner stirbt, kann ich dann noch einmal heiraten?

Muss ich eine bestimmte Zeit warten (Trauerzeit)?

Ja, wenn der Partner gestorben ist, ist der Überlebende frei, wieder zu heiraten; er braucht keine Fristen einzuhalten. (1Kor 7,39).

113. عروس و داماد در لحظه منعقد شدن پیمان زناشویی چه قولی به یکدیگر می دهند؟

آنان وفاداری در زناشویی، مراقبت متقابل، عشق در خوشی و ناخوشی تا لحظه ای که مرگ آنان را از یکدیگر جدا سازد و به دنیا آوردن فرزندی را که خدا به آنان هدیه خواهد داد، به یکدیگر وعده می دهند.

114. چه کسی مراسم فیض بخش ازدواج را تقدیم می کند؟

مراسم فیض بخش ازدواج را زن و مرد به یکدیگر تقدیم می کنند. شبان یا شماس، برکت خدا را برای این زوج می طلبند و جز آن، فقط به منزله شاهد هستند. مراسم فیض بخش ازدواج فقط زمانی برگزار می شود که زن و مرد با آزادی کامل و بدون وحشت و جبر، خواستار زناشویی باشند و پاسخ مثبت خود را ادا کنند. این پاسخ مثبت از راه یکپارچه شدن جسمی این زوج با یکدیگر، به تحقق می پیوندد.

115. به چه دلیل پیمان زناشویی فسخ ناشدنی است؟

از یک سو به این دلیل که این پیمان با سرشت عشق همخوانی دارد. عشق به معنای فداکاری بی قید و شرط و متقابل است. از سوی دیگر از آن رو که تصویری از وفاداری بی قید و شرط خدا نسبت به آفریده های خود است و ایثار مسیح نسبت به کلیسایش را به تصویر می کشد، ایثاری که تا مرگ بر صلیب پیش رفت. عیسی مسیح در این زمینه هم آشکارا اظهار نظر کرده است (برای نمونه مراجعه کنید به: مر، 10، 2-12).

116. اگر من ازدواج کنم و همسر من با مسیحی شدن من موافقت نکند و به همین دلیل از من جدا شود، چه حکمی دارد؟ آیا اجازه دارم دوباره ازدواج کنم؟

بله، پولس رسول (در 1 قر، 7، 15) به فرد مسیحی که همسرش از او به دلیل مسیحی شدنش جدا شده است، اجازه می دهد، دوباره ازدواج کند. اگر همسر، تغییر دین تو را بپذیرد، زناشویی همچنان ادامه خواهد یافت و تو پایبند این زندگی خواهی بود.

117. اگر همسر من از دنیا برود، آیا مجاز هستم دوباره ازدواج کنم؟ آیا باید مدت معینی (دوران سوگواری) را پشت سر بگذارم؟

بله، اگر همسری درگذشته باشد، همسر در قید حیات حق دارد، دوباره ازدواج کند؛ برای این منظور به رعایت مهلتی ویژه نیازی نیست (1قر، 7، 39).

118. آیا یک مسیحی می تواند با یک مسلمان ازدواج کند؟

بله و تنها با اجازه رسمی اسقف. طرف مسلمان باید به همسر خود آزادی دینی ببخشد و فرزندان حاصل از این ازدواج باید تعمید بگیرند و به شیوه مسیحی ترتیب شوند.

118. Kann ein/e Christin einen Muslim/eine Muslima heiraten?

Ja, mit Dispens des Bischofs. Der muslimische Partner muss dem Ehepartner die Freiheit zur Religionsausübung geben und die Kinder müssen christlich getauft und erzogen werden.

119. Wenn ein muslimisches Ehepaar Christ wird, müssen sie noch einmal kirchlich heiraten?

Nein, die Ehe ist gültig. Sie können aber ihre Ehe segnen lassen. Sie müssen sich klar sein, dass ihre Ehe unauflöslich ist bis zum Tode eines der Partner.

119. اگر همسری مسلمان، مسیحی شود، آیا آنان باید بازدیگر ازدواج کلیسایی نمایند؟

خیر، ازدواج آنان معتبر است. اما آنان می توانند زناشویی خود را برکت دهند. آنان باید از این نکته آگاه باشند که زناشویی آنان تا زمان مرگ یکی از زوجین، فسخ ناشدنی است.

120. Was kann getan werden, wenn sich zwei gültig Verheiratete nicht verstehen?

Man kann in diesen Fällen eine Trennung von Tisch und Bett vornehmen; aber die Ehe bleibt bestehen. Jeder Partner muss offenbleiben für die Versöhnung mit dem anderen und darf zu Lebzeiten des Ehepartners keinen anderen heiraten.

120. اگر دو نفر که در قید زناشویی هستند، همدیگر را درک نکنند، چه باید کرد؟

در این مورد می توان اقدام به جدایی میز غذا و بستر نمود؛ اما پیمان زناشویی هنوز بر جای خود باقیست. هر یک از زوجین باید آماده آشتی با دیگری باشد و اجازه ندارد تا زمانی که همسرش در قید حیات است، با دیگری ازدواج کند.

121. Kann eine Ehe von einem kirchlichen Gericht annulliert werden?

Ja, aber nur in ganz besonderen Fällen. Bei der Eheschließung versprechen sich die Ehepartner gegenseitige Treue, Hilfe und Unterstützung, bis der Tod sie scheidet, sowie die Annahme der Kinder, die Gott ihnen schenken will. Wenn nun zum Zeitpunkt der Eheschließung einer der Partner nicht frei ist oder aber absichtlich das Versprechen zwar sagt, aber nicht wirklich meint, also den Ehepartner anlügt, dann ist die Ehe nicht gültig geschlossen und kann daher von einem kirchlichen Gericht annulliert werden.

121. آیا می توان ازدواجی را از سوی یک دادگاه کلیسایی فسخ کرد؟

بله، اما در مواردی بسیار خاص. ما به هنگام عقد پیمان زناشویی، درمقابل همسر خود متعهد می شویم، تا زمانی که مرگ ما را از یکدیگر جدا می سازد، به یکدیگر وفادار بمانیم، به یکدیگر یاری رسانیم و پشتیبان هم باشیم. همچنین می پذیریم که فرزندان به دنیا آوریم که خداوند مایل است به ما اهداء کند. اگر در زمان عقد پیمان زناشویی، یکی از طرفین، این تعهد را نه از روی آزادی عمل، اما آگاهانه برعهده گرفته باشد، اما از صمیم قلب آن را مدنظر نداشته باشد، یعنی درواقع زوج خود را فریب دهد، زناشویی به شکل معتبر منعقد نشده است و به همین دلیل دادگاهی کلیسایی قادر به فسخ آن است.

122. Kann ein christliches Ehepaar Mittel der künstlichen Empfängnisverhütung anwenden (Pille, Kondom, Spirale usw.)?

Nein, dies ist moralisch nicht erlaubt, sondern sogar eine schwere Sünde, da sie Gott, den Ursprung der Liebe und des Lebens, aus der liebenden ehelichen Beziehung hinausdrängt. Erlaubt ist bei schwerwiegenden Gründen die natürliche Empfängnisregelung; denn Gott hat die Fruchtbarkeit der Frau auf bestimmte Tage in der Periode begrenzt. Der Respekt des natürlichen Rhythmus der Frau verlangt Feinfühligkeit, Disziplin und liebevolle Achtung vor der Fruchtbarkeit der Frau; dies adelt die Sexualität und bettet sie in den größeren Zusammenhang der ehelichen Beziehungen ein.

122. آیا یک همسر مسیحی می تواند از وسایل جلوگیری مصنوعی از بارداری (قرص،

کاندم، دستگاه آیو.دی. و نظیر آن) استفاده کند؟

خیر. این امر از لحاظ اخلاقی مجاز نیست، بلکه حتی گناهی سنگین به شمار می آید، زیرا این وسایل، خدا را که سرچشمه عشق و زندگی است، از رابطه پرمهر زناشویی دور می سازند. در مواردی که دلایل محکم موجود باشد، تنظیم طبیعی بارداری مجاز است؛ زیرا خدا امکان باروری زن را به روزهایی مشخص در دوره هایی مشخص از زندگی اش محدود ساخته است؛ احترام گذاری به ضرباهنگ طبیعی بدن یک زن، نیازمند ظرافت عمل، نظم و توجه پرمهر به باروری زن است؛ این امر پیشنیاز رابطه جنسی است و آن را در طیف وسیع تری از رابطه زناشویی مستحکم می سازد.

Die Priesterweihe

123. Was ist ein Priester?

Das Wort Priester stammt von dem griechischen Wort Presbyter = der Älteste. Der Priester ist Mitarbeiter des Bischofs in der Verkündigung des Evangeliums und der Spendung der Sakramente. Er übt seinen Dienst mit den anderen Priestern aus, unter der Leitung des Bischofs, dem er zum Gehorsam verpflichtet ist. Zum Priesteramt können nur Männer berufen werden; denn Jesus Christus hat auch nur Männer zu Aposteln ernannt, obwohl auch Frauen – für die damalige Zeit bei den Juden ungewöhnlich – in seinem Gefolge waren. (In der heidnischen Umwelt allerdings gab es damals viele Frauen, die als Priesterinnen ihren Gottheiten dienten.)

Zum Priesteramt muss man berufen werden. Es ist ein Dienstant, kein Herrschaftsamt. Der Priester leiht Christus seine Stimme und seine Hände, damit dieser z.B. die Wandlung von Brot und Wein in seinen Leib und sein Blut vollzieht. Am Altar trägt der Priester Messgewänder, damit seine menschliche, ebenfalls mit Sünden behaftete Person verdeckt wird, wenn er Christus seine Stimme und seine Gesten leiht.

In der römisch-katholischen Kirche leben die Priester ehelos (Zölibat). In anderen kirchlichen Traditionen können verheiratete Männer zu Priestern geweiht werden. Wenn aber ihre Frau stirbt, dürfen sie nicht mehr heiraten.

124. Was versteht man unter der apostolischen Sukzession?

Jesus Christus wollte eine Kirche gründen. Zur Leitung dieser Kirche hat er die Apostel, allen voran den Apostel Petrus (du bist Petrus der Fels, auf diesen Felsen will ich meine Kirche bauen – Mt. 16,18), auserwählt. Ihnen übertrug Jesus die Verwaltung des Gnadenschatzes der Erlösung, die er durch sein Leben und Sterben erworben hat. Die Apostel haben diese Aufgabe durch Handauflegung weiterdelegiert auf die Bischöfe und diese delegieren einen Teil dieser Funktionen auf die Priester weiter. Unter apostolischer Sukzession versteht man daher, dass die heutigen Priester und Bischöfe von Bischöfen geweiht wurden, die wieder selbst von Bischöfen geweiht wurden, die wiederum von anderen Bischöfen geweiht wurden die ihre Weihe von den Aposteln erhalten haben. Die Apostel erhielten ihre Vollmacht unmittelbar

14- تدهین برای منصب شبانی

123. شبان/ کشیش کیست؟

واژه کشیش از واژه یونانی Presbyter به معنای کهنسال ترین سرچشمه می گیرد. کشیش، همکار اسقف در بشارت انجیل و اجرای آیین های فیض بخش است. او خدمت خود را در همراهی با دیگر کشیشان و به سرپرستی اسقفی انجام می دهد که متعهد به فرمانبری از اوست. فقط مردان می توانند به کشیشی گماشته شوند؛ زیرا عیسی مسیح نیز فقط مردان را به رسالت برگزید، هرچند که زنان نیز - به رغم نامتعارف بودن این امر برای یهودیان آن زمان - در میان پیروان او بودند (البته در محیط های غیرمسیحی آن دوران، زنان بسیاری بودند که در مقام کاهن، خدایان خود را پرستش می کردند). افراد باید به منصب شبانی گماشته شوند. این یک منصب خدمت است و نه منصب حاکمیت. کشیش زبان و دستان خود را به مسیح قرض می دهد تا به کمک آنها برای نمونه تبدیل شدن نان و شراب به جسم و خون خود را به تحقق برساند. شبان در قربانگاه، لباس شبانی بر تن می کند تا هنگامی که زبان و سخنان خود را به مسیح می سپارد، شخص انسانی اش که به گناه نیز آلوده است، پنهان داشته شود. در کلیسای کاتولیک رومی، کشیشان زندگی خود را بدون همسر (زندگی در تجرد) می گذرانند. در سنت های کلیسای دیگر، مردان متأهل نیز اجازه دارند برای رسیدن به منصب شبانی تدهین شوند. اما اگر همسر آنان از دنیا برود، آنان اجازه ازدواج مجدد ندارند.

124. منظور از سلسله مراتب رسولی چیست؟

عیسی مسیح مایل بود، کلیسای بنیان گذارد. او برای سرپرستی این کلیسا، رسولانی را، بویژه پطرس رسول را (پطرس تو صخره ای هستی که بر آن کلیسایم را بنا می کنم - مت، 16، 18) برگزید. عیسی امر رسیدگی به عطیه گرانهای نجات را که از راه زندگی و مرگش به آن رسیده بود، به آنان واگذار کرد. رسولان این وظیفه را از راه دستگذاری به اسقفان واگذار کردند و اینان نیز بخشی از تعهدات خود را به کشیشان سپردند. از این رو، منظور از سلسله مراتب رسولی این است که کشیشان و اسقفان امروزی از سوی اسقفانی تدهین یافته اند که خود از سوی اسقفان دیگر تدهین یافته اند و آنان نیز به همچنین در ابتدا تدهین خود را از رسولان دریافت کرده اند. رسولان اختیار تام خود را از شخص مسیح دریافت داشتند. این زنجیره ناگسستگی از نمایندگی،

von Christus. Diese ununterbrochene Reihe der Delegation ist Voraussetzung dafür, dass die heute gespendeten Sakramente nicht nur symbolisch, sondern real zu verstehen sind.

125. Warum dürfen die römisch-katholischen Priester nicht heiraten?

Das Zölibat ist keine Sache des Glaubens sondern der römisch-katholischen Tradition. Ein Mann, der von Gott den Ruf zum Priester erhält und dazu ja sagt, gibt sich in Liebe Gott vollständig hin. Gleichzeitig steht er für alle Menschen gleichermaßen zur Verfügung, um ihnen Gott näher zu bringen. Der Familienvater dagegen hat zunächst eine Verpflichtung gegenüber seiner Frau und seinen Kindern. Der Apostel Paulus empfiehlt die Ehelosigkeit (1 Kor 7,32) für die, die es tragen können. Auch Jesus spricht von der Ehelosigkeit um des Himmels willen (Mt 19,12).

126. Warum kann eine Frau nicht Priester werden?

Gott hat den Menschen als Mann und Frau geschaffen und ihnen damit verschiedene, sich ergänzenden Eigenschaften und Aufgaben gegeben. Der Frau und Mutter kommt insbesondere die Erstverkündigung zu. So wie wir von Muttersprache sprechen, so ist es die Mutter, die in der Regel den Glauben ihren Kindern nahebringt. Christus erschien auch zunächst den Frauen. Das Vorbild der Frau ist Maria. In der Kirche gibt es eine Vielzahl von Aufgaben und Berufungen, wo gerade Frauen von Gott gerufen werden.

شرطی برای آن است که آیین های فیض بخشی را که امروزه به اجراء درمی آیند، نه فقط از لحاظ نمادین، بلکه به شکل واقعی درک کنیم.

125. به چه دلیل شبانان کاتولیک رومی اجازه ازدواج ندارند؟

زندگی در مجرد یک امر ایمانی نیست، بلکه سنتی رومی - کاتولیکی است. مردی که از سوی خدا به منصب کشیشی برگزیده می شود و به این امر پاسخ مثبت می دهد، خود را به طور کامل وقف محبت خدا می سازد. او همزمان باید به میزان یکسان در اختیار همه انسان ها قرار گیرد تا آنان را به خدا نزدیک تر سازد. مردی که پدر یک خانواده است، در نقطه مقابل، پیش از هر چیز نسبت به همسر خود و فرزندانش متعهد است. پولس رسول عدم اختیار همسر را برای کسانی توصیه می کرد که قادر به تاب آوردن این امر باشند (1 قر، 7، 32). عیسی نیز از مجرد برای ملکوت خدا سخن می گوید (مت، 19، 12).

126. به چه دلیل یک زن نمی تواند کشیش شود؟

خدا انسان ها را به شکل زن و مرد آفریده و به این ترتیب به آنان ویژگی ها و وظایفی متفاوت بخشیده است که تکمیل کننده یکدیگر هستند. نخستین وحی خطاب به زن و مادر رسیده است. همان گونه که ما از زبان مادری سخن می گوئیم، این مادر است که فرزندان خود را با ایمان آشنا می کند. مسیح نیز ابتدا به زنان ظاهر شد. الگو برای زن، مریم است. در کلیسا نیز تعداد بسیاری از وظایف و دعوت ها وجود دارد که در آنها خدا زنان را مخاطب قرار می دهد.

187. Was passiert mit unseren muslimischen Vorfahren? Werden sie auch gerettet?

Einige pentekostalen und evangelikalen Theologen legen Joh 3,3 so aus, dass nur die gerettet werden, die getauft sind. Dies ist aber eine zu enge Sicht! In der Gesamtsicht der Bibel Joh 3,3; 1 Tim 2,4 und Mt 25,31-46 wird klar, dass Gott alle Menschen retten will, soweit sie sich retten lassen wollen. Daher ist es gute katholische Auffassung, dass alle Menschen, die das Christentum nicht kennen, gerettet werden, wenn sie ihr Leben nach den Geboten der Gerechtigkeit und Liebe und dem Willen Gottes ausgerichtet haben. Diejenigen aber, die das Christentum kennen und es bewusst zurückweisen, werden nicht gerettet.

188. Dürfen Christen sich verteidigen?

Jesus spricht davon, dass wir unsere Feinde lieben sollen und dass wir dem, der uns auf die rechte Wange schlägt, auch die linke hinhalten sollen. Jesus fragt aber auch: Warum schlägst du mich? (Joh 18,23). So müssen wir Jesus nachfolgen, wenn sie uns wegen Jesus Christus verfolgen, und seinem Beispiel und seiner Lehre folgen.

Verfolgen sie uns, weil wir eine Minderheit sind oder weil sie unser Geld und Eigentum haben wollen usw., haben wir das Recht, uns zu verteidigen und zwar in einer angemessenen Weise (auch nötigenfalls mit Waffengewalt) und dürfen für uns die Menschenrechte einfordern.

187. درباره پیشینیان مسلمان ما چه رخ می دهد؟ آیا آنان نیز نجات خواهند یافت؟ برخی الهیات شناسان پنجاهه باور و انجیلی، آیه 3 از باب 3 انجیل یوحنا را اینطور تفسیر می کنند که فقط آنانی نجات می یابند که تعمید یافته اند. اما این یک نوع تنگ نظری است. در دیدگاه کلی مطرح شده در کتاب مقدس، از جمله در یو. 3، 3؛ 1 تیم، 2، 4 و مت، 25، 31-46 این نکته روشن می شود که خدا می خواهد تا جایی که انسان ها بخواهند، همه آنان را نجات دهد. از این رو، این یک برداشت نیک کاتولیکی است که همه انسان هایی که مسیحیت را نیز نمی شناسند، اگر زندگی خود را بنا به فرامین عدالت و محبت و اراده خدا سپری کرده باشند، نجات خواهند یافت. اما آنانی که مسیحیت را می شناسند و آن را آگاهانه رد می کنند، نجات نخواهند یافت.

188. آیا مسیحیان اجازه دارند از خود دفاع کنند؟

عیسی از آن سخن می گوید که ما باید دشمنان خود را نیز دوست داشته باشیم و گونه چپ خود را به سوی فردی بگردانیم که بر گونه راست ما سیلی زده است. اما عیسی همچنین می پرسد: چرا مرا می زنی؟ (یو. 18، 23). پس ما نیز هنگامی که ما را به خاطر عیسی مسیح تعقیب می کنند، از عیسی پیروی کنیم و بنا به نمونه و آموزه او رفتار کنیم. چه ما را به دلیل آن که در اقلیت هستیم و چه به خاطر پول و دارایی مان تعقیب کنند، ما حق داریم از خود دفاع کنیم و البته به شیوه ای دارای تناسب (در موارد ضروری حتی با توسل به سلاح) و همچنین اجازه داریم برای خود خواستار حقوق بشر گردیم.

Persönliches

16. Warum wollen Sie getauft werden?

Ich habe das Evangelium gelesen und Jesus Christus kennengelernt. Ich habe das alles mit den Lehren des Islams und Mohammeds verglichen. Das Christentum erscheint mir viel glaubwürdiger als der Islam. Insbesondere zieht mich die Lehre von der Liebe an. Im Islam ist viel Gewalt im Spiel und viele Vorschriften, was rein und was unrein ist und man wird zu vielem gezwungen. In mir ist in den letzten Monaten die Überzeugung gewachsen, dass Jesus Christus der Erlöser ist, Gott und Mensch. Ich will umkehren, ein neues Leben anfangen und meine alten Sünden abwaschen.

17. Was ist denn jetzt anders als vorher?

Ich weiß, dass ich jetzt befreit bin von meinen Sünden. Ich habe neu angefangen, denke neu und habe Ruhe gefunden. Ich habe gelernt, wie ich vergeben kann, wie ich lieben kann, wie ich nett sein kann. Ich habe keine Angst mehr vor Gott, sondern ein großes Vertrauen in seine Liebe und fühle mich als Kind Gottes. Im Islam musste ich bestimmte äußere Dinge tun, egal ob ich es verstanden habe oder nicht. Jetzt mache ich die Dinge aus dem Herzen, weil ich es einsehe und nur soweit ich es selber will, aus freien Stücken.

18. Sie werden Christ, was haben Sie vorher geglaubt? Was waren Sie?

Ich komme aus dem Iran. Meine Familie ist muslimisch, also bin ich automatisch Muslim. Ich glaube an Gott, habe aber die islamische Religion nicht wirklich von Herzen praktiziert. Wir mussten den Koran auf arabisch auswendig lernen. Auch wenn wir nicht wirklich verstehen, was wir beten. Wir mussten regelmäßig zum Gebet erscheinen. Unser Leben wurde stark durch die Mullahs reglementiert, die uns sagten, was rein und unrein sei. Ich habe im Islam eine Reihe von Widersprüchen und Ungereimtheiten festgestellt, die mir nicht gefallen haben.

19. Warum hast du den Glauben gewechselt und bist Christ geworden?

20. Welche Lehre von Jesus Christus ist für Sie die Wichtigste?

21. Warum werde ich Christ und wähle nicht eine andere Religion?

3- امور شخصی

16. چرا می خواهید تعمید شوید؟

من انجیل را مطالعه کرده و با عیسی مسیح آشنا شده ام. همه اینها را با آموزه های اسلام و محمد مقایسه کردم. مسیحیت از نظر من به نسبت اسلام، باورپذیرتر است. چیزی که من را بویژه به خود جلب می کند، آموزه محبت است. در اسلام، خشونت و باید و نبایدهای بسیاری در این زمینه مطرح است که چه چیز حرام و چه چیز حلال است و انسان به بسیاری چیزها مجبور می شود. در این ماه های اخیر این باور در وجود من رشد کرده است که عیسی مسیح منجی، خدا و انسان است. من مایل هستم تغییر رویه دهم، زندگی جدیدی را آغاز کنم و از گناهان گذشته ام پاک شوم.

17. تفاوت اکنون با گذشته برای شما چیست؟

من می دانم که اکنون از گناهانم آزاد شده ام. من سرآغازی جدید دارم، اندیشه هایی نو دارم و آرامش یافته ام. من آموخته ام که چگونه می توانم ببخشم، چگونه می توانم دوست داشته باشم و چگونه می توانم فردی مهربان باشم. دیگر از خدا هراسی ندارم، بلکه به محبت او اعتمادی گسترده دارم و خود را فرزند خدا احساس می کنم. در اسلام باید کارهای ظاهری ویژه ای را انجام می دادم، چه با آنها موافق بودم یا چه موافق نبودم. در حال حاضر هر کاری را از صمیم قلب انجام می دهم، زیرا نسبت به آن بصیرت و باور دارم و تنها تا آنجا پیش می روم که خودم، بر اساس اختیار آزاد خودم مایل هستم.

18. شما که مسیحی می شوید، در گذشته چه باورهایی داشتید؟ ماهیت اعتقادهای شما چگونه بود؟

من از ایران می آیم. خانواده من مسلمان است، بنابراین من هم خود به خود مسلمان هستم. من به خدا اعتقاد دارم، اما به دین اسلام از صمیم قلب عمل نکرده ام. ما مجبور بودیم قرآن را به عربی حفظ کنیم، حتی اگر نمی فهمیدیم که چه می خوانیم. ما مجبور بودیم مرتب در نماز حاضر شویم. آخوندها زندگی ما را از هر لحاظ تحت کنترل داشتند و به ما می گفتند که چه چیز حرام و چه چیز حلال است. من در اسلام متوجه مجموعه ای از تناقض ها و ناهماهنگی ها شدم که به مذاقم خوش نیامد.

19. چرا ایمان خود را تغییر دادید و مسیحی شدید؟

20. مهم ترین آموزه عیسی مسیح از نظر شما کدام است؟

21. چرا مایل هستید مسیحی شوید و دین دیگری انتخاب نکرده اید؟